SANDRA BROWN

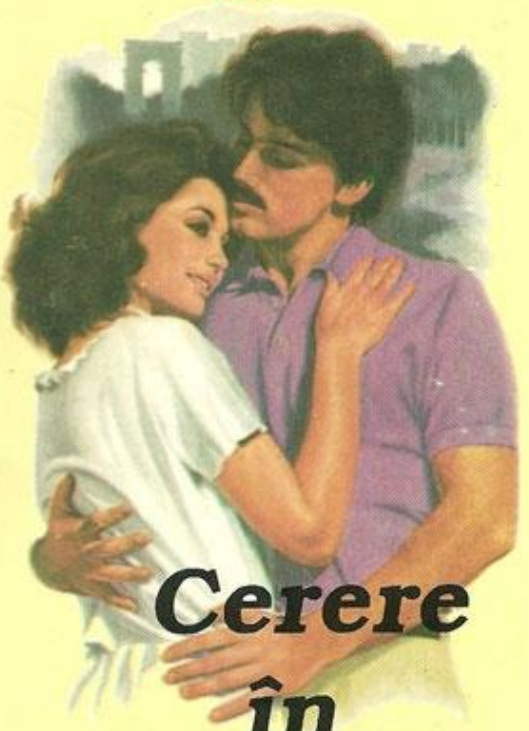

Cerere în căsătorie

CERERE ÎN CĂSĂTORIE

SANDRA BROWN

Traducerea: Ana Fotache

Bucureşti, 1995
ISBN 973-95397-9-5

CAPITOLUL 1

— Cu riscul să-ţi par nepoliticoasă, Rod, spuse Kate McKay deschizând larg uşa, ce-i atât de important că nu poate s-aştepte până mâine dimineaţă? Când ai dat telefon, tocmai ieşeam din baie.

— Iartă-mă că te deranjez la miezul nopţii, îi răspunse bărbatul înalt şi brunet care stătea în pragul uşii. E ceva mult prea important ca să aştepte. Îi aruncă o privire surorii sale care stătea în spatele lui. Sally are ceva să-ţi spună.

Kate îşi legă cordonul la halatul de baie şi se dădu un pas înapoi, să-şi lase oaspeţii să intre. Rod Rayburn trecu de ea, apoi şi Sally Daniel, născută de asemenea Rayburn, păşi înăuntru, purtând o jachetă şi un pulover gri, adidaşi, şi aruncându-i o privire otrăvită fratelui ei. Kate se încruntă, închizând uşa. În mod obişnuit cei doi, cei mai buni prieteni ai ei, se iubeau unul pe celălalt. Astă-seară arătau însă gata de bătălie:

Îi conduse în living şi apoi în atelierul ei. Rod îşi trânti la întâmplare haina pe un scaun, apoi se rezemă de cămin, cu picioarele depărtate, cu braţele încrucişate pe piept.

— OK, Sally, începu el. Spune-i.

Sally se lăsă într-un scaun lângă cămin. Era autoare de

romane de dragoste şi cele douăzeci din cele mai vândute cărţi ale ei se aflau înşirate pe un raft în apropiere.

— I-am spus lui Rod că nu-i nevoie să te deranjăm, spuse ea spre Kate, cu ochii ca de safir strălucindu-i. Kate se aşează în fotoliu.

— Nu-i nimic. Sunteţi deja aici. Ce e, Sally? Orice ar fi, se rezolvă. Nu-i aşa, Rod?

— Ar fi al dracului de bine să fie! Tonul lui furios declanşa o privire uimită din partea lui Kate şi un mormăit enervant din partea surorii sale.

— Fratele meu crede c-am comis un păcat capital, îi explică Sally.

— Ce ai făcut? întrebă Kate.

— Am dat un anunţ la „Matrimoniale”.

— Şi?

— Din dragoste şi grijă pentru un prieten. Un prieten minunat, pe care îl iubesc foarte mult.

— Foarte frumos din partea ta, răspunse Kate, încercând să păstreze o atmosferă destinsă, în timp ce Sally îşi continuă destăinuirea. Rod înjură în şoaptă, iar ea spera să rezolve această problemă de familie. Viaţa e prea preţioasă ca s-o iroseşti aducând întruna argumente.

— Mulţumesc, spuse Sally. Ştiam c-o să înţelegi.

Kate nu înţelesese. O aşteptă pe Sally să continue, dar Rod vorbi primul.

— Oh, pentru Dumnezeu! exclamă el gesticulând cu mâinile prin aer. Încerci să te tot dai bine pe lângă ea, Sally. Kate, ceea ce încearcă sora mea să evite să spună e că anunţul ei îţi prezintă calităţile şi farmecul. Aparent, ai ieşit pe „piaţă" în căutarea unui bărbat.

— Eu! Rod ridică din sprâncene.

— Da, tu. Anunţul o s-apară mâine în Sun. Pomeni ziarul cel mai cunoscut din San Bernardino, cu filiale în toată ţara. Acum ştii de ce mi s-a părut important ca să afli astă-seară şi să nu aştepţi până mâine.

— Plănuisem să-ţi spun de dimineaţă, Kate, începu Sally repede. Rod mi-a stricat surpriza.

— Dar cum ai aflat? îl întrebă Kate pe Rod. Avea să ajungă şi la Sally într-o secundă.

— Cumnatul meu – şi arătă spre Sally – soţul ei m-a sunat de la aeroport în seara asta înainte să plece în călătorie de afaceri. Nu eram acasă, dar mi-a lăsat un mesaj pe robot. Sally i-a spus lui Tom despre anunţ, când a sunat-o de la aeroport. Când a realizat ce problemă se va naşte, a încercat s-o prindă din nou

la telefon. Plecase de acasă, însă.

— Tom a reacţionat exagerat, spuse Sally. Ştii cum sunt bărbaţii. A fost o mică încurcătură. N-ar trebui să dăm vina pe femeia care a preluat anunţul la telefon. E nouă în meserie şi are trei copii mici de crescut. Hai să nu insistăm ca să n-o dea afară.

— De ce vorbeşti la plural? întrebă Kate.

— Se ascunde în spatele argumentelor, răspunse Rod.

— Kate, adu-ţi aminte ce am spus despre sentimentele mele pentru tine. Eşti cea mai bună prietenă a mea. Ştiu prin ce ai trecut în ultimii trei ani de la moartea lui Bill. Să creşti un puşti energic şi exuberant ca Mike nu-i nicio distracţie. Privirea ei rătăcea prin cameră, evitând-o pe Kate. Încurcătura e că, în loc să apară numărul cutiei tale poştale în anunţ, apar adresa şi numărul de telefon.

— Poftiiiim? Kate sări din fotoliu. Rod o cuprinse de umeri, trăgând-o lângă el, pentru a împiedica o altercaţie. Simţea cât era de tensionată. Ai dezvăluit lucrurile astea! Ţi-ai pierdut minţile?

— Da, spuse el. Doamna Cea Preocupată de soarta noastră s-a angajat ca agent publicitar, dar a uitat să precizeze că e vorba de un anunţ fără specificarea adresei emitentului. Dacă uiţi să le spui asta, îţi publică automat adresa în ziar.

— Cred c-am uitat să le spun asta, mormăi Sally. Cine mai ştie? Nu poţi da de tot vina pe mine, Kate. Dacă nu erau comentariile tale de acum două săptămâni, când am urmărit emisiunea lui Danny şi Phil la televizor, n-aş mai fi dat anunţul, în primul rând. Tu mi-ai dat ideea. Am făcut-o pentru tine.

Kate începu să ţipe în gura mare.

— Vrei să spui că eu sunt răspunzătoare de asta?

— Categoric!

— Ce tot spune? întrebă Rod, confuz de-a binelea. Kate privi în jos, tot jucându-se cu cordonul halatului.

— Danny şi Phil au făcut o emisiune despre bărbaţii singuri care tot dau anunţuri pentru a avea câte o companie. Un văduv a pus un anunţ pe moşia sa. Altul a pus unul pe parbrizul maşinii. Amândoi au ajuns să se recăsătorească cu femei serioase, minunate. Aspectul se bucura de interesul lui Rod.

— Serios. Amândoi?

— Amândoi.

— Făcându-şi reclamă? Ea aprobă din cap, iar el fluieră în şoaptă. Kate ştia că un bărbat aşa de arătos ca Rod şi de popular cu femeile n-ar fi dat niciodată un anunţ în căutare de companie feminină. Avea treizeci şi şapte de ani şi era burlac, un avocat de mare succes, care se întâlnea numai cu femei cu

picioare lungi, blonde cu ochi albaştri şi nu cu brunete scunde cu ochi violeţi că ai ei.

— Dar de ce adresa mea? o întrebă Kate pe Sally. Tu ai plătit anunţul. De ce nu le-ai dat adresa ta, fiind emitentul?

— Ce adresă? întrebă Sally retoric. Casa noastră e vândută, iar cea nouă încă se mai află în construcţie. Toate lucrurile noastre sunt depozitate, în afară de dormitor şi ăsta o să fie la rândul lui mutat, când plec în turneu cu cartea pentru trei săptămâni. De vreme ce am plătit anunţul şi cum eu şi Tom o să fim plecaţi câteva săptămâni, mi-am zis că adresa e un amănunt insignifiant. Nu mi-am dat seama de implicaţii.

— Dar ai făcut totul fără să te consulţi cu mine, se enervă Kate. Nu mi-ai lăsat posibilitatea de alegere. Cum îndrăzneşti?

— Să îndrăznesc? Sally bătu în retragere ca şi cum ar fi atins-o o săgeată otrăvită. N-am îndrăznit nimic. S-ar putea să fi făcut o eroare din generozitatea mea deosebită, dar am acţionat numai în interesul tău. Kate ţipă.

— Nu nega, Kate. I-ai admirat pe bărbaţii aceia pentru că-şi schimbaseră viaţa şi nu căzuseră în suferinţă. Tu însăţi ai spus că ţi-ai dori să ai curajul. Ai zis că ai nevoie de un imbold. Şi eu ţi-am urmat ideea. Dacă aş fi ştiut ce nerecunoscătoare ai să-mi fii, nu mi-aş fi irosit timpul de pomană.

Kate fu redusă la tăcere.

— Din comentariile alea, întrebă Rod tensionat, i-ai făcut una ca asta lui Kate? E ceva diferenţă de la logică la isterie.

— Rod, tuturor le-a plăcut emisiunea, continuă Sally. Dacă cuplurile acelea şi-au găsit fericirea, mi-am închipuit c-o să şi-o găsească şi Kate.

— Mi-am făcut o viaţă pentru mine şi Mike, răspunse Kate. Lucrând acasă, sunt aici când vine autobuzul şi-l aduce de la şcoală. Nu m-am gândit să mă recăsătoresc. El ce o să creadă? Sally nu dădu dovadă de remuşcări.

— E copil. Lucrul cel mai important pentru el e să fete căţeluşa lui Tom ca să-l poate aduce acasă pe Chopper. Îl botezase deja pe puiul pe care şi-l dorea Chopper. Ce mare lucru? Mama lui are câte o întâlnire. E timpul să mai vadă un bărbat aici. Rod îi aruncă o privire tăioasă.

— Vede un bărbat. Pe mine. Sunt aproape în fiecare duminică aici pentru el şi vorbim zilnic la telefon.

— Mare lucru. Şi pe Kate n-o pui la socoteală? Eu vorbesc despre dragoste. Tandreţe. Aventură. Emoţie. Pentru Kate, nu pentru tine. Tu te scufunzi în satisfacţiile tale personale.

— Nu fi crudă.

— OK, voi doi, spuse şi Kate, asta nu ne duce nicăieri.

O porni în colo şi-n coace prin cameră, cântărind situaţia în care o băgase Sally. În ciuda metodelor ei neortodoxe, Sally îi voia binele. În timp ce şocul iniţial dispăruse, Kate descoperi alt adevăr. Ce avea să rezulte din publicarea anunţului? Era tentată să afle. De la moartea soţului ei, Bill, îşi ridicase o carapace în jurul ei şi lăsase foarte puţini oameni înăuntru. Se văzuse în postura unei văduve cu un copil mic, care-şi câştiga pâinea făcând ilustraţii pentru cărţi de copii, în continuare, îşi profilase aceeaşi imagine. Totuşi, îi spusese lui Sally că şi-ar fi dorit să aibă curajul să iasă afară din carapace. Îi spusese că era gata pentru ceva nou şi bun. Odată, se bucurase să-şi etaleze feminitatea, să dezvăluie puţin din senzualitatea ei. Ar mai fi făcut-o încă dacă un bărbat – un bărbat deosebit, unul minunat, ca Rod – ar fi fost atras de personalitatea ei, incluzând sexualitatea ei. „Darul” lui Sally îi stârni interesul.

Se opri din mers şi privi de la Sally la Rod.

— Vă sunt recunoscătoare amândurora pentru că v-aţi gândit la binele meu. Sally, înţeleg că părerile mele ţi-au influenţat acţiunile. M-ai luat prin surprindere. Acum, însă, m-am obişnuit. Kate se aştepta ca Sally să fie mulţumită. În loc de asta, ea tuşi, apoi lăsă privirea în jos, studiindu-şi degetele.

— Mai e ceva, spuse ea. Rod înţepeni.

— Ce? Ce mai puteai face în plus? Sally ridică uşor capul.

— Anunţurile din categoria „Matrimoniale” nu sunt unice. Din acest motiv vreau să vă spun despre conţinutul lui deosebit. Kate făcu ochii mari. Rod tuşi foarte gutural. Schimbară priviri disperate.

— Şi cu asta am fost de acord, continuă Sally, observând reacţiile lor. Şi voi admiteţi că asta atrage ochiul.

— Despre ce dracului vorbeşti? întrebă Rod.

— Despre agenţia care mi-a preluat anunţul pentru publicare, comisionarii…

— Ceea? ţipară Rod şi Kate în cor. Sally ridică mâna în semn de protest.

— E ceva să-ţi dai seama cum sunt atraşi bărbaţii de o femeie şi cum învaţă să-ţi spună, să-ţi pronunţe numele, Kate. E o fotografie de-a ta în el şi dedesubt o să se poată citi: „S-o cunoşti înseamnă s-o iubeşti”. Trivial, ştiu, dar nu aspiram la premiul Nobel pentru literatură. Sper să atragi atenţia unui producător de televiziune. Rod nu-şi găsea cuvintele.

— Nu-mi vine să cred că avem aceeaşi părinţi. Cu alte cuvinte, Sally, vrei publicitate pentru Kate?

— Popularitate. E un cuvânt mai bun. Notorietatea duce la popularitate – cu sexul opus. El se întoarse spre Kate.

— Dacă mai scapă nevătămată după ce-o să am eu de-a face cu ea, dă-o în judecată. Accept cazul pe gratis. Îmi cer scuze pentru familia mea. Kate, care trecea de la un şoc la altul, era la fel de surprinsă de reacţia adversă a lui Rod.

— Sally, care „noi”? Ai spus că „nu aspiraţi’… ştii tu. Sally lăsă capul în jos.

— Prietenul meu, Karl Eigen, are o agenţie de publicitate în Palm Springs. Când i-am pomenit de anunţul din ziar, mi-a zis că o să fie unul dintr-o sută, o mie. Ca să atrag atenţia, trebuia să vin cu o ideea nouă, unică. Întâmplător, fotografia e cea pe care ţi-am făcut-o anul trecut pe plajă. Nu-ţi face probleme, e doar un portret. Nu ţi se văd bikinii.

— Şi ce altceva ţi-a mai sugerat? Vreun anunţ pe stradă? întrebă Rod.

— Două. Kate păli.

— Unde?

— Unul pe Highway 215 lângă Central City Mall, iar celălalt pe 1 – 10 înainte de Palm Springs. Kate ridică mâna spre Sally.

— Mă miră faptul că nu te-ai angajat într-o campanie în

Playboy. Mâine dimineaţă spune-i prietenului tău să le scoată.

Sally bătu în retragere.

— Sunt dezamăgită de tine, Kate. Am crezut că vrei să ţi se întâmple ceva minunat, ceva nou, un început. Anunţurile de pe stradă n-au numele tău pe ele.

— Atunci ce ţi-ai închipuit c-o să câştig? întrebă Kate, confuză.

— Ţi-am spus. Interesul. Unicitatea. Prietenul meu face tot felul de studii în domeniu. Ne-am închipuit c-o să atragem oameni în vacanţă, oameni de afaceri, poate vreun redactor de televiziune sau presă. Speram c-o să trezeşti multora interesul să afle cine eşti. Hai să facem faţă situaţiei. Semeni cu Elizabeth Taylor în tinereţe. Ştii de ce succes se bucura ea la bărbaţi.

Rod înjură în gura mare. Kate îl privi mirată, întrebându-se de ce era aşa de furios. Sora lui pur şi simplu îl ignora.

— Se ştie numai numărul de telefon din ziar, continuă Sally. Şi Karl se întreabă dacă o să prindă ideea lui. Dacă îl sună cineva să întrebe despre tine, o să afli imediat. Tu deţii întregul control. Nu accentuez suficient lucrul ăsta.

— Doamne, ştiai unde poate asta să ducă. Dragoste. Un star de cinema.

— Vreo „canapea” de distribuire a rolurilor! urlă Rod.

Kate îl privi cu ochii larg deschişi. Nu-l văzuse niciodată pierzându-şi cumpătul.

— Te interesează să afli, o întrebă el pe Sally, câte legi ai încălcat?

— Nu, nu mă interesează. Presa, tot restul, scot la iveală tot felul de evenimente.

— Kate nu-i un eveniment.

— Ar fi bine să fie! O femeie nu-şi găseşte loc în lumea asta dacă nu-i un eveniment! Karl şi-a oferit serviciile pe gratis, ca să mai câştige experienţă în cercetare pentru compania lui. Dacă prinde, o să-şi folosească ideea pentru toţi clienţii lui.

— Un eveniment? repetă Rod încet, apoi se întoarse s-o studieze pe Kate. Încerca s-o vadă prin ochii unui pretendent şi nu ai prietenului care îi fusese întotdeauna. Ca pe soţia partenerului lui decedat, ca pe mama lui Mike, ca pe prietena lui Sally. Era într-adevăr drăguţă, se gândi el. Fermecătoare şi energică. Ochii ei aveau o nuanţă de violet, cu gene lungi, grele, negre. Tuşi. Nu ştia dacă se parfuma înainte să se urce în pat, dar oricum, mirosea bine. Al naibii de bine. Ademenitor. Şi acum, când Sally observase o asemănare cu Elizabeth Taylor, vedea că avea cumva dreptate. Nu încăpea îndoială că bărbaţii care vedeau anunţul sau citeau ziarul, or să vrea să afle mai

multe despre ea. Mult mai multe. Ce era şi mai rău, Kate părea totuşi interesată de schema grotescă a soră-sii.

— O să mă mai gândesc la noapte, spuse Kate confirmându-i bănuielile. Mâine o să mai revăd o dată totul în minte, ca să decid dacă merită sau nu să acord chestiei ăsteia o şansă.

— Nu-l lăsa pe Rod să te convingă să renunţi la asta, spuse Sally. Gândeşte-te la asta ca la o oportunitate deosebită.

Kate ştia că Sally avea un suflet nemaipomenit. În săptămânile care urmaseră morţii lui Bill, rareori o lăsase singură pe Kate. Kate îşi amintea de nenumăratele nopţi în care plânsese spre ziuă, niciuna neputând să doarmă. Totuşi, a doua zi de dimineaţă, găsea o Sally veselă hrănindu-l pe Mike. Îi datora multe prietenei ei bine intenţionate, dar nechibzuite. Şi lui Rod îi datora mult, de asemenea, mai ales pentru devotamentul lui pentru Mike…

— Poate că ai dreptate, Sally, spuse ea. Ai argumente convingătoare şi, cum spui, poate să fie o oportunitate. Bun. O să încerc.

— Şi cu reclamele? întrebă Rod.

— Sally spune că eu am controlul. O să încerc. Ce pot să pierd? Rod tuşi nervos.

— O mulţime, Kate. Principala mea preocupare, în afară de fericirea ta şi a lui Mike, e siguranţa voastră. Nu vreau să te ştiu în primejdie, supărată de tot felul de oameni fără caracter, sau poate mai rău. O să-mi accepţi ajutorul?

— În ce fel?

— În orice fel vrei tu. Vocea îi era fermă, serioasă. Fusese protectorul ei de la moartea lui Bill. Nu avea să renunţe uşor la rol. O să descurcăm totul pe parcurs.

Ea puse o mână pe braţul lui şi zâmbi. Nu se putea stăpâni să nu vadă că-i dispare expresia supărată de pe faţă.

— Foarte bine, Rod. Sunt puţin morocănoasă şi ştiu că tu te-ai bine cu femeile în general Poţi să mă sfătuieşti unde să calc. Ştii tu, primele mişcări.

Sau încă mai ai un cui împotriva noastră? Ea îşi stăpâni un hohot de râs.

Nu mi s-a întâmplat niciodată una ca asta.

— Sigur că nu. Dacă nu altceva, tu ai întotdeauna iniţiativa.

Rod chicoti. Sally râse în şoaptă. Privirea lui Kate trecu de la frate la soră. Pricepând dublul înţeles, o cuprinse căldura şi roşi în obraji, până în jos la piept.

Cuprinzând-o de bărbie, îi ridică uşor capul. Ea riscă să-i

arunce o privire. Expresia lui o captura şi tresări neaşteptat la atingerea bărbiei.

— Am vorbit serios, şopti el. Contează pe mine, Kate. M-aş simţi mai bine dacă i-ai invita un timp pe părinţii tăi la tine acasă.

— E în ordine, Rod, spuse ea, încă privindu-l intens. N-am nevoie de nimeni. Părinţii mei sunt în Florida la rude. Dacă le dau motive de îngrijorare, îşi scurtează imediat vizita acolo. Nu le fac una ca asta. Cu un efort, îşi îndepărtă privirea şi făcu un pas înapoi. Rod, tu le sfătuieşti pe prietenele tale să nu iasă însoţite?

— Nu-i acelaşi lucru.

— Ce clarificare nemaipomenită, spuse Sally ridicându-se în picioare. Deşi îmi place foarte mult casa ta, Kate, e totuşi o cochilie. Tu eşti înăuntru, iar lumea afară. Kate rătăci cu privirea prin camera încântătoare, realizând că prietena ei avea dreptate. Într-un colţ, pe şevalet, se aflau două ilustraţii: un dinozaur şi un dragon, din care alesese unul pentru o carte de poveşti. Cincisprezece ilustraţii, înrămate, atârnau pe un perete. O uşă glisantă dădea spre grădină, unde se aflau bicicleta lui Mike şi alte jocuri dăruite de Rod, precum şi o minusculă seră, tot de la Rod.

— E timpul să mergem, spuse Sally. Trebuie să mă culc. Kate, cine ştie? Un bărbat înalt, brunet, bine-făcut – un bărbat cuceritor – poate să se afle mai aproape decât îţi închipui. Când apare inevitabilul, lasă-te în voia lui. Binecuvântarea are mai multe înfăţişări.

— Unde ai auzit asta? o întrebă Kate.

— La fratele meu. Pa, pa, copii. Eu plec. O să te sun pentru noutăţi, Kate. Şi distracţie plăcută. Meriţi să te îndrăgosteşti din nou. Nu-i aşa, Rod? Şi îi zâmbi larg fratelui ei încruntat. El nu se mai obosi să răspundă.

CAPITOLUL 2

Rod mirosea unele schimbări în aer, precum liniştea dinaintea furtunii. Când Kate se reîntoarse în atelier după ce o conduse pe Sally la uşă, îşi aminti de jurământul pe care i-l făcuse lui Bill: să fie în preajma lui Mike şi Kate – până se căsătorea ea. Merita să fie fericită, dar nu voia s-o ştie făcând o greşeală precipitată, de exemplu să-l accepte pe primul care-i ieşea în cale. Faptul că se oferise să fie „acolo" pentru ea minimiza riscul.

Mulţumit de raţionamentul său, se aşeză pe canapea, cu picioarele întinse în faţa lui. Kate îşi lăsă papucii de casă şi îşi strânse picioarele sub ea.

Rod se întoarse spre Kate.

— Ţi-e somn?

— Nu, adrenalina îmi dă bătaie de cap. Mâine o să fiu un zombi. Tu trebuie să fii obosit, totuşi. Trebuie să fii de dimineaţă devreme la tribunal? îşi frecă bărbia.

— Da, dar nici pe mine nu mă ia somnul. Kate se juca cu cordonul halatului.

— În cazul ăsta, vreau să te întreb ceva. Fii sincer. Suport sinceritatea. Dacă tu şi cu mine ne-am întâlni pentru prima dată,

ce ai crede? Rod puse picior peste picior.

— Fără culcat? Lui Kate i se tăie respiraţia. Culcat! Fără să vrea îl măsură puţin, fizic vorbind. Nu-l cunoştea pe Rod decât ca prieten, deşi bănuia că era un amant nemaipomenit, tandru. Îşi lăsă imaginaţia să zboare. Oare recurgea la tot felul de jocuri? Voia să domine întotdeauna, sau îşi lăsa amantele să se bucure de control? Şi de ce o fascinau dintr-odată mâinile lui?

Ca şi cum i-ar fi citit gândurile, îşi ridică mâna şi începu să-i facă masaj pe gât. Kate se gândi că avea să înceapă să toarcă într-o clipă. Ştia el oare că aplecându-se spre ea, începuse să-i simtă respiraţia caldă pe piele? Sau atingerea lui îi provoca furnicături? Furnicături! tresări încântată. Nu mai avusese senzaţia asta de ani de zile.

— Mmmm, e bine, şopti ea. Răspunde la întrebare, dar nu te opri.

— Bun, să vedem. Cum să îmi fac o părere despre tine dacă de abia ne-am cunoscut? În primul rând, m-aş mira de ce nu eşti îmbrăcată.

Ea îşi săltă repede capul ca să-şi studieze ţinuta.

— A fost o glumă, Kate. OK. Aş spune că eşti o companie plăcută, care nu te solicită prea mult. Nepretenţioasă. Înţelegătoare.

— Ling?

— Poftim? Ea îi zâmbi neastâmpărată.

— Te întreb dacă şi ling. Vorbeşti despre mine ca şi cum aş fi o căţeluşă.

Rod râse, dar în sinea lui se gândea că Kate nu se simţea defel ca o căţeluşă. Ling. De ce folosise cuvântul acela? Era blândă, feminină, iar parfumul ei, natural sau nu, îi solicita aprecierea. Trebuia să plece, îşi spuse, nefiind de mirare că tot trupul ei era plăcut mirositor şi îl ademenea. Era Kate. Soţia celui mai bun prieten. Mama lui Mike.

— Nu eşti nicio căţeluşă, spuse el, conştient de vocea-i răguşită. Îşi drese glasul. Kate, un bărbat trebuie să fie nebun dacă nu e atras de tine.

— Desigur. Se dovedeşte că-i plac brunetele şi gândeşte c-ar fi satisfăcut şi cu o singură noapte. Rod ridică încet capul, studiind-o.

— Bun, ai dreptate la capitolul brunetă. Bărbaţii, ca şi femeile, au preferinţe. Nu putem arăta toţi la fel, altfel lumea ar fi plictisitoare. Eu personal am gravitat în jurul blondelor. Dar în ce priveşte restul declaraţiei tale, te asigur că nu eşti genul „o noapte”. Eşti genul de femeie cu care un bărbat se însoară. De unde ai luat o părere aşa de ridicolă despre tine?

Îşi muşcă buzele. Cu siguranţă că Rod trăia într-o lume a lui.

— Am studiat statisticile, răspunse ea. Am citit. Am ascultat mai multe emisiuni. Am ascultat femei divorţate, mame singure, văduve. Să privim lucrurile în faţă, celor mai mulţi bărbaţi nu le place să se încurce cu copilul altui bărbat. Ştii că am dreptateLa dracu', gândi Rod, avea dreptate.

— Unora, nu tuturor. Nu i-ai dori pe cei despre care vorbeşti. Ai încredere în mine, o să găsim un bărbat decent care o să vă iubească pe amândoi.

Kate îşi plecă uşor capul într-o parte.

— Noi?

— Două capete sunt mai bune decât unul singur. Suntem amândoi implicaţi. Vreau ceea ce vrei şi tu. Nu, nu vrei, se gândi Kate deodată. În clipa aceea, şi-ar fi dorit ca Rod s-o sărute. Voia să ştie cum se simţeau prietenele lui. Habar n-avea ce anume îi trezise dorinţa asta neaşteptată. Şi şi-l imagina luând-o la fugă spre maşină dacă i-ar fi cerut s-o sărute.

— Foarte bine, îi răspunse. Atâta timp cât te oferi. Mă bucur că tu crezi că am o şansă. Rod o îmbrăţişa.

— O şansă! mai mult de-atât. Eşti o adevărată partidă. O să găsim cu siguranţă un Mr. Perfect. Ce calităţi urmăreşti să

aibă?

— În afara să creadă că sunt nemaipomenită? Sinceritate. Şi simţul umorului. Trebuie să iubească copiii. Vreau ca Mike să aibă un frate sau o soră.

Rod dădu din cap.

— Ar fi păcat să părăseşti casa asta. Kate fu de acord.

— S-ar putea să mă îndrăgostesc de un bărbat care locuieşte într-un apartament şi căruia să-i placă să se mute aici. Rod o ajutase să vândă casa pe care o avuseseră înainte şi i-o găsise pe asta cu trei dormitoare, în stil spaniol, îi plăceau la nebunie camerele spaţioase, aerisite şi curtea pavată. Reconstruise biblioteca de la parter, o lărgise, o transformase într-un atelier.

Rod se încruntă privind în jur prin cameră. Kate îşi părăsise definitiv rolul de soţie şi îl păstrase doar pe cel de mamă. Un bărbat ar fi trebuit să se considere norocos să se însoare cu ea şi să aibă un băiat ca Mike şi o casă ca aceasta care îşi primea musafirii cu aroma fursecurilor calde, abia scoase din cuptor. Kate bântuise magazinele de antichităţi şi obiecte rare şi crease o feerie. Nicio încăpere din casă nu-i era însă interzisă lui Mike. Ea considera că o casă era făcută să locuieşti în ea, şi nu s-o venerezi. Asta îi plăcea foarte mult.

Kate se apropie puţin de el, clătinându-se. O voce mai mult şoptită, o rămăşiţă din inconştient, îl sfătuia: „Pleacă”. Grăise precum Matusalem şi totuşi sângele îi pulsa năvalnic în vine şi libido-ul îi crescuse. Fiind aşa de aproape de el, aproape că îi simţea alura trupului de femeie, gingăşia ei. Imboldul dorinţei îl supăra, realizând cât era de nepotrivit. Nu-l surprindea, însă, cu totul. Era, după toate, adult, bărbat în toată firea. Mai mult Sally îl trăsese după ea în această încurcătură. Încântat că realizase sursa acestui apetit sexual neaşteptat, se concentra asupra lui Mike.

— Îţi aminteşti noaptea în care s-a născut Mike? întrebă el.

— N-am s-o uit niciodată, răspunse Kate. Purtam o rochie până-n călcâie care îmi ascundea tenişii. El chicoti şi Kate adăugă:

— Nu puteam s-o sufăr pe partenera ta. Era frumoasă. Blondă, natural. Superbă. Şi slabă.

— Mulţumită ţie am trimis-o acasă cu un taxi şi te-am dus pe tine la spital.

— Crede-mă, nu plănuisem să mi se rupă apa în toaleta doamnelor de la hotel Beverly Hills. El zâmbi la amintirea acelor timpuri.

— Faptul că tocmai atunci îţi venise timpul mi-a stricat o seară perfectă. Aveam planuri mari.

— Pun pariu. Tu ai întotdeauna planuri mari, dar săracul Bill era aşa de înspăimântat încât a insistat să conduci tu maşina.

— Prima oară când mi l-ai pus pe Mike în braţe şi m-ai rugat să fiu naşul lui, mărturisesc că mi s-a pus un nod în gât. Copiii nou născuţi sunt nişte fiinţe minuscule. Dacă îţi închipui că Bill era speriat, eu unul eram îngrozit. Mi-era o frică cumplită să nu-l scap pe Mike din braţe.

— Am avut încredere în tine. Apropo, ce s-a întâmplat cu prietena ta?

Ridică din umeri.

— A dispărut. Ştii, când o să te recăsătoreşti, o să-mi lipsească convorbirile cu Mike de dimineaţa devreme. Comentariul lui îi aduse brusc aminte că Mike era legătura ce-i unea. Rod şi Mike se iubeau unul pe altul ca tată şi fiu.

Îl bătu pe umăr.

— O să continuaţi să vorbiţi. N-am să-l lipsesc niciodată pe Mike de o bucurie. Ai cuvântul meu. Trist, realiză că nu era cu putinţă. Ar fi fost nedrept faţă de cel cu care se mărita Kate. Soţul ei urma să îşi impună autoritatea, să stabilească o legătură strânsă cu Mike. Decât să-l determine pe Mike să facă şi să-şi

creeze mici loialităţi, avea să renunţe la convorbirile matinale zilnice.

Conştient de tristeţea pe care i-o provoca gândul acela, Rod schimbă subiectul.

— Sally are intenţii bune. N-am vrut să fiu rău cu ea.

— Sun-o de dimineaţă înainte să plece. Şi eu am să-i dau un telefon.

— N-am spus c-o să scape numai cu atât. Dacă îi dăm ocazia, nu se ştie ce mai poate inventa pe viitor Doamna Pacifistă.

— Oh, haide. Sally mi-a povestit că vă certaţi tot timpul când eraţi copii, dar vă cereaţi mereu unul altuia iertare şi nu vă purtaţi pică. Îl luă de mână pe Rod. Ai fost şi eşti un frate minunat, pentru Sally şi pentru mine.

În clipa aceea, nu avu alt sentiment pentru ea, decât unul frăţesc. Halatul i se desfăcuse puţin în faţă şi se întrezărea pielea rozalie şi catifelată. Era teribil de sexy. Imboldul dorinţei i se trezise din nou. Repede. Năvalnic.

— Eşti sigură că nu ţi-e somn? o întrebă el, cu o voce extrem de nenaturală.

— Mi-aş dori să-mi fie. Mâine o să plătesc pentru asta. Numai gândeşte-te, dacă un posibil pretendent apare mâine la

uşă, o să adorm din picioare.

Rod mormăi ceva în şoaptă. Îşi şi închipuia în minte o ditamai bestia purtând-o pe Kate în braţe spre pat şi făcând dragoste cu ea, în timp ce aceasta îşi continua liniştită somnul! Kate clătină capul, iar părul i se revărsă pe spate, dezordonat.

— Asta face Sally tot timpul.

— Ce anume? întrebă el, distras de parfumul ei şi de dorinţa neaşteptată de a-şi plimba degetele prin părul ei.

— Ne lasă impresia c-am fi prea ignoranţi să-i apreciem înţelepciunea.

— Vrei să aprind focul în cămin? o întrebă el brusc. Dacă nu pleca imediat, ştia că avea să facă ceva ce urma să regrete a doua zi de dimineaţă.

Kate aprobă cu capul, extrem de mirată de ce spusese că da. Nu voia ca Rod să plece, încă. Voia ca interludiul acesta romantic să mai dureze puţin. Curăţându-şi mintea de orice, îi urmări muşchii de sub cămaşă şi umerii puternici. Trupul lui Rod strălucea de sănătate. Admira felul în care stătea, drept, impunător, părul lui negru strălucitor şi în mod special muşchii impunători. Rod avea o ţinută deosebită, realiză ea, tresărind. Îl întrebase odată pe Bill de ce Rod nu se căsătoreşte.

— Când Rod se îndrăgosteşte, îi răspunsese Bill, e ca o

lovitură în moalele capului. Aproape că îmi este milă pentru el. Omul se crede un burlac adevărat. Cred c-o aşteaptă pe Aleasa Inimii. Când o va găsi, îmi va fi milă de orice alt bărbat care va încerca să i se pună în cale. Dacă Rod pune ochii pe o femeie, atenţie!

— De unde ştii? îl întrebase ea.

— Ştiu, răspunsese Bill răspicat şi cu ceea ce lui Kate i se păruse a fi o urmă de invidie. Am stat în aceeaşi cameră la colegiu. Preluam o mulţime din mesajele pentru el şi-l ajutam să-şi împartă mai bine timpul. Niciodată n-am înţeles cum reuşea să-şi vadă de studii. A făcut şi revizuiri încă din al doilea an de studii. E un dandy în adevăratul sens al cuvântului.

Kate ştia că apetitul lui Rod nu se diminuase cu trecerea anilor. Îşi imagina că prietenele lui găseau trăsăturile patriciene şi ochii albaştri la fel de atrăgătoare cum îi găsea şi ea. Regimul zilnic pe care îl ţinea, precum şi exerciţiile fizice adăugau un plus ţinutei sale. Orice costum din rafturile magazinelor îi venea bine şi căpăta strălucire pe el.

— Focul e nemaipomenit, spuse Kate, când acesta se aprinse. Flăcările portocalii dansau pe perete. El se şterse pe mâini şi şezu lângă ea.

— Kate, ştiu că i-ai spus deja lui Sally că eşti de acord cu

publicitatea, dar te-ai mai gândit de atunci? Poţi oricând să te răzgândeşti.

— M-am mai gândit puţin, admise ea, dar am să trec peste asta. Trebuie să merg mai departe. Aş putea să te întreb cum decurge o întâlnire de-a ta şi să mă pun în aceeaşi situaţie, dar unde o să mă ducă asta? Sau pe Mike? Mă bazez suficient de mult pe tine. Cu cât o să renunţi să te simţi răspunzător pentru mine – pentru noi – cu atât mai bine. Nu că aş fi visat să fac ce-a făcut Sally, dar, trebuie să recunoşti, am exagerat puţin în reacţiile noastre. Ai vorbit exact ca un avocat.

— Ce vrei să spui cu asta? Sunt avocat! Unde am fi fără legi? Avem nevoie de reguli. Reguli de comportament. Kate clătină din cap. Rod putea să fie aşa de pedant uneori.

— Îţi faci probleme fără motiv. Mă descurc binişor, ştii. Ţin casă, afacerea, am grijă de Mike şi de mine. Sunt curioasă să mă văd în reclamă. Câte femei ajung să se vadă într-una, lăsând la o parte două? Sunt şi eu cel puţin la fel de curioasă.

— Eşti expusă la a găsi bărbaţi în camping pe peluza ta.

— Asta-i ridicol. Cu siguranţă că un bărbat va vrea să afle ceva despre mine înainte să mă cunoască. Când am să hotărăsc că e timpul, am să aranjez o întâlnire în timpul zilei. O să aleg un restaurant şi să limitez timpul.

Rod îi luă mâinile într-ale lui. Vocea îi era sinceră, drăgăstoasă, blândă.

— Kate, am fost egoist. Trebuia să fi fost mult mai atent la sentimentele tale. De ce m-ai lăsat să cred că îţi merge bine? Când vin la Mike, dispari întotdeauna. Am crezut că eşti mulţumită cu viaţa ta mondenă. Uite, până întâlneşti pe cineva care să-ţi placă, nu e rău deloc să mai ieşim împreună. Putem lua cina într-un restaurant bun, putem vedea un film. Spune tu. Kate îşi retrase mâinile.

— Nu, mulţumesc! Asta nu-i săptămâna Văduvelor Frustrate! Rod se încruntă.

O apucă de umeri şi o scutură bine.

— Personal, mi-e greu să cred asta. Ceea ce cred că se întâmplă este că tu treci pe lângă ei, indiferent din ce motiv. Limbajul trupului spune mult. Probabil că transmiţi semnale: „Nu mă atingeţi”. Atracţia sexuală e un dans perpetuu. Numai că tu n-ai mai dansat de o bună bucată de vreme.

— Pe bune, Rod!

— Nu, vorbesc serios. Uite acum. Iată-ne, numai noi doi. Luminile sunt aproape stinse, arde focul. Flăcările îţi luminează chipul. În aceste circumstanţe, e o atmosferă romantică.

— Rod, spui asta doar ca să-mi dai încredere.

— Mamă, dar ştiu că eşti încăpăţânată. Kate, ai idee cât de fermecătoare eşti şi că ceri să fii sărutată? în clipa asta? Am impresia – nu – sunt sigur că atragi o mulţime de bărbaţi… şi o mulţime de necazuri.

Kate deschise gura să protesteze, dar el ridică mâna în semn de împăcare.

— Nu e nicidecum vina ta, se grăbi el să adauge. Numai că n-ai mai fost la o întâlnire de ani de zile.

Kate îl privi printre gene, rănită de cuvintele pe care el nu le rostise. Nu spusese că el ar vrea s-o sărute. Începuse toată divagaţia – legată de persoana ei atrăgătoare – de la halatul de baie. Sigur, atmosfera era plăcută şi romantică. Cadrul perfect pentru un bărbat şi o femeie singuri. Chestii legate de culcat!

— Şi ce? Du-ţi ideea până la capăt.

— Ideea mea este… eşti demodată. Timpurile se schimbă. Afară e o junglă. Să presupunem că un bărbat te sărută de la prima întâlnire şi îţi place? Roşi în obraji.

— E o idee generală, nu-i aşa?

— Desigur. Restul mă preocupă mai mult.

— Restul? Nu trebuia să-şi iasă din fire, îşi zise Rod în gând. L-o datora memoriei lui Bill – să ştie că înţelegea cum să se apere.

— Când o femeie este… of, departe…

— Departe unde? îl întrebă ea pe un ton de lamentare.

— Nu fi dificilă. Ştii ce vreau să spun. Nu eşti copil. Kate explodă.

— Vreau al dracului de tare să ştiu ce ai de spus!

— Foarte bine! în siguranţă într-o căsătorie caracterizată de fidelitate. Ai dus şi încă mai duci o experienţă „la adăpost”. Chiar una solitară încă dinaintea morţii lui Bill. Inima începu să-i bată tare dintr-un alt motiv.

— Cum solitară?

— Sexualiceşte vorbind.

— De unde ştii?

— Mi-a spus Bill. Se înecă în timp ce se chinuia să respire, dezamăgită. Privi iute în altă parte. Boala lui Bill exclusese posibilitatea de a mai face dragoste cu ea cu un an înainte de moartea lui.

— Niciodată nu ar fi… începu ea, dar expresia lui Rod spunea da, Bill îi mărturisise lui. Oare mai rămânea ceva ce să nu fi ştiut? Se simţea abandonată, îndurerată. Trădată.

— Nu-l învinui pe el, spuse Rod blând. Bill te adora. Te-a iubit. Se necăjea deoarece cancerul lui te îndurera. Sunt vremuri când un bărbat decade. Are nevoie să-şi înlăture povara de pe

suflet. Aşa că îi face mărturisiri celui mai bun prieten. Asta nu diminuează cu nimic dragostea pentru soţia lui. Totuşi, nu la asta voiam să ajung, Kate, continua el. Fii cu discernământ. Să fii… oh, demodată, e ceva natural. S-ar putea să te ataşezi de primul bărbat care îţi iese în cale. Chiar de mine. Kate simţi un fior pe şira spinării şi îşi ridică bărbia ca să se apere.

— Nu te flata singur! exclamă ea, încă ameţită de faptul că el ştia despre anii de abstinenţă. Chiar dacă sunt, cum politicos mi-ai adus tu aminte, demodată, sexul – hai să folosim cuvântul, nu-i aşa? – e ca şi cum ai merge pe bicicletă. Odată ce ai învăţat, nu mai uiţi niciodată. Nu uita – exerciţiul îl face să devină mai perfect!

Îi arătă degetul arătător.

— Ştiu foarte bine cum decurg lucrurile. Te cunoşti. Fixezi o întâlnire. Ai un contact vizual. Spui o mulţime de lucruri frumoase. Te săruţi, tentat la început, apoi oarecum presat. Dacă stai bine cu chimia, sărutul ajunge unde trebuie şi se declanşează totul. De la una la alta, ajungi să-ţi scoţi unul altuia hainele. Fără supărare, asta se poate întâmpla din prima noapte. Să presupunem că vreau să mă culc cu tipul pe care-l cunosc prima dată? Cu care am fixat întâlnirea! Am nevoie mai întâi de avizul tău favorabil? Şi dacă eşti de acord, ne serveşti şi

câte un cockteil în pat?

— Termină! La dracu', discuţia asta nu e genul tău.

— De unde dracu' ştii tu care-i genul meu, sau tot de la Bill ai aflat şi asta?

— Nu, şi tu o ştii bine! Era o proastă, se gândi Kate. Chiar dacă ţipa la el, se întreba cum ar fi fost s-o sărute, ce gust aveau buzele lui, dacă ar putea să-i ofere câtă plăcere bănuia ea. După mulţimea de femei care se tot aşteptaseră să le poarte la altar, suspecta că ştia exact cum să mulţumească o femeie.

— Eşti prietenul meu, şopti ea, simţind nevoia să-şi reamintească şi ei însăşi lucrul ăsta.

— Îţi mulţumesc pentru asta, spuse Rod, făcând o grimasă. Pentru o clipă am crezut c-o să mă provoci la duci. Iritarea faţă de el se stârni de la capăt. Obrajii i se colorară imediat.

— Nu e de glumă! Ce-i rău în a mă simţi bine? Doar nu eşti un celibatar convins!

Se stăpâni, dar o străfulgera cu privirea.

— Asta-i cu totul altceva. Eu nu sunt însurat şi nici n-am fost!

— Bingo! Ca şi mine. Şi urmă tăcerea. Habar n-avea de ce lăsase să-i iasă pe gură toate prostiile acelea, doar că avea

satisfacţia unui copil pentru că-l provocase pe Rod, la rândul ei Era singură. Se săturase de atâta televizor şi era obosita de serile singuratice. Şi se săturase să tot doarmă de una singură. Viaţa mondenă a lui Rod era plină de posibilităţi, în timp ce a ei stagnase de mult timp. Dar nu avea să mai dureze mult. Şi avea să se folosească de sprijinul lui pentru a ieşi la liman. Cel puţin nu se temea de angajare.

— Cred că ţi-e frică de căsătorie, îi spuse ea.

— Scuteşte-mă. Parcă ai fi Sally, răspunse Rod sec. Oricum, încetează să tot schimbi subiectul. Încerc să te ajut să eviţi să intri în bucluc, nu să mă vâr eu într-unul. Vreau numai să fii prudentă.

— Rod, am douăzeci şi opt de ani. Moartea lui Bill m-a devastat. Planurile noastre minunate s-au oprit când am aflat de cancerul lui. În ultimul an şi jumătate am trecut prin iad. Mi-am pus o mască: pentru el, pentru Mike, pentru mine. Dar eram singura văduvă tânără pe care o ştiam. Eram furioasă pe Bill pentru că ne părăsea. Tot timpul urlam fără să mă controlez, mă simţeam vinovată pentru resentimentele mele, când nu era deloc vina lui. Sally m-a încurajat să mă înscriu într-un grup care dezbătea tocmai astfel de probleme, cum să-ţi învingi durerea. Acolo mă duceam mai în toate duminicile când tu rămâneai cu

Mike. Nu poţi să-ţi imaginezi uşurarea mea când am realizat că sunt normală, că gândurile mele necredincioase nu făcuseră din mine o persoană oribilă. Am învăţat că durerea e un proces. Am… Nu mai era în stare să continue. Îi dădură lacrimile şi umerii i se zguduiră de durere.

Compasiunea îl determină să vină lângă ea, s-o strângă în braţe, s-o calmeze. Nevoia o împinsese în braţele lui puternice, cu ochii închişi, în timp ce Rod o sărută pe genele ude de lacrimi amare.

Rod era uluit de multitudinea de sentimente şi emoţii. Kate înfruntase mai mult decât starea de tristeţe şi durere. Chiar dacă metodele lui Sally nu erau pe placul lui, intenţiile ei fuseseră din cele mai bune.

Kate se retrase din braţele lui încet, dându-şi părul pe spate, strângându-şi mai bine cordonul halatului.

— Grijile tale sunt premature, îi spuse ea. Nu facem altceva, cum spune proverbul, decât să ne numărăm puii înainte să iasă ouăle. O să atrag atenţia numai unor ramoliţi în căutare de o ultimă aventură.

Rod ştia c-o să atragă mai mult decât nişte ramoliţi când o să-i apară chipul în reclamă! Avea buzele aşa de roşii şi calde şi… Bune de sărutat!

— Dormi puţin, spuse el, cu o voce neintenţionat bruscă. Mai stârni puţin focul, apoi porniră de braţ spre uşa principală.

Kate nu voia ca seara să se sfârşească într-o notă tensionată. Când ajunseră la uşă, îi zâmbi larg, arătându-i în fiecare obraz câte o gropiţă.

— Am să accept ajutorul tău, îi spuse, dacă mă laşi să fac un singur lucru pentru tine.

— Ce anume? o întrebă, gata să-i îndeplinească dorinţa, după altercaţia lor din seara aceea. Vreau să treci la la treburile tale în meseria de amor. Cum spune şi Sally când se referă la prietenele tale, nu?

El începu să râdă zgomotos. Privind-o, îi păru aşa de cochetă cu ochii ei strălucitori şi zâmbetul obraznic, încât nu se putu stăpâni. O sărută. Începu cu un sărut prietenesc, dar nu se opri aici. Aroma aceea simplă, gustul plăcut îl satisfăcură. Mai mult îi ceru dorinţa. Şi o cuprinse cu braţele. Ea se rezema de el, cu trupul plăpând şi cald. Parfumul ei îl învălui, îl seduse. Îşi desfăcu puţin picioarele s-o susţină mai bine şi apoi o lipi mai strâns de el, oftând. Kate desfăcu buzele. Rod acţiona instinctiv, plimbându-şi limba printre ele, sorbindu-le. Nu mai acorda nicio atenţie sfatului pe care singur şi-l dăduse mai devreme. Cuvintele sfinte ale lui Matusalem zburară pe fereastră; erau în

secolul douăzeci acum. Dorinţa exploda în Kate. Închise ochii şi se lăsă în voia clipei. Rod o sărută pe faţă, pe ochi. Pe gât şi apoi din nou pe gură. Trezea în ea fiecare nerv obosit şi o readucea la viaţă. Pricepu de la bun început că ştia să sărute bine, era un maestru. Îl luă de după umerii largi, apoi îl mângâie pe gât şi îşi plimbă degetele prin părul lui. Liberă, savura gustul şi parfumul trupului lui de bărbat, ţinându-se strâns de el. Rod o cuprinse de fund şi o trase spre el, sărutând-o din ce în ce mai pasionat.

Cu o mână aproape că îi cuprinse sânii, dar atunci se auzi din stradă un claxon. O dată. De două ori. Zgomotul ajunse până la conştiinţa lui. Lăsă mâna în jos şi ridică încet capul. Privind în ochii ei larg deschişi, şocaţi, îşi închipui că la fel arătau şi ai lui. Regulile prieteniei stabilite între ei tocmai le încălcaseră. Ştiau amândoi că o relaţie, cât de trecătoare şi întâmplătoare, avea să le aducă în cele din urmă regrete. Sărutul trebuia să fie uitat. Îi mângâie uşor buza superioara.

— S-a întâmplat, iartă-mă. Kate dădu din cap.

— Da. E târziu.

— O clipă de uitare.

— Sigur. Nimic mai mult.

— N-o să ai probleme să faci cunoştinţă cu un bărbat, ai încredere în mine.

Imediat ce rosti cuvintele astea, voi să-şi ardă singur una pentru cruzimea lor.

Ea îşi retrase mâinile de pe umerii lui şi dădu părul la o parte de pe faţă.

— Hai să nu facem o mare problemă din asta. O să consider sărutul un fel de repetiţie pentru ce mă aşteaptă pe mine. Noapte bună. Rod se încruntă.

— Nu pot pleca aşa, Kate.

— Aşa cum? Ne-am sărutat. Lasă potcoavele de cai morţi. Te rog, pleacă.

Îi ridică bărbia.

— Am spus că-mi pare rău, în privinţa sărutului, a remarcii mele crude, încă prieteni?

— Întotdeauna. Mike aşteaptă să-l suni de dimineaţă.

Imediat după plecarea lui, lui Kate i se înmuiară genunchii şi căzu rezemându-se de uşă. Îşi duse mâinile la faţă şi îşi trecu limba peste buzele înfierbântate. Încă îi mai simţea gustul.

— Oh, Doamne, şopti ea. Repuse în funcţiune sistemul de securitate şi mai controlă o dată căminul înainte să urce scările. La etaj, rămase puţin lângă pătuţul lui Mike. Dragostea de mamă îi copleşise sufletul. Mike nu era perfect, departe de asta.

Băieţelul ei blond putea să fie însă dulce şi cuminte. Putea să fie însă şi enervat şi nepotolit, ca orice alt băieţel. Se lupta cu tentaţia de a-l răsfăţa. Ca multe femei care-şi cresc singure copilul, se concentra foarte mult pe el. Între purtarea lui Mike şi judecata ei clară – uneori se simţea însă foarte, foarte vinovată – exista o şansă de a încerca să facă mai mult. Dar când puştiul o privea cu ochii lui căprui arzători şi o lua strâns de mâini, ca apoi să spună cu tonul lui peltic de copil:

— Bună-m-nimineaţa, mami… ei, bine, nimic nu se compara cu asta.

Mike îl adora pe unchiul Rod. Dacă şi-ar fi ales singur un nou tată, l-ar fi ales pe Rod. După ce-l mai înveli cu pătura, părăsi camera lui şi se urcă la rândul ei în pat. Pentru o bună bucată de timp, stătu aşa întinsă acolo, recapitulând sărutul lui Rod: atingerea, gustul, apropierea lui. Înţelegea de ce îşi pierduse capul. Anii de privare puteau face aşa ceva dintr-o femeie. Ce nu putea înţelege era de ce Rod o sărutase în felul acela.

Bill îl botezase pe Rod dandy. Astă-seară, dandy-ul cu sânge rece pierduse controlul. Oare avea, se gândi ea, să fie atras vreodată şi de către o brunetă? Dacă Mike avea nevoie de el pe post de tată, era tentată să caute să afle răspunsul la

întrebare. Oftând, puse capul în pernă, închide ochii şi începu să numere oile.

CAPITOLUL 3

După aproximativ cinci ore în care se tot zvârcolise de pe o parte pe alta în patul pentru două persoane, Rod se frecă la ochi şi se ridică în capul oaselor.

— O oră, şopti el, luând-o spre baie. Avea nevoie de un cap lucid şi o minte sprintenă ca să-i facă faţă judecătorului Wilcon la ora nouă fix. Dacă judecătorul îl prindea moţăind, era altă treabă.

Mulţumită unei imaginaţii vii şi unei conştiinţe supra-încărcate, nu fusese în stare să doarmă. Dis-de-dimineaţă, sunase şi ceasul bunicului lui Kate, primit în dar de la aceasta. Nu făcuse decât să-i amintească faptul că ea avea nevoie de el, de înţelegerea şi bunătatea lui.

Bunătate! Ce fel de bunătate îi arătase astă-noapte? Cea a mesagerului, poate. Îşi luase sarcina să vegheze să nu ajungă în compania mai nu ştiu cui, apoi o târâse cu el în hol şi aproape c-o sedusese! Şi atunci ea pusese totul pe seama unei şedinţe de practică. Şedinţe de practică! Clătină din cap. Oare cum era Kate când se încălzea? Pomenise despre sărutul în timpul căruia partenerii se dezbracă reciproc. Îşi privi picioarele goale. Cine ar fi zis că din cauza ei făcuse piele de găină? făcu un duş, se

bărbieri, bău două ceşti de cafea neagră, restul şi-o turnă într-un mic termos s-o ia la lucru. După ce îşi luă servieta şi ziarul Sun pe care tocmai îl primise, ca să citească anunţul lui Sally, se urcă în maşină şi porni spre Rayburn-McKay Building, care se găsea lângă St. Bernardine Hospital în San Bernardino. Complexul de patru etaje mai purta încă numele fostului lui partener. Păstrase numele lui Bill în memoria acestuia. O întâmplare cu Mike dintr-o duminică după-amiază, de acum câteva luni, îi confirmase înţelepciunea deciziei sale. Lui Mike îi plăcea la nebunie să deseneze cu mouse-ul la calculator. În mod normal, Mike nu-l smulgea de la treabă. Însă, în ziua aceea, se tot plânsese, răsucise întruna şi făcuse o mulţime de plimbări prin cameră, până când Rod îşi lăsase treaba şi-l luase pe genunchi.

— Ce s-a întâmplat, partenere?

Puştiului îi dăduseră lacrimile întrebându-l pe Rod dacă poate să-i spună Daddy. Deşi inima i se umpluse de durere, îi răspunsese că „nu” cât putea mai delicat. Nu ajutase la nimic. Mike auzise NU. Marele NU. Tradus pentru el, înseamnă că el nu era destul de bun pentru un tată. Motivele, explicaţiile nu ajunseseră la urechile lui.

— Nu e cinstit! se plânsese Mike. Sunt singurul la

grădiniţă care n-am tată. Nu am un tătic. Să fii copil e tâmpenia dracului!

Amintindu-şi de ziua aceea când intra în clădire, Rod se gândi că era o idee bună ca Kate să se căsătorească cât mai curând.

O pornise pe hol până spre birou. Acesta era după gustul lui – funcţional, îl predispunea la muncă, cu un colţ cu canapea, măsuţă şi câteva scaune pentru eventualele discuţii. Trecând pe lângă biroul din lemn de cireş, îşi lăsă servieta pe măsuţa ovală, puse termosul alături, se trânti într-un scaun.

Desfăcând ziarul, căută anunţurile personale şi-l găsi imediat pe al lui Sally.

Îl citi, înjură şi se mai linişti oarecum. Sally nu lăsase deoparte nimic. Descrierea ei cuteza mult şi atrăgea dintr-un foc atenţia. Foarte încet îl reciti de la un capăt la altul. O femeie nemaipomenită, cu o prezenţă fabuloasă (tânără, văduvă, frumoasă) caută partener interesat în petrecerea timpului liber şi distracţie. Dragoste, tandreţe, căsătorie. Dacă îţi doreşti o tânără strălucitoare, caldă, zveltă, senzuală, atrăgătoare, cu simţul umorului, care se bucură de succes în meserie şi seamănă cu Elizabeth Taylor, te aşteaptă.

Dezgustat, Rod apucă telefonul şi formă numărul lui

Sally.

— Ţi-am citit anunţul, spuse el după obişnuitul „bună dimineaţa”.

— Şi?

— Felicitări. Ai transformat-o pe Kate în iepuraşul sexual. Sally se înfurie.

— Minunat. Mi-ai făcut un compliment, ce mai. Am făcut-o să pară alegerea lunii. O să primim o reacţie pozitivă. Ca reacţia lui de astă-noapte, se gândi Rod vinovat.

— Sally, nu-ţi pierde timpul cu prostii. Ai de prins un avion.

— În două ore. Rod, crezi c-am exagerat puţin? îl întrebă, preocupată.

— Ştiu că ai intenţii bune, surioară. Mă tem că asta o s-aducă numai un şir întreg de nebuni. NU asta vrei tu pentru ea şi pentru tine.

— Oh, dragă. Acum îmi doresc să fi fost mult mai cu băgare de seamă. Fă-mi un serviciu. Fii cu ochii pe ea cât sunt plecată.

— Vorbesc zilnic cu Mike la telefon.

— Nu cu el… Cu ea. E ceva deosebit să fie din nou căutată, să se întâlnească cu un bărbat, să fie iar în preajma…

Ceva deosebit pentru cine? se întrebă Rod, nemaiascultând-o pe sora lui.

— Scuză-mă, Sally, ce spuneai?

— Sugeram că şi tu poţi să-i găseşti un soţ, cineva în care ai încredere. Statisticile spun că Kate o să se îndrăgostească de un bărbat divorţat cu unui sau mai mulţi copii şi că aceştia s-ar putea să nu locuiască cu ea după căsătorie. Cu timpul, şi ea s-ar putea să mai aibă un copil. Îi iubeşte pe copii. Mike o să aibă un tată şi fraţi vitregi. Kate şi soţul ei s-ar putea chiar să se mute de aici. Poate exagerez puţin, Rod, dar fii pregătit pentru Mike şi Kate ca să-şi trăiască mai departe viaţa. Asta îşi dorea şi el – îşi spuse Rod în sinea lui – ca Kate să aibă un soţ şi să nu mai fie singură, iar Mike să aibă un bărbat în preajmă şi să-i spună Daddy. Şi poate că sora lui avea dreptate, el putea s-o ajute pe Kate să-l găsească pe Mr. Perfect. Omul potrivit.

Revăzu în gând lista lui de prieteni burlaci, li lăsă deoparte pe un tip foarte beţiv, pe unul însurat deja de patru ori şi pe altul mult prea bătrân, atât cât să-i fi fost chiar tată. Repede, lista se subţie şi ajunse la un tip tocmai potrivit. Un bărbat plăcut care nu avea nicio dorinţă să se căsătorească. El însuşi.

Posac, Rod îşi aminti scena sărutului pasionat pe care îl

împărţise cu Kate, cât de bine se simţise ea în braţele lui şi cât de imposibil şi nebunesc era totul. Grija lui Mike excludea o aventură, Kate avea nevoie de rolul lui pe lângă Mike şi nu de remuşcări din cauza lui. Dacă era întrebat în privinţa femeilor cu care îşi dorea o relaţie, ele erau înalte, zvelte, cu picioare lungi şi blonde. Şi atunci, de ce trăise aşa o emoţie în preajma lui Kate? îi ură surorii sale drum bun şi închise.

În dormitorul ei, Kate se dezmeticea din visul în culori pe care-l avusese despre ea şi Rod cu o noapte înainte. În toţi anii de când îl cunoştea fusese pentru ea un personaj cât se poate de familiar. Ea şi cu Sally vorbiseră despre el, în rolul lui de burlac chipeş, de bărbat extraordinar dar alunecos ca peştele când venea vorba despre căsătorie. De la Bill auzise de nenumărate ori cât de bun avocat era. Părinţii ei îl plăceau şi îl apreciau pentru faptul că „era acolo” pentru fiica şi nepotul lor. Toată lumea îl vedea pe Rod într-un rol bine definit.

Deodată, totul se răsturnase. Ea se schimbase. Drastic. Cel puţin în visurile ei. În ele, avea o cascadă de păr blond până la mijloc. Crescuse cu zece centimetri. Avea ochii albaştri. Rătăcea cu Rod prin Câmpiile Elizee, printr-un lan de margarete. Sărutările lor înflăcărate duceau la o dragoste

pasională. Îşi limpezeau trupurile şi mintea într-un lac limpede. Mai pe urmă făceau dragoste pe mal. Mână-n mână o porniseră înapoi spre casă, unde făcuseră din nou dragoste în faţa focului din cămin.

Rod îi şoptise ce mult o iubea. Ce mult îi plăceau părul ei blond şi ochii albaştri. Genele lungi şi dese. Şi când trupurile lor încălzite se împreunaseră pentru a treia oară, se trezise. Lui Rod îi plăcea ideea de-a rămâne singură, necăsătorită, toată viaţa. Îi plăcea enorm să fie „unchiul lui Mike. Iubea la nebunie felul ei de-a fi, nepretenţios. Nu auzise în viaţa lui de o brunetă pe nume Elizabeth Taylor!

Kate lăsă fanteziile deoparte şi îşi încrucişa braţele la piept. Felul pasionat în care îl sărutase pe Rod exprima faptul că-şi dorea un bărbat în preajmă. Pentru ca să facă dragoste. Era o dorinţă normală, omenească, cinstită. Dacă primul contact fizic pe care îl avusese cu un bărbat după atâţia ani de zile o adusese pe marginea prăpastiei, evident era într-o stare proastă. Dacă Rod nu s-ar fi oprit… închise ochii, aducându-şi aminte de trupul lui lipit de al ei.

— Asta nu te duce nicăieri, şopti. Dădu pătura la o parte, dar nu se putu mişca. Trebuie să-i dea lui Mike să mănânce, să-l urce în autobuzul pentru şcoală, să alerge după ziare, apoi să se

ducă în Palm Springs să facă cunoştinţă cu Karl Eigen. Realitatea îi impunea să uite sărutul lui Rod.

De jos, din hol, auzea sporovăitul lui Mike. Vorbea cu căţeluşul care avea să vină pe lume curând. Când sună telefonul, îl apucă imediat, gândindu-se c-o fi Rod. În loc de asta, o auzi pe Sally cu un „bună dimineaţa" şi o clipă fu dezamăgită.

— Plec peste scurt timp, îi spuse ea, aşa că nu prea am timp de vorbă. M-a sunat Rod. Se pare că n-a prea dormit.

— Şi eu am avut o noapte agitată.

— Mi-am închipuit. Rod nu poate să sufere anunţul. E bine.

— Te aşteptai să-i placă? Ştia că n-o să-i placă. De-asta te-a şi târât după el aici azi-noapte.

— Ce n-am ştiut până astă-noapte e că fratele meu te place mult. Mai mult decât e dispus să-şi recunoască sieşi. Dacă îţi joci cărţile bine Kate, poate să fie al tău. N-o să fie uşor. Omul e consecvent propriilor idei, „e aşezat" în felul lui. Dar cred că te iubeşte. Kate ţâşni ca o săgeată.

— Ţi-ai pierdut minţile? Ce te face să crezi că-l vreau pe el?

— Nu sunt oarbă, cel puţin nu încă. Nu după noaptea trecută. E curios că uneori nu vedem nimic din ce e clar în faţa

noastră.

— Ce văd clar în clipa asta e ceasul. Trebuie să-l pregătesc pe Mike de şcoală.

— Nu ne ia decât câteva minute. Vreau să te calmezi. Nu am rostit cuvântul căsătorie. Asta e între voi doi. Oricum, eu cred că tu şi Rod sunteţi potriviţi unul pentru altul. Şi pentru căsătorie. Ar trebui să explorezi posibilitatea. Într-un fel, vă meritaţi unul pe altul. Sunteţi amândoi prudenţi. Mike e un motiv să fiţi împreună. Practic, sunteţi ca şi o familie acum, numai că locuiţi în case separate şi dormiţi în paturi separate, dar asta se rezolvă. Sunt surprinsă că asta nu s-a realizat mai devreme.

Kate izbucni. Avea pe limbă să-i spună despre sărutul lui Rod, dar asta n-avea decât să confirme interpretarea greşită a lui Sally. Şi ce dacă aveau unele lucruri în comun? Milioane de oameni au. Dacă Rod ar fi fost interesat de ea, nu şi-ar fi ratat oportunitatea nemaipomenită. Nu făcuse decât s-o ia la fugă din casa ei. Dacă dormise sau nu bine, asta era din cauză că îşi făcuse probleme dacă avusese sau nu efect asupra ei.

— Sally, lăsând la o parte preferinţa lui pentru blonde înalte şi cu ochii albaştri, dacă fac un efort, ce-o să urmeze?

— Trebuie să-ţi explic şi ţie pe silabe?

— Nu, eu o să-ţi explic ţie. Să presupunem ca Rod face dragoste cu mine – de milă. O să-i pară rău mai târziu, din cauză că am un cui împotriva lui. O să-l vadă mai rar pe Mike. Am vorbit cu educatoarea lui Mike de la grădiniţă. Mike îi invidiază pe copiii cu tată de acolo. Am nevoie de Rod pentru Mike.

— Nu sunt convinsă de ce spui, în ciuda argumentelor tale. Bill e mort şi asta nu se va schimba. Cu dragostea ta, grija, ajutorul, înţelegerea, cu Rod sau fără Rod, Mike o să fie bine. E bine.

— Datorită în mare măsură ajutorului lui Rod. E ca un fel de tată în mintea lui Mike.

— Hai să lăsăm deoparte asta. Pentru tine îmi fac griji. Întreabă-te: poţi să-l iubeşti pe Rod? Kate începe să tremure. Să-l iubească pe Rod? Nu ştia dacă atracţia pe care o simţea pentru el era pur sexuală sau avea un substrat mai ascuns. Dragoste? Pentru totdeauna? Până noaptea trecută, nu conştientizase ideea. Până noaptea trecută, se simţise în siguranţă lângă el, liniştită. Acum, era speriată la culme de reacţiile ei, de emoţiile ei, ca şi cum sărutul deschisese o poartă nouă în relaţiile lor.

— Sally, spuse ea, încercând să-şi păstreze tonul ferm, ţine subiectul ăsta pentru cărţile tale. Vorbim despre viaţa mea. A mea, a lui Mike, a lui Rod. Mi-am dat seama că e timpul să-

mi văd de viaţa mea. Nu vreau să mă răstorn cu barca şi să periclitez securitatea lui Mike. Tu ai plătit un anunţ am intenţia să văd că nu ţi-ai risipit banii în zadar.

O să mă duc la întâlniri până am să-l găsesc pe Domnul Potrivit. Nu e Rod.

— Nu vrei să încerci să afli dacă ar putea să fie? Gândeşte-te cât timp economiseşti. Sunteţi deja prieteni. Nu e niciun mod ca să te vezi cu el în timpul liber, monden vorbind. Ca să pună capăt discuţiei, Kate izbucni.

— Numai dacă suntem două perechi, altfel nu. Sally bătu din palme.

— Ce idee minunată! Să fiţi două perechi. O să vă vedeţi fiecare într-o lumină nouă. O să-i apari ca o femeie fatală. Gelozia e un sfetnic puternic. Mă folosesc tot timpul de asta în romanele mele. Să vă întâlniţi fiecare cu perechea lui e şi o şansă să-l observi „în acţiune", să vezi dacă există ceva mai mult. Aşa ajuţi într-un fel natura singură să-şi spună cuvântul – în privinţa ta şi a lui. Şi dacă te măriţi cu Rod, o să fim cumnate. Nu poţi căuta o afacere mai bună.

— E ceva distanţă de la o întâlnire între două perechi şi până la căsătorie. Un gând cumplit îi trecu deodată prin minte. Sally, spui c-ai vorbit în dimineaţa asta cu Rod. Te rog, te rog,

spune-mi că nu i-ai pomenit asta şi lui. Te rog, spune-mi că habar n-are de ultimele tale idei. Aş muri de ruşine.

— Nu fi ridicolă. Eşti cea mai bună prietenă a mea. E unicul meu frate. De ce i-aş spune aşa ceva? Logica îi scăpa lui Kate, dar se simţea cu toate astea uşurată.

— Slavă Domnului! Sally, nu cred că mai am nevoie de ajutorul tău. Vezi-ţi de turneul tău editorial. Bucură-te de succes. O să-ţi povestesc cu altă ocazie aventurile mele.

Nu mai ridică telefonul, când acesta sună câteva clipe mai târziu. Răspunse Mike şi îl auzi vorbind cu Rod, povestindu-i întâmplări de-ale lui de ieri. Apoi învăţă un cuvânt nou. Urmă o tăcere, apoi Mike exersa cuvântul nou.

O clipă mai târziu, năvăli în camera ei, cu pijamaua lui de Superman. Sări în patul ei, aranjându-şi faldurile şi mânecile largi.

— Unchiul Rod m-a învăţat ceva nou. A zis să am răbdare. Dacă am răbdare, Chopper o să vină la mine în curând. O să-l aduc acasă. Zice că vrea să vorbească cu tine. Îi bătea inima tare când luă receptorul.

— Bună.

— ’Neaţa, Kate. Ce mai faci? îl auzea aşa de bine, parcă era lângă ea, gata s-o atingă. Luă telefonul şi se duse la

fereastră, lăsându-l pe Mike în pat. Şi-l imagina pe Rod într-un costum bleumarin, proaspăt ras şi pieptănat, cu cravata de mătase albastru cu roşu bine strânsă la gât. Reuşi să-i răspundă calmă.

— Bine. Tu? îi făcu semn lui Mike să nu mai folosească patul pe post de trambulină.

— N-am dormit bine.

— Zbor, strigă Mike, sărind întruna. Uită-te la mine, uită-te la mine.

— Încetează! Nu tu, Rod. Mike sare în pat. Vrea să atingă tavanul.

— Dă-mi-l la telefon. Îi întinse telefonul lui Mike şi, în câteva secunde, acesta încetă cu săritul. Trânti receptorul în pat şi o zbughi afară din cameră, ţipând că se ducea să se spele şi să se îmbrace pentru şcoală.

— Cum ai reuşit să domoleşti tigrul? îl întrebă Kate pe Rod.

— Şantaj, i-am promis că-i fac o cuşcă pentru Chopper. Kate… în legătură cu azi-noapte…

— Sărutul meu de probă, clarifică ea, glumind uşor. Auzi un oftat de uşurare.

— Mă bucur. Sper că n-ai interpretat greşit. Atâta

tevatură pentru campania lui Sally, se gândi ea.

— Rod, am fost de acord c-a fost un moment de uitare. Uită. Azi e o nouă zi. Minunată. De fapt, mă duc în Palm Springs să-l cunosc pe Karl Eigen şi să văd reclama.

— Am citit anunţul din ziar, spuse Rod.

— Şi?

— O să trebuiască să judeci şi tu însăţi.

— Tradus, nu ţi-a plăcut defel.

— Kate, am o întâlnire în Palm Springs după-amiază. Dacă tu şi cu Mike aveţi timp pentru mine, trec să vă iau. O să vorbim mai târziu.

— Rod, nu te simţi îndatorat pentru purtarea de aseară.

— Stai puţin, răspunse el ferm. Admit că eu am început, dar m-ai ajutat şi tu.

Ea respiră anevoie.

— Te-am ajutat? Nu te-am ajutat. Am reacţionat. Râse.

— De fapt, ai dus fapta la bun sfârşit. Enervată de insinuare, răspunse cu aceeaşi monedă.

— Vrei să insinuezi că te-am provocat.

— Nu insinuez. Spun.

— Explică-mi.

— Te-ai aşezat lângă mine pe canapea. Te-ai lăsat peste

mine. M-ai atins cu pieptul. Am vorbit mai tot timpul despre sex, direct sau indirect. M-am încălzit.

— Răceşte-te. Rod chicoti.

— Nu-i chiar aşa de simplu. Mi-am petrecut noaptea între două gânduri: de vinovăţie şi de dorinţă neîmplinită.

— Pentru mine? făcu ochii mari.

— Da. Şi pe mine m-a speriat ca dracu'. Sentimentul de vină mi-a trecut.

Abia dacă îşi putea crede urechilor.

— Eşti mereu la fel de grosolan cu femeile?

— Nu.

— Şi cu mine de ce?

— Poate fiindcă ne cunoaştem aşa de bine. Îndepărtă telefonul de ureche şi îl privi. Inima îi bătea amintindu-şi cum se lăsase îmbrăţişată de el, mai mari decât era normal. Când îl pierduse pe Bill, o parte din ea murise de durere, însănătoşirea psihică durase enorm. Ani de zile. Care era scuza lui Rod?

— Ai băut ceva? îl întrebă.

— Trei ceşti de cafea neagră. Sunt aşteptat la tribunal. Trebuie să am ochii larg deschişi.

— Rod, ce ai experimentat tu astă-noapte a fost luarea prin surprindere.

— Să fiu al dracului. Niciodată n-am mai auzit aşa ceva, o tachină el.

— OK, atunci. Curiozitatea. Ştiindu-ţi reputaţia cu femeile, nerăbdarea. Nu crezi?

Urmă o tăcere mortală. După un timp, îi răspunse:

— Nu. Nerăbdarea mea vine după excitare. Tu ce ai experimentat?

— Nu vorbim despre mine. Eu intru într-o categorie specială. Am fost mult timp în afara problemei, puteam reacţiona la fel cu orice bărbat.

— Mulţumesc pentru fler. Eşti toată numai suflet.

Conversaţia era tâmpită, se gândi. Doi prieteni vechi „secţionau" un sărut care nu trebuia să fi existat.

— Îţi aduci aminte de ce m-ai vizitat astă-noapte? Ce a făcut Sally?

— Las-o pe Sally. Îmi aduc aminte ce-am făcut. Ca avocat, pun la socoteală toate aspectele. Datorită faptului că ai avut partea ta de acţiune, sunt absolvit de vinovăţie şi am dreptul la prietenia care ne lega dinainte. Un sfat, totuşi, Kate. Nu lăsa un bărbat să te vadă înainte de culcare – şi să-ţi simtă parfumul – decât dacă îl vrei cu tine în pat.

— Şi eu am un sfat pentru tine! ţipă ea. Nu da fuga aici în

plină noapte să-mi dai sfaturi despre bărbaţi dacă nu te poţi controla. Apropo, nu-mi dădusem cu niciun parfum. E mirosul meu natural.

Îi dădu o mare satisfacţie să-l audă tuşind.

— Bun, îi răspunse. Merit asta. O să lăsăm deoparte amintirea nopţii trecute.

— Eu am făcut-o deja! minţi ea. Pe la ce oră după-amiază? O să-i dovedească că-şi petrecea după-amiaza cu el, cinau împreună şi nu dorea să se repete sărutul din seara precedentă – sau mai rău, să dea buzna la un motel!

— Două şi jumătate. Nu întârzia, închiseră fără să-şi spună „la revedere”.

Se duse la baie să-l supravegheze pe Mike. Era tot numai pastă de dinţi. Avea părul, dat pe spate, se udase în părţi şi parcă mâncase toată pasta de dinţi din tub. În timp ce se clătea, îi spuse că-şi petreceau după-amiaza cu Rod, în Palm Springs. Şi cinau cu el.

— Uraaa! Orice era legat de Rod devenea o încântare pentru el. Kate ştia.

Dormitorul lui Mike era ca un teritoriu de război. Calcă cu grijă printre maşini, urşi, tigri, lei, camioane, automobile, tot felul de jucării. Salteaua patului era pista de aterizare a

avioanelor.

— Nu te-am sărutat de dimineaţă, îi spuse ea. Zâmbindu-i copilăreşte, sări şi se cuibări în pat, luând-o de gât cu amândouă mâinile.

— Bună-m-nimineaţa, mami. Şi o sărută lung, dulce, special exagerat.

Kate îl îmbrăţişa.

— Şi ţie, scumpule. Fă curat. Îi scoase blugi, cămaşă, şosete şi lenjerie curată din dulap. După micul dejun, cu Mike plecat cuminte la grădiniţă, se aşeză o clipă în bucătărie la o a doua ceaşca de cafea şi citi anunţul lui Sally. Începu să înjure în gura mare. Nu era de mirare că Rod spumega. Era cumplit! Niciun bărbat nu era aşa de naiv, încât să creadă poveştile lui Sally. Se îndoise.

Telefonul sună la prânz. Un bărbat, pretinzându-se multimilionar, industriaş, îi oferi o călătorie în Hawaii pe yachtul său. Îl refuză.

O curiozitate nemaipomenită o determină să ridice receptorul încă de trei ori, în loc să-şi lase robotul să preia mesajele, cum o sfătuise Rod. Doi bărbaţi păreau aşa de singuri, încât i se făcu milă de ei. Nu atât încât să-i încurajeze s-o mai sune, nu. Cel de-al treilea se prezentă Jack Elliot. Numele lui

declanşa un clopoţel în mintea ei.

— Soţul dumitale s-a ocupat de câteva afaceri de-ale mele, legate de nişte proprietăţi, îi explică el. Ţinea poza dumitale pe birou. Îl admiram foarte mult. A fost un om cumsecade.

Legătura cu trecutul ei o încălzi şi îi dădu crezare. Discutară câte ceva. Îi spuse că fusese căsătorit, divorţase şi avea două fiice. Îi ceru permisiunea s-o mai sune şi poate să se întâlnească într-un loc ales de ea. Era un gentleman perfect. Îi răspunse cu da, putea s-o mai sune. Şi aşa începură.

Mai târziu, în aceeaşi zi, între Rod şi Mike, pretinse că discuţia lor de dimineaţă nici nu avusese loc. Îl întrebă pe Rod cum mersese cazul. Clientul lui câştigase, poveşti el. De pe locul lui din spate, Mike interveni în conversaţie:

— O să mă fac avocat ca tine.

— Am crezut că o să fii artist ca mami.

— O să fiu amândouă. Răspunsul lui îi smulse un surâs lui Kate, care interpreta la fel motivul ascuns al lui Mike: îl voia pe Rod de tată. Îi povesti lui Rod despre telefonul lui Jack Elliot.

— L-a cunoscut pe Bill. O să mă văd cu el. Rod se întoarse imediat s-o privească.

Câteva secunde, privirea i se opri pe buzele ei. Se fardase puţin şi-şi legase părul cu o panglică la spate. În ochii lui arăta foarte sexi şi atrăgătoare cu o bluză din dantelă şi un costum cu pantalon. Bătea ritmul muzicii cu pantoful şi cureaua de la acesta zăngănea.

— Îl ştiu pe Elliot, spuse el sec. Încetă să mai bată cu piciorul în podea. Deveni mai atentă la Rod şi simţi că roşeşte. Când Rod venise să-i ia, se purtase ca şi cum nu se întâmplase nimic cu o seară înainte. Evitând să se privească în ochi, exagerau mai mult decât era nevoie. Acum, când discutau despre un bărbat cu care avea să se întâlnească, simţea prezenţa lui Rod într-un mod mai acut decât înainte.

— Şi? întrebă ea.

— Soţia a divorţat de el.

— Mi-a spus că e divorţat, dar nu că ea a intentat divorţul. Ştii de ce?

Rod privi mai departe pe şosea, Kate repetă întrebarea.

— Nu e un candidat bun, Kate.

— Rod e o poveste cu două înţelesuri. Dacă spun nu fiecăruia, o să stau acasă să-mi rod unghiile.

— Rod! Mami! strigă Mike. Priviţi! Dinozauri!

Văzură reclama turistică de lângă Cabazon.

— Ai vrea să-i vezi amice? îl întrebă Rod.

— Fii sigur! ţipă Mike excitat. Rod parcă maşina. Kate rămase cu gura căscată. Era acesta Rod, care alerga după punctualitate? Bărbatul a cărui secretară telefonase de două ori să se asigure că ea şi Mike erau gata?

— Mă grăbesc să-l văd pe Karl Eigen, spuse ea. Hai să nu oprim. O să-l aduc pe Mike în altă zi aici. Nu uita că şi tu ai o întâlnire.

— Câteva minute nu contează. Mike n-a mai văzut niciodată dinozauri. Când coborâră din maşină, vântul îi răvăşi părul şi arăta aşa băieţeşte. Se uită din spatele lui la dinozaurii mari şi gri care se vedeau la un prea mare depărtare. Faptul că se oferise să oprească îi crea confuzie.

— Rod, de ce mi-ai spus să vin cu tine azi? Rod îi cercetă faţa frumoasă. Soarele îi juca în păr. În costumul acela, radia. Orice bărbat ar fi observat-o. El, unul, cu siguranţă, îşi frecă bărbia.

— Spuneai că te duci în Palm Springs. N-avea rost să iroseşti benzina. Vino, Mike ne aşteaptă. Îl lăsă pe el s-o ia înainte. În ciuda felului ei de-a fi pe moment, un zâmbet cald îi lumină faţa. Ce era cu teoria lui Sally? se întrebă ea, văzându-l deodată pe Rod într-o lumină nouă. Oară lui Rod îi păsa de ea

mai mult decât voia să admită în sinea lui? Dacă născocea un mod de a explora sentimentele lui pentru ea fără să rişte să-i piardă prietenia? Mergea pe marginea prăpastiei, juca pe o miză mare. Îi cerceta cu privirea umerii largi, ţinuta fizică. Şi se gândi la Sally. Da, Rod merita să joace. Fără să rişte fericirea fiului ei.

O anticipare îşi făcu loc în mintea ei şi se grăbi să-i ajungă din urmă.

CAPITOLUL 4

Rod se uita mai de aproape într-o vitrină cu oase de dinozaur, ouă, tot felul de pene de păsări şi podoabe indiene.

— E nemaipomenit, spuse el ca un copil. Kate îl trase de mânecă. Pentru ea.

„Nemaipomenit” o să fie când o să vadă anunţurile.

— Rod, suntem aici de o jumătate de oră. Mâna lui se strecură pe la spatele ei nonşalant, apoi o cuprinse pe după umeri, un gest obişnuit pentru oricine, mai puţin pentru ea. Era extrem de conştientă de parfumul lui masculin. O trase mai aproape de el, până se lipiră picior de picior. Se întoarseră şi se priviră în ochi. Privirea lui rătăci spre buzele ei. Înconjurată de relicve ale trecutului, atingerea lui îi imprima o trăire foarte puternică.

Timpul a expirat! ţipă ea în gând. Toată acţiunea subtilă a lui Rod nu era decât un mod de a îi atrage atenţia asupra obiectelor din vitrină. Ştia că probabil îi ardeau obrajii. De fiecare dată când o atingea, oricât de inocent, îi interpreta greşit intenţiile şi era în încurcătură.

Ghidul îşi găsi tocmai acel moment să comenteze.

— Voi doi aveţi un puşti nemaipomenit, spuse, arătând

spre Mike, care studia preocupat altă vitrină. E bine crescut, pune întrebări inteligente. În zilele noastre, nu mai vedem aşa mulţi părinţi venind aici împreună. Mai mult câte unul singur cu un copil, în treacăt. Rod îi mulţumi acestuia pentru compliment.

— Şi noi credem că este un copil extraordinar. Kate se desfăcu încet din îmbrăţişare.

— Te aştept afară. Nu mai sta mult. În zece minute, Mike părăsi muzeul. Alergând lângă ea, îi arătă o mulţime de cadouri: suveniruri, monştri preistorici, o monedă indiană, un tomahawk nemaipomenit şi un zmeu roşu ca un dinozaur. Fascinaţia lui pentru indieni era la fel de mare ca cea faţă de dinozauri.

Californiancă înnăscută, Kate îl învăţase pe Mike să-i respecte pe indienii Agua Caliente Cahuilla, care trăiseră pe aceleaşi meleaguri cu ei, fără să aducă niciun fel de distrugeri. După ce îi admiră fiecare suvenir, Mike se duse la maşină să se joace cu ele, în timp ce ea îl aştepta pe Rod.

— Gata de plecare? o întrebă el, venindu-i în întâmpinare.

— Într-o clipă. Rod, ştiu de ce i-ai cumpărat atâtea jucării lui Mike.

— Da? Părea uluit. Ea se trase puţin mai la umbră.

— Sigur că da. Apreciez bunătatea ta, dar răzgâindu-l pe Mike, nu răspunzi nevoilor lui. Nici lăsându-l pe ghid să creadă

că suntem un cuplu. Rod miji privirea.

— N-am făcut decât să fiu de acord că Mike e un copil minunat, nu-i aşa?

— Sigur că da. Rod o cercetă ironic.

— Atunci, care-i problema? Kate se încruntă.

— Marea problemă, cum aşa de întâmplător ai spus-o tu, e omisiunea în privinţa faptului că nu suntem căsătoriţi. Cum crezi că i-a sunat asta lui Mike?

Rod oftă exasperat.

— N-a ajuns la urechile lui. Şi, chiar dacă ar fi ajuns, Mike nu disecă lucrurile aşa cum faci tu.

— Dar asta voiam să spun. Mike ştie despre relaţiile sexuale.

— Kate, dacă vrei să fii riguroasă, nici tu nu l-ai corectat pe tip.

Îşi puse mâinile în şolduri.

— Cum puteam fără să dau naştere la o scenă?

— Idem. Deschide ochii. Atâta timp cât noi cunoaştem adevărul despre relaţia noastră, nimic altceva nu contează. Nu lăsa sărutul de azi-noapte să-ţi înceţoşeze imaginea pe care o ai.

— Să-mi înceţoşeze imaginea! pufăi ea. Rod, sunt perfect conştientă. Nu eu fac tot timpul referire la noaptea trecută, tu

faci. De două. Ori. De dimineaţă mi-ai spus că ţi-ai petrecut noaptea între vinovăţie şi dorinţa nesatisfăcută.

— Ţi-am mai spus şi că am trecut peste sentimentul de vinovăţie.

— Nemaipomenit. Bravo ţie! Eu am uitat noaptea trecută.

— Minţi! O spusese în şoaptă, dar lui Kate i se păru că ţipase şi răsunase ca un ecou în toată parcarea. Hotărâtă să lase deoparte absurdităţile lui Sally, şi la dracu' cu ideea de a se mai întâlni cu cineva, o porni spre maşină, fumegând din cauza tupeului lui. Ştia deja tot ce trebuia să ştie despre Rod Rayburn. Şi mai mult decât voia despre sentimentele ei amestecate pentru el, datorită visurilor ei bizare! El o ajunse după doi paşi şi îi bloca înaintarea:

— Negi reacţia ta faţă de mine? Ea îşi împleti braţele la piept într-un gest de protecţie.

— Am auzit destule! Ce se întâmplă cu burlacii la o anumită vârstă? Eşti aşa de egocentrist şi de afurisit încât ai nevoie de o permanentă confirmare a bărbăţiei şi a curajului tău în materie de sex?

— Nu vorbesc în numele celibatarilor, ci numai în al meu propriu. Nu sunt ceea ce ai descris tu, cel puţin sincer sper că nu. O să reformulez întrebarea. Dacă te-am auzit bine, spui că,

dacă te-aş săruta ca aseară, n-ar însemna nimic. Nimic care să oblige. Ca şi cum noaptea trecută n-ar fi însemnat nimic pentru tine.

Kate se încorda, conştientă de provocare.

— Încetează. Nu mă mai examina. Nu suntem la tribunal.

— Răspunde-mi, Kate. Sărutul a însemnat ceva pentru tine, sau mi-am imaginat că te-ai ţinut aşa de strâns de mine, cum te-am îmbrăţişat şi eu? O cerceta intens, cu ochii lui albaştri împiedicând-o să mintă. Amândoi am dorit mai mult. Mult, mult mai mult. Privirea ei se îndreptă în altă parte. Se gândise la o minciună categorică, apoi renunţase. Ştiau amândoi că îi răspunsese pasionat. Dacă era altcineva decât Rod, cine ştie cum se sfârşea noaptea? Noaptea trecută, Rod declanşase o explozie. Dacă ar fi purtat-o sus în dormitor în braţe, sau ar fi făcut dragoste cu ea pe covor în faţa căminului, ar fi luat cu inima largă parte la asta. La lumina zilei, însă, prudenţa îşi spunea cuvântul. Spera. Să nege reacţia ei incendiară ar fi fost absurd. Săruta o mulţime de femei tot timpul şi fără îndoială că primea mult, mult mai mult de la ele!

În cele din urmă vorbi cu băgare de seamă, măsurându-şi răspunsul.

— Noaptea trecută a fost ceva special. Prima oară când

am sărutat un bărbat după mult, mult timp. Bănuiesc că ar trebui să-ţi mulţumesc că m-ai trecut obstacolul ăsta. Nu poţi să-ţi imaginezi ce emoţie am putut să am numai gândindu-mă să sărut un străin după atâta timp.

Rod se întinse s-o mângâie pe obraz. Ea se trase imediat înapoi, rupând vraja dorinţei.

— Noi nu suntem străini, spuse el. Şi, dacă am fost, noaptea trecută a dovedit cât de repede am trecut peste obstacolul acesta insignifiant.

— Rod, noi discutăm despre un răspuns sexual, simplu şi limpede. Tu eşti prietenul meu, drag şi nepreţuit şi sărutul meu a fost un catarsis. Mi-ai dat libertatea să mai sărut şi alţi bărbaţi… să îmi dau seama, fără pasiune, de felul lor, de tehnica lor.

— Asta ai să faci tu? O să înşiri o listă de bărbaţi pentru tehnicile lor?

— Sigur, se lăudă ea. Şi tu faci asta tot timpul. Bărbaţii fac comparaţii între femei, conştient sau inconştient. E ceva ce ţine de natura umană. De viaţa însăşi.

Ochii lui aruncau priviri răutăcioase.

— Înţeleg. Cred că ai dreptate, acum când mă gândesc mai bine. Să luăm automobilele, de exemplu. Mă uit după stil, culoare, linie, cum merge, cum răspunde la diferite comenzi,

dacă îmi anticipează nevoile. Da, acum văd ce legătură are cu alegerea imparţială a unui partener de distracţii.

— Nu mai glumi. Vorbesc serios. Din câte am auzit, unii bărbaţi clasează femeile pe categorii în agendele lor. Au coduri pentru ele.

— Mmmm. Trei pentru un număr fierbinte. Două pentru unul cald. Da, seamănă foarte mult cu alegerea unei maşini. Care e în rodaj şi parcurge cei mai mulţi kilometri cu o cantitate de benzină care merge bine. Cum turează motorul. Interludiul Kate încearcă să zâmbească.

— Foarte amuzant.

— Kate, presupunând că aş compara o femeie cu alta, crezi că aş admite asta? Noi, cunoscătorii, păstrăm secretele numai pentru noi. Oricum, dacă spui că te-am ajutat să treci un prim mare obstacol, simte-te liberă să-mi ceri să fac la fel cu următorul mare obstacol.

Văzu că încerca să-şi controleze zâmbetul, dar ochii îi străluceau de răutate. Era clar că se distra nemaipomenit pe seama ei.

— Spune mai departe, şopti. Dacă nu, nu mai ajung niciodată să-mi văd anunţurile de la Karl Eigen.

— OK. Invitaţia mea constă într-o ofertă specială, unică,

sau, ca să te parafrazez pe tine, într-un „susţinător” la cursa „peste obstacole”. În beneficiul tău, desigur.

Îşi privi ceasul.

— Rod, fii mai precis ca să putem pleca. O să întârzii

— Nu, n-o să întârzii. Cred c-ar trebui să facem dragoste – o dată – ca tu să „sari” peste obstacolul acela. Poate să facă minuni pentru tine. Odată ce treci peste nevoia asta pur sexuală, o să fii liberă să te concentrezi asupra sarcinii importante de a-ţi găsi un bărbat pe care să-l iubeşti. Ce zici?

Îi trebuiră câteva secunde ca să-şi revină. Realiză că era vorba de felul lui glumeţ prin care îşi exprimase gândul. Dar o imagine a lor doi făcând dragoste o făcu să înghită tare în sec. Îşi stăpâni cât putea mai bine expresia şi spuse cu vocea ei de sudistă:

— Rod, de abia dacă ştiu cum să-ţi mulţumesc. Chiar ai face tu asta pentru mine? Să-mi dai o lecţie de sex prosperă. Blondele tale o ştiu bine. Întinse mâna spre pieptul lui… Nu pot trece peste asta. Ai face cu mine supremul sacrificiu de a-mi oferi trupul tău, ca mai apoi să fiu o amantă mai bună cu alţi bărbaţi.

El o privi adânc în ochi, stăpânindu-se să nu râdă. Într-un

gest de curtoazie îi ridică una din mâini la buze.

— Am să încerc să mă bucur la rândul meu. Aşa că n-o să fie o pierdere totală.

Vorbele grosolane îi dădură fiori reci pe şira spinării, se gândi, smulgându-şi mâna din strânsoare.

— Atâta încredere în persoana ta, Rod. Ştii dinainte că eu o să mă simt bine, în timp ce tu o să încerci să te simţi. O hârjoneală în pat cu micuţa de mine, o bondoacă brunetă cu ochii violeţi. El o cerceta din cap până-n picioare. O dată. De două ori.

— Ce faci?

— Investighez. Nu eşti bondoacă. Ai picioare foarte frumoase.

— Oh, mulţumesc! Şi ochii mei? Preferi să fie albaştri, că ai tăi, nu-i aşa?

Rod chicoti.

— Tot din familia celor albaştri. Sunt frumoşi. În afară de asta, putem stinge lumina, înainte să mă întrebi, continuă el, săruţi nemaipomenit, dar mai ai nevoie de încă vreo câteva lecţii. Kate se pretinse recunoscătoare.

— Nu am, Rod. S-ar putea să mă obişnuiesc, şi atunci ce-ar fi? Nu uita, m-am măritat cu Bill imediat ce am terminat

şcoala. E greu să-mi amintesc de săruturile pe care le-am dăruit altor bărbaţi înaintea lui. Încă, e o uşurare să ştiu c-am trecut o probă cu succes. El făcu o grimasă.

— Aproape.

— Ah, da. Încredere în forţele mele, în absolvirea Universităţii Rod Rayburn. Până la confirmarea finală, să te cred pe cuvânt? Cum o să ştiu dacă eşti sau nu un amant mai bun decât alţii?

— Pot să-ţi furnizez recomandări.

— Sunt convinsă că poţi, dar prefer propriile mele metode de cercetare. Dacă la un punct o să consider necesar, o să mă înscriu la cursul tău. Aşa că, mulţumesc anticipat, ba nu, nu-ţi mulţumesc. Haide să mergem.

— E ăsta un „nu" ferm?

— Absolut. Mike are nevoie de tine. De ce să stricăm o prietenie frumoasă din cauza sexului? Braţul lui o opri o clipă. Cu o privire încălzită, îi spuse:

— Nu trebuie să stricăm nimic. Declarăm fără incriminări, vinovaţi: suntem liberi, nu ne ruinăm prietenia şi nici fericirea lui Mike. Ştii că este o sugestie cinstită. De ce nu te mai gândeşti, Kate?

Aşa făcu. Odată ajunşi pe şosea, evalua toată întorsătura

bizară a lucrurilor. În ciuda sugestiei atrăgătoare a lui Rod, nu urmărea un câştig temporar, o relaţie temporară. Odată hotărâtă să încerce teoria lui Sally, se decisese să se mai vadă şi cu alţi bărbaţi pentru a-şi oferi sieşi o şansă. Dacă, la o întâlnire cu un partener de-al ei şi o prietenă de-a lui, o vedea într-o altă lumină, tot răul spre bine. Dacă nu, nicio problemă. Era un început.

Gândul o făcu să se simtă mult mai bine, aşa că hotărî să se bucure de plimbarea cu maşina. Îi arătă lui Mike vârful San Jacinto, acoperit cu zăpadă, promiţându-i c-o să-l plimbe cu telecabina. Încântat de proiect, Mike îl invită şi pe Rod.

— E închisă între noiembrie şi aprilie, spuse Rod. Când se topeşte zăpada şi e mai cald, e mai în siguranţă să mergem.

— Bun, atunci mergem, declară Mike.

— Obişnuiam să urc în Tahguitz Canion, spuse şi Kate. Tatăl ei o dusese acolo când era copil. Cu blocul de desen la ea, îl însoţea uneori când urca pe dealurile înalte ce înconjurau Palm Springs. Le poveşti lui Rod şi lui Mike cum desena păsări, vedea mulţi ponei şi bea apă de la izvor. Îi arătă lui Mike munţii, căutând să-i insufle dragostea de natură, învăţându-l numele arborilor, florilor, păsărilor.

Pe una din părţile drumului, munţii păreau aşa de

aproape, de parcă puteai să-i atingi. Zări într-un colţ câteva oi sărind peste dealuri.

— Mike, uite.

— Îmi place teribil peisajul, spuse Rodîn timp ce încetinise maşina să poată vedea mai bine. Văd că şi ţie. Kate aprobă din cap.

— Oh, da. Sunt romantică. Văd ţinutul cum era odată: tărâmul antilopelor, castorilor, cocorilor, lebedelor, căprioarelor, ia imaginează-ţi să te scoli în cântecele ciocârliilor şi prihorilor, mirosind flori. Odată o să-mi ridic o casă pe o terasă de stâncă, cu pereţi subţiri. Mike şi cu mine o să plantăm hibiscus, petunii, trandafiri, o grădină de legume şi fructe. Rod se întreba dacă viitorul ei soţ avea să fie de acord.

— Şi o să călărim şi o să urcăm pe munte, adăugă Mike. Lui Chopper o să-i placă asta la nebunie.

— El şi cu Chopper o să fie o echipă în toată regula, spuse Rod.

— E nemaipomenit să-l văd aşa fericit.

— Mami! strigă Mike câteva minute mai târziu. Gesticula energic spre o fotografie mărită, în timp ce-l trăgea pe Rod de umăr. Opreşte maşina! Mami, eşti tu. Rod trase de volan dreapta şi apăsă frâna. Rămase tăcut, privind ca şi Kate reclama. Era o

femeie senzuală, care le zâmbea din fotografie. Cu un zâmbet de curtezană pe buzele roşii. Se cunoştea mâna fotografului lui Karl. Avea cu siguranţă să oprească traficul în loc.

Kate scoase un sunet de uimire. Făcu ochii mari şi îşi duse o mână la gură. Se vedea pe ea însăşi altfel decât în realitate. În culori spectaculoase. Chicoti. Prima impresie: îi plăcea. A doua impresie: îi plăcea la nebunie!

Îşi scoase oglinjoara din geantă. Ridicând-o, compară reflecţia ei şi transpunerea artistului.

— Chiar arăt eu aşa? Mike scoase capul afară pe geam.

— Mda. Eşti drăguţă. Tot aşa zice şi Chopper.

— Mulţumesc, iubitule. Vă mulţumesc la amândoi. Rod, ce părere ai? Eşti de acord cu ei?

— Ce culoare avea costumul de baie? întrebă el, realitatea nemiloasă făcându-şi loc. Schimbările pe care le bănuise încă de noaptea trecută apăruseră deja.

— Ce costum de baie? răspunse ea. Fotograful a tăiat din imagine, aşa că era chiar sub nivelul umerilor mei. Ceea ce oferă imaginea, iluzia goliciunii!

— Sally i-a dat lui Karl un instantaneu luat pe plajă la Santa Monica. Sunt curios în privinţa culorii costumului pe care-l purtai.

— Violet. Vânzătoarea spunea că se potriveşte cu ochii mei. Lasă costumul. Spune-mi ce părere ai. Mesajul răsuflat S-O CUNOŞTI ÎNSEAMNĂ S-O IUBEŞTI era scris dedesubtul fotografiei, odată cu numele şi telefonul agenţiei. Rod se gândi la câte automobile trecuseră pe lângă ei. În orice zi treceau pe acolo sute de maşini. Majoritatea conduse de bărbaţi! Bărbaţi cu ochii ageri şi curioşi! Mizerabili! Bărbaţi care-şi notau pe loc telefonul lui Kate! Bărbaţi care o sunau de la telefoane de pe stradă!

— Deci, ce crezi, Rod? întrebă Kate.

— E o reclamă minunată, mormăi el. O să te descurci foarte bine.

Kate era mai mulţumită de atitudinea morocănoasă a lui Rod decât de remarca referitoare la reclamă. Suna gelos! Era timpul să-şi spună şi natura cuvântul, se gândi ea. Lămurindu-l pe Mike să rămână în maşină, îl rugă pe Rod să coboare.

— S-a întâmplat ceva, Rod? îl întrebă, lângă maşină, afară. Te-ai concentrat aşa de tare asupra mea şi asupra nevoilor mele, aşa că nu mi-am dat seama până acum ce necăjit erai. Ştiu că nu-i vorba despre reclamă sau conversaţia noastră din parcare, de la muzeu. Trebuie să fie altceva. Orice te supără, simte-te liber să-mi spui. Suntem prieteni. Vreau să te ajut cum

m-ai ajutat şi tu pe mine. Bun, nu la fel. Eu n-am să mă urc în pat cu tine. Rod se încruntă.

— N-am nimic, îmi merg bine afacerile. Viaţa mondenă de asemenea şi sănătatea mea. Reclama e teribilă. Dacă asta vrei tu, te susţin. Îl mângâie pe obraz.

— Nu mă simt de parcă aş avea aprobarea ta cu totul. Trebuie să ştiu că mă susţii sută la sută. Îşi puse mâna peste a ei.

— De când ai nevoie de aprobarea mea?

— De urările tale de bine, atunci. Dragă prietene, adu-ţi aminte că sunt aici pentru tine. La orice oră. Chiar şi la miezul nopţii. Dacă ai o problemă ce necesită rezolvare… vino oricând crezi de cuviinţă. Sunt un om care ştie să asculte.

— Mulţumesc, răspunse Rod ţeapăn.

— Eşti binevenit. Din întâmplare mă pricep bine la masaj. Ca să spun aşa, fac minuni. Mai ales înlăturând tensiunea. Se ridică pe vârful picioarelor pana la buzele lui, mângâindu-le cu ale ei. El o sărută pasionat, dar Kate îl întrerupse.

— Rod, ştii că poţi conta pe mine pentru orice. Orice fără… probleme.

Mulţumită de privirea lui încruntată, se reîntoarse repede în maşină, ascunzându-şi un zâmbet.

Rod ştia de ce era în stare vulpea ironică. Cum începuse dintr-o glumă, nu mai i se părea deloc amuzant, mai ales gluma prostească pe care o făcuse în legătură cu sexul o singură dată. De dragul ei! În clipa asta voia să facă dragoste cu ea, să se ascundă înăuntrul ei şi s-o audă torcând – de dragul lui!

Kate şi Mike erau oameni pe care se angajase solemn să-i protejeze. O s-ajungă s-o vadă căsătorită bine, să treacă peste dorinţa asta de moment şi să-şi vadă mai departe de viaţa lui. Să profite de avantajul vulnerabilităţii ei l-ar fi făcut să se simtă cel mai josnic om. Îl uluia că îşi dorea să facă dragoste cu ea. Dintre toţi bărbaţii din care putea alege, el ar fi fost alegerea cea mai proastă. Nu o să se aleagă chiar el singur.

El nu voia o obligaţie. Ea avea nevoie de una. Admitea că, din când în când, avea legături temporare, încerca să cunoască alte femei, dar asta era departe de a-şi imagina laturile căsătoriei. Se întâlnea cu ele în weekend, cu aceleaşi mai multe luni la rând, până interesul dispărea. Acea dragoste care duce de obicei la căsătorie îl ocolise. Se bucura de sexul opus şi îl respecta, chiar se lupta pentru drepturile femeilor. Contrar părerii lui Sally, nu era un tip care trecea aşa la întâmplare de la una la alta. Ar fi fost mort dacă se întâmpla să fie aşa. Sau prost. Făcea dragoste cu ele, dar le proteja şi păstra o relaţie în anumiţi

termeni, nepromiţând niciodată mai mult decât putea să ofere. Ce putea aştepta mai mult o femeie de la un celibatar convins?

Nimic. Satisfăcut, conduse maşina spre birou, unde se întâlnea cu un client. Kate îl duse pe Mike la o îngheţată, în timpul acesta. Douăzeci de minute mai târziu, Rod ieşi din clădire cu un zâmbet larg pe buze.

— Ce-i aşa vesel? întrebă ea.

— De obicei nu râd de necazurile altora, îi spuse când se urcă înapoi în maşină. Singurul motiv pentru care m-am băgat în asta e din cauză că clientul meu şi soţia lui şi-au vândut povestea vieţii lor unei companii de film. După ce auzi totul, o să înţelegi de ce. Căsătoria lor a pornit prost din start, chiar din luna de miere. Trebuia să fie o călătorie de patru săptămâni. Maşina s-a tot stricat întruna. Soţiorul şi-a petrecut o noapte la închisoare fiindcă poliţistul a refuzat să accepte permisul de conducere temporar. Apoi, într-o zi când s-au oprit să cumpere legume de la un magazin, a avut loc o spargere acolo. Şi-au dat banii fără prea multe comentarii, cuplul a decis să rămână calm, şi să mănânce la un restaurant. Ospătarul i-a scăpat soţului în cap o tavă plină. Aşa că a ajuns la spital. Hotărât cum era, imediat ce s-a făcut bine, a luat-o de la capăt. Au sărbătorit însănătoşirea la restaurant. Acasă, s-au otrăvit cu salmonela

preparată în casă. Acum sunt amândoi în spital. Kate îl privea lung, îngrozită.

— Ai inventat toate astea!

— Jur că nu.

— Asta-i îngrozitor. De ce râzi?

— O să vezi. Bun. Acum tocmai au ieşit din spital şi li s-a furat maşina.

— Iar inventezi! E ridicol!

— E din ce în ce mai rău. Au decis să plece cu avionul acasă ca să-şi salveze sănătatea. Sunt faliţi. Li s-au pierdut bagajele în avion, împreună cu cheile de la casă!

— Oh, Doamne!

— Aici voiam să ajung. Au decis că e piază-rea şi au divorţat. Dar le-am făcut rost de o avere vânzând scenariul de film! Aşa că tot necazul s-a dus. Spune-mi, Kate, tu ce ai fi făcut? Ai fi divorţat de tip?

— Eu? Se întinse după Mike. Deodată, fu cuprinsă de un val de nostalgie. Nu îi venea să râdă.

— Hai, Kate, spuse Rod. Nu mă certa acum. Ce-ai fi făcut tu în locul nevestei?

Vorbi încet fără pic de amuzament.

— Dacă era povestea mea, cuplul ar fi rămas împreună,

mulţumiţi să mai fie în viaţă, să se aibă unul pe altul.

Într-o clipă, chiar aşa, îşi stricară dispoziţia. Rod opri la un stop şi întinse mâna după ea.

— Da, spuse el cu vocea înecată. Câteva minute mai târziu, parcă în faţa Companiei Eigen Sign. Merseră împreună pe poteca înconjurată din amândouă părţile de petunii şi gardenii. Pe o porţiune din curte, câţiva lucrători aranjau o reclamă. Era o femeie în braţele unui bărbat. Kate îşi încetini mersul după al lui Rod. Nu era genul lui, surâse ea prefăcut.

— Poate că-i mai bine să aştepţi afară, îi spuse. Scena e mult mai interesantă.

— Nu scapi aşa uşor de mine. Karl Eigen o întâmpină pe Kate cu braţele deschise, ceea ce lui Rod i se păru exagerat. Era un bărbat foarte înalt, cu tenul bronzat, care purta un tricou roşu din bumbac, blue-jeansi şi ghete. Prin comparaţie, Rod se simţea ca o furnică. Privirea lui Eigen o studie îndeaproape pe Kate pentru o apreciere pur masculină.

— Tu eşti cowboy? întrebă Mike, vizibil uimit de ţinuta impunătoare a tipului şi de mustaţa lungă.

— Am fost. Ai auzit de Texas? Mike îl aprobă din cap. M-am născut la un ranch în Texas. Am călărit, am crescut vite,

tot ce face un cowboy. Încă mai am un cal pe care-l călăresc în fiecare zi.

Mike îl anunţă mândru că într-o zi mămica lui avea să locuiască în Palm Springs şi o să-i cumpere un cal.

După ce Kate i-l prezentă pe Rod, merseră împreună într-un fel de hangar, unde îi întâlniră pe artişti. Acoperişul foarte înalt avea tot felul de proiectoare, ca un studio, era plin de role de film, fotografii şi estrade pentru reclamă. Unul dintre artişti desena conturul unei reclame, în timp ce altul finisa o altă reclamă. Eigen le explică întreg procesul.

— Noi avem două categorii de mărimi şi din cauza asta lucrăm într-un hangar. Artiştii dau cu vopsea albă peste reclamele vechi. Aşa că folosim una de mai multe ori. Le arătă aparatul de proiecţie de deasupra lor, care combina imaginile. Culorile sunt amestecate şi apoi este pictat conturul.

— Ar fi în regulă, Karl, întrebă Kate, dacă Mike ar rămâne aici să privească?

— Mai mult de atât. Mike, n-ai vrea să urci pe una din estrade cu artiştii?

— Uau! Mulţumesc mult. Eigen se plecă.

— O să ajungem faimoşi.

— E cumsecade, îi spuse Kate lui Rod. Vezi cum se

poartă cu Mike?

Rod o privi încruntat, încă bosumflat de reacţia ei entuziastă la îmbrăţişarea lui Karl.

— NU vezi ce face?

Kate băgă de seamă expresia pusă pe gânduri şi posomorâtă a lui Rod şi se bucură.

— E prietenos.

— Exact. Întreabă-te şi de ce. Kate îşi stăpâni un hohot de râs.

— De ce nu rămâi cu Mike? O să vorbesc singura cu Karl aşa că n-o să te mai enerveze, apoi vom pleca.

— Nu te prosti, şopti el. Eigen le oferi două scaune şi se aşezară.

— E un băiat nemaipomenit ce ai tu, Kate. Mă face să-mi pară rău că eu nu am unul. Divorţul meu s-a finalizat anul trecut.

Rod înţelese. Eigen încerca să nu deştepte suspiciunea lui Kate.

— De unde o cunoşti pe sora mea?

— Sally şi Edna – fosta soţie – sunt amândouă scriitoare. O ştiu pe Sally de cinci sau şase ani. Sunt încă în relaţii cu Edna. Ştii de ce?

De nimic nu-i păsă mai puţin lui Rod.

— De ce? întrebă Kate, ca să umple tăcerea jenantă. Eigen o luă de mână.

— Fără ofensă, Rod, dar Eddy şi cu mine nu i-am lăsat pe vulturi – avocaţii – să ne prade. Am împărţit totul egal. Avocaţii te fură pe faţă.

— Cât costă o reclamă? îl întrebă Kate grăbită.

— Trei mii pe lună. Fac pariu că odată ce o să-ţi vadă fotografia, unii o s-o ţină minte şi totodată numărul nostru de telefon, alţii o să şi-l noteze. Desigur, adăugă el cu interes, privirea zăbovindu-i asupra lui Kate, dacă o să se bucure de atâta succes cât cred eu, tu eşti motivul. Făcu o grimasă. Chiar ţi-am pus fotografia pe biroul meu.

— Dar fotografia e a mea, minţi Rod. Sally a împrumutat-o de la mine. Aş vrea s-o iau înapoi. Kate întoarse capul mirată spre el. Rod îi răspunse cu o expresie curtenitoare.

— Aş vrea să te mai gândeşti, spuse Eigen. Păstrând-o acolo, favorizează afacerile. Clienţii văd cât de bine lucrează artiştii după o simplă fotografie. Şi, adăugă el spre Kate, mai ajung şi eu să văd faţa ta drăguţă.

— Şi cât ai intenţia s-o ţii în stradă? întrebă Rod, rece.

— O lună. Avem un orar bine stabilit cu artiştii. Sunt şi salarii de plătit, o mulţime. Dacă nu obiectezi, Kate, merg o

lună, după cum am plănuit.

— E în regulă din partea mea, răspunse ea. Altfel, n-ar fi cinstit. Dacă mă scuzaţi puţin, aş vrea să discut cu artiştii. Rod îl văzu pe Eigen cum îi studia şoldurile legănându-se în timpul mersului. Eigen oftă.

— E o tipă nemaipomenită. Se învârti pe loc pentru o nouă ocheadă spre Kate. Chiar de la distanţă, bărbaţii percepeau strălucirea ei. Eigen îşi frecă bărbia.

— Da, e o dulceaţă, ce mai. Ţine minte cuvintele mele. Bărbaţii o să roiască în jurul ei ca urşii la miere. Cât timp o să fie ea căutată, o să fiu şi eu în atenţie. E ceva între voi doi? Aşa, în treacăt? Rod întinse picioarele şi puse unul peste altul.

— Nimic romantic. Suntem prieteni. Eu o sfătuiesc. Ea îmi face mărturisiri, genul ăsta. Îl privi direct în ochi pe Eigen. Am intenţia s-o sfătuiesc din plin acum, odată ce tu şi cu sora mea aţi pus-o în mijlocul străzii pe o reclamă. N-a avut de mult timp o relaţie cu un bărbat şi judecata poate să o inducă în eroare.

Eigen îi privi lung, dur.

— Of, of. Şi mai spui că nu-i nimic între voi. Înainte ca Rod să poată răspunde, continuă. Sunt câteva mesaje în biroul meu pentru ea. De vreme ce eşti „consilierul” ei, de ce să nu ţi le

dau ţie? Tu hotărăşti pe care îl dai ei. Unul este de la un producător de la Hollywood. N-am chef să ajung pe mâinile lui. Nu ştii niciodată ce oportunitate se iveşte, când e interesat de reclamele mele.

Rod se ridică în picioare.

— Scuză-mă, dar nu operez în felul ăsta. Dă-i mesajele lui Kate. Dacă o să aibă nevoie de ajutorul meu, o să mi-l ceară.

— Eşti prietenul ei. Nu e treaba ta s-o ţii departe de necazuri? Nu pot să las la o parte mesajul de la producător, dar am auzit că nu se poartă prea frumos cu femeile. Rod fusese cuprins de repulsie, dar îi era greu să-şi controleze expresia încruntată a feţei.

— Karl, de obicei nu mă amestec. Oricum, de vreme ce tu sincer crezi că e în dezavantajul ei – ceea ce desigur mă preocupă pe mine – dacă îmi dai înapoi fotografia, sunt de acord, ţinând cont de aprecierea ta şi bazându-mă pe mine ca sfătuitor al ei, să pui deoparte mesajul respectiv.

După discursul lung al lui Rod, Eigen îi smuci mâna.

— De acord. Puse o mână puternică pe umărul noului său prieten. Şi zici… ca să revenim, Rod. Când am vorbit despre avocaţi, sper că ţi-ai dat seama că nu m-am referit la tine. Unii nu sunteţi destul de înţelegători. Rod îi zâmbi.

Ba unii dintre noi suntem. Suntem de-a binelea!

Eigen îi aduse fotografia lui Kate din biroul său. Rod o vârî în buzunar chiar în clipa în care intrară Kate şi Mike. Eigen spuse că mai avea o întâlnire şi îi dădu lui Kate mesajele, făcându-i un semn din sprânceană lui Rod pe deasupra capului ei. Rod îi duse la Lane Pantry, un restaurant foarte popular. Se aşezară la o masă şi comandară hamburgheri, cartofi prăjiţi, răcoritoare şi o plăcintă cu mere pentru Mike şi Rod.

În timp ce mâncară, Mike le povesti ce-i arătaseră artiştii şi cum unul îl lăsase să picteze într-un colţişor de-al unei reclame. Rod aproape că nu-l auzea. Văzând de ce apreciere se bucurase Kate în ochii lui Eigen, realizase din nou cât era de singură. Privirea lui zăbovi mai mult asupra ei. Văzu că ochii ei aveau reflexe albastre, iar părul ei castaniu, lung şi bogat, strălucea puternic, cu nuanţe de cărămiziu. Când termină de mâncat şi ospătăriţa le turnă cafelele, Mike se scuză şi se duse la baie. Kate se strâmbă spre Rod.

— Acum pot să-mi citesc mesajele. Le scoase din geantă şi începu să le frunzărească.

— Dacă e vorba de mai mult decât numele şi numărul de telefon, spuse Rod, Eigen şi-a încălcat cuvântul.

— Nu, sunt complimente, nume şi numere de telefon. Le

puse înapoi şi ridică ochii spre el. Rod, ţi-ai oferit ajutorul, îl accept, în condiţiile mele.

— Care sunt?

— Prima oară când accept o întâlnire, nu numai la o cafea, vrei să vii cu o parteneră? Să văd o faţă familiară, m-ar relaxa.

— Bună idee. Desigur că vin cu tine, îl privi printre gene.

— Mulţumesc. De ce i-ai spus lui Karl că era fotografia ta? Era clar că nu vrei s-o aibă el pe birou. Rod îşi puse mâna peste a ei.

— Nu voiam să-ţi pierzi controlul asupra situaţiei, spuse serios. Ţi-a violat drepturile. Folosindu-se de înfăţişarea ta, e ca şi cum s-ar folosi de o înţelegere pe care n-a făcut-o, în scris. Sincer, Kate, l-ai lăsat să conducă discuţia. Se foloseşte de tine pentru avantajele lui personale, fără permisiunea ta dinainte sau fără să-ţi ofere o plată. A contat că o să-i fii recunoscătoare şi n-a discutat niciun aspect cu tine. De asta sunt reprezentantul tău legal. Să am grijă de interesele tale. Ale tale şi ale lui Mike.

— Văd că trebuie să-mi dau jos ochelarii de cal, dacă vreau să iau o decizie înţeleaptă. Rod puse jos ceaşca de cafea.

— Ne-am angajat împreună la treaba asta. Kate îi aruncă un zâmbet fermecător.

— Împreună. Ce cuvânt frumos. Băgă mâna în geantă şi scoase un ziar. Când îl puse pe masă, îl izbi expresia Suflete Unite.

— Ce-i asta? o întrebă. Un săptămânal pentru celibatari, necăsătoriţi. L-am cumpărat în timp ce eu şi Mike te aşteptam. Îţi dai seama că e o lume întreagă aici? Nu-i atrăgător titlul? Rod citi mai departe. Nu mai căutaţi. Noi vă ajutăm să vă găsiţi perechea potrivită, iubitul perfect.

— E o pagină de profil, continuă ea. O să completez chestionarul şi am să fac chiar câteva copii după el. O să-i rog şi pe partenerii mei să îl completeze. Gândeşte-te cât timp economiseşti. Uite aici, Rod, citeşte-l. Tare, te rog.

Rod se supuse.

— Răspunde la fiecare întrebare cu da sau nu. În fiecare săptămână fac bilanţul în carnetul de cecuri. Ţinutul de mâini la restaurant mă face să mă simt timid. Interesele generale sunt mai importante decât dragostea romantică. Contactul fizic e o formă importantă a comunicării. O relaţie puternică trebuie să includă o viaţă sexuală activă. Relaţiile sexuale premaritale îi stimulează pe amândoi partenerii. Striptease-ul masculin ar trebui interzis. În public. Sărutul în public te satisface foarte tare. Rod împături ziarul şi-l puse deoparte.

— Kate, astea sunt prostii, gunoaie.

— În afară de prostia cu striptease-ul, restul sunt întrebări bune. Merită o încercare. Am nevoie de ajutorul tău. Te superi dacă te rog să-mi creezi un fişier în calculator în care să-mi ţin evidenţa întâlnirilor, cu toate informaţiile?

— Vrei să-ţi creez un fişier ca să-ţi estimezi întâlnirile?

— Da. Să am o listă la zi.

— Credeam că glumeşti în privinţa evidenţei aceleia ritmice. Aparent, însă, nu glumeai.

— Cred că merită osteneala. E chiar important.

— Ce vrei să bagi în fişier?

— Lucruri obişnuite. Tipul persoanei, înfăţişarea. Interese comune. Mie îmi place dansul, aşa că m-ar interesa ce părere are şi respectivul. Atitudinea faţă de copii – faţă de ai mei, şi nu numai ai lui.

— De unde ştii c-o să aibă copii? Kate gesticula cu o mână.

— Mai nimeni nu ajunge la o vârstă ca a ta fără un copil sau doi.

— Vrei să nu mai ai ca punct de referinţă vârsta mea înaintată?

— Scuză-mă. În regulă. Vreau să-i cataloghez pe cei care

sărută bine. O să-i compar cu tine. Tu eşti linia de bază. Tu spui mereu că eşti expert. Rod înjură.

Kate nu îl luă în seamă.

— Oh, continuă, şi mai sunt şi tehnicile acelea la care te refereai tu. Sunt foarte interesată de ele.

— Drăcia dracului!

— Eu, una, aş face-o pentru tine, îi mai spuse. Vino luni seara la cină. Îţi pregătesc felul meu preferat. Apropo, al tău care e?

— N-am unul.

— Vrei să spui că ai trăit atâţia ani fără să ai un fel preferat?

— Îmi plac tot felul de mâncăruri. Fă ce vrei tu. Nu îmi place ideea să-ţi programez tot felul de bazaconii în calculatorul tău nenorocit!

Kate se aplecă în faţă.

— Vorbeşte mai încet. Ne aud ceilalţi oameni.

— S-audă.

— Nu te excita aşa de tare. Mai e ceva ce te rog să faci pentru mine.

— Ce? mârâi Rod.

— Aş vrea să ştiu părerea ta în legătură cu noua

garderobă pe care vreau să mi-o cumpăr.

— De ce? Tu eşti mereu bine îmbrăcată.

— Vreau mai bine de atât, prostuţule. Eşti bărbat. Vreau să ştiu ce îi place unui bărbat. N-o să fac pe manechinul, însă, cu lenjeria intimă. Îmi rezerv numărul ăsta pentru întâlnirile mai deosebite. Duse ceaşca de cafea la buze. Ţuguindu-le, suflă şi gustă din lichidul cald şi parfumat.

— După cină, o să aprinzi focul în cămin şi am să-ţi spun foarte detaliat ce să incluzi în fişierul meu. Asta este o decizie foarte importantă pentru mine. Fără să mă implic emoţional – dar având o relaţie permanentă, asta e – tu poţi să mă ajuţi mai bine ca oricine altcineva.

— Dacă te-ai exprimat în felul ăsta, cum să te refuz?

— Eşti sigur că nu te superi?

— La ce sunt buni prietenii? Evident, Rod nu adăugă că avea cele mai serioase intenţii să aprecieze corect toate toaletele, de la cele de zi până la cele de seară. Mai ales acelea care îi acopereau trupul mai mult decât senzual şi atrăgător, din cap şi până în picioare!

CAPITOLUL 5

Pentru tot restul vieţii, Rod nu avea să mai mănânce spaghetti fără să se gândească la sex. Erotic, stimulator, palpitant. Numai datorită rujului roşu strălucitor de pe buzele lui Kate, care nu mai conteneau să mănânce pastele şi să scoată mici sunete de apreciere şi plăcere, pentru a-şi completa satisfacţia.

Venise la Kate direct de la lucru. Când îl refuzase s-o ajute în bucătărie, se dusese în birou ca să-şi înceapă programul pentru fişier. Intrase în program şi începuse de puţin timp lucrul, dar nimic mai mult. Nu se putea apuca să-i creeze un fişier în care ea să compare diferiţi alţi bărbaţi. Aşa că stătu pe scaun şi privi în gol ecranul. Ştiu din prima secundă când ea intră în cameră, deşi o făcu în mare linişte.

— Parfumul te trădează.

— Fiindcă e bun, sper. Se aplecă peste umărul lui să vadă ecranul. Nu e scris nimic. Unde e fişierul meu? Se întoarse şi-i luă mâna într-a lui.

— Roagă pe altcineva să-l facă. Eu nu pot.

— Nu poţi sau nu vrei?

— Şi una şi alta. Kate oftă.

— Probabil că ai dreptate. Intenţii bune, idei proaste. Nu-i nimic. Sper că ţine de foame. Rod se ridică în picioare.

— Sunt flămând. În ciuda acestui lucru, între momentul în care începuse să mănânce şi momentul de acum, undeva pe drum, îi pierise foamea. Kate îi deşteptase o altfel de foame, pe care nu şi-o putea potoli decât dacă îşi petrecea noaptea cu ea. Toată noaptea. Ea ridică ochii spre el şi îi zâmbi, apoi îşi şterse gura cu şervetul.

— Mmm, îmi plac la nebunie spaghetti. De ce nu mănânci? Nu-ţi plac?

Îşi drese vocea.

— Sunt extrem de gustoase. M-am îndopat.

— Dar n-ai curăţat farfuria, îl mustră Mike. Mami zice că e risipitor să laşi mâncarea acolo. Nu trebuie să-ţi pui mai mult decât poţi să mănânci.

Ochii lui Kate scăpărară.

— Ai dreptate, scumpule. Unchiul Rod trebuie că are alte probleme care-l preocupă. Probleme care necesită rezolvare. Poate că şi-a lăsat loc pentru desert.

— Şi spaghetti? insistă Mike. Eu nu primesc desert dacă nu termin.

— O să le iau acasă, ca să le mănânc mâine la cină, spuse

Rod ca să pună capăt discuţiei. În ce priveşte problema mea personală, Kate, o s-o rezolvăm amândoi mai târziu. O să-mi fii de mare ajutor.

Kate se înecă cu apă minerală. În dimineaţa aceea, vorbise cu Sally la telefon. Îi spusese că avea de gând să încerce teoria ei.

— Până la un punct, încheiase ea, apoi îi mărturisise celei mai bune prietene că ea şi Rod se sărutaseră.

— Şi? întrebase Sally promptă.

— Şi a fost dumnezeiesc. Nu mai voiam să se termine.

— Bun, data viitoare, spuse Sally, mergi puţin mai departe. Acum povesteşte-mi despre reclamă şi cum merg lucrurile.

Kate îi povesti că primea mai multe scrisori pe zi, plus câteva telefoane şi patru bărbaţi apăruseră neanunţaţi la uşa ei. Fusese de acord să se întâlnească cu doi dintre ei cu care mai vorbise la telefon: Jack Eliott şi încă un tip, Ralph Crane.

— Mami? Vocea lui Mike întrerupse meditaţiile lui Kate. Pot să mă ridic de la masă? aprobă din cap.

— Te chem eu la desert. Aşteptă până când Mike dispăru din raza lor auditivă, apoi se întoarse spre Rod. Dacă nu ai nicio obiecţie, aş vrea să ne întâlnim în patru sâmbătă seara. El se juca

cu furculiţa pe masă.

— În patru. Fiecare cu altcineva?

— Da.

— Cu cine vrei?

— Un tip pe nume Ralph Crane. Rod făcu ochii mari.

— Ce s-a întâmplat cu ideea ta de a vă întâlni la o cafea în timpul zilei? Să-ţi controlezi într-un fel întâlnirile cu nişte bărbaţi pe care nu-i cunoşti? De când ai decis să trăieşti mai periculos? Să faci ceva stupid?

Ridică din umeri. Refuza să admită că nu era cel mai înţelept mod la care recursese, fără să-l cunoască mai întâi pe Ralph Crane la o cafea.

— Mă adaptez, răspunse ea.

— Eşti imprudentă.

— Ralph e drăguţ. Mă simt bine când vorbesc cu el la telefon. Rod pufăi.

— O să mă întâlnesc şi cu Jack, adăugă ea. Ştiu că tu nu-l consideri un candidat bun şi apreciez părerea ta. Oricum, o să judec şi singură.

— N-ai pierdut nicio clipă. Kate expiră lung.

— Evident. Ăsta e şi planul.

— Noroc. O durere nefamiliară o cuprinse la auzul

vorbelor lui. Noroc care avea s-o arunce în braţele altuia. Ideea de a-l vedea pe Rod sâmbătă seara cu o prietenă nu era acelaşi lucru cu gândul că avea o prietenă, la modul abstract. Oare şi interesul lui slab pentru seara aceea arăta că simţea la fel ca ea?

Rod se aşeză mai bine în scaun.

— Povesteşte-mi despre Crane.

— Are o concesiune în domeniul alimentar. E divorţat de cinci ani şi are două fete măritate. Amândouă locuiesc în altă parte. Îi plac la nebunie copiii şi îşi doreşte un fiu. M-a lăsat pe mine să aleg locul de întâlnire pentru prima dată.

— Unde e asta? întrebă Rod în timp ce o ajută să strângă masa.

— O cină într-un restaurant în care se dansează.

Rod nu răspunse, dar Kate observă cu satisfacţie că atunci când puse cuţitele curate în sertar, îl trânti cu putere.

— Mi-am cumpărat câteva rochii noi, îi spuse. O să mă îmbrac cu ele să le vezi. Poţi să mă ajuţi să hotăresc ce să îmbrac la întâlnirile mele cu Jack şi cu Ralph.

Îl lăsă pe Rod înjurând în barbă şi fugi sus în dormitor. Îşi scoase repede fusta şi tricoul, apoi îmbrăcă o rochie scurtă roz aprins cu un decolteu larg în faţă şi o curea lată care îi accentua talia subţire. Îşi puse o pereche de ciorapi, se pieptănă şi lăsă

părul să atârne pe umeri. Cercei la ureche. Privindu-se în oglindă, îşi făcu ochii cu creionul şi îşi dădu cu ruj. Îşi dădu cu parfum pe umeri, pe gât şi la încheietura mâinilor, sub sâni. Cu o ultimă privire aprobatoare în oglindă, stinse lumina.

Rod se uita cu Mike la televizor în living, când ea făcu o piruetă în faţa lor.

— Ce spuneţi? Rod rămase cu privirea ţintă la decolteul ce îi arăta pielea roz superbă.

— Frumos, spuse el sec.

— Nu-ţi place, răspunse Kate. De ce?

— Îmi place. Mike sări în picioare.

— Şi mie, mami. Îl rugă pe Rod s-o urmeze în atelier.

— Foarte bine, îi spuse. Mike n-are cum să audă. Ce are rochia? El îi privi sânii.

— Arăţi minunat în ea. Nu crezi că-i prea sexi pentru prima dată, totuşi?

— Nu m-am gândit la asta.

— Atunci gândeşte-te. Dacă cu vreau să pun mâna pe tine, imaginează-ţi cum o să vrea tipul ăsta de Ralph.

— Dar asta? îl întrebă câteva clipe mai târziu când apăru într-o rochie albastră ca cerul, mulată pe corp.

— Nemaipomenit. Arăţi superb. Nu ai nimic cu un

decolteu mai puţin adânc?

Kate se schimbă în „rochia ei de rezistenţă”, din sifon negru cu un tiv învolburat.

Văzând croiala înaltă pe gât, Rod surâse. Kate făcu o piruetă. În şoaptă, îl auzi oftând.

— Îţi place? întrebă aceasta. Îi plăcea la nebunie cum îi venea! Ar fi oprit şi traficul în loc cu rochia asta. Faţa îţi înşela speranţele în ce privea spatele rochiei. Îl înconjură din toate părţile.

— E crăpată până la mijloc, spuse el îngrozit. Kate surâse.

— Şliţ. La banii care costă, nu e crăpată, are un şliţ. Pentru spate am cumpărat-o.

Rod se foi pe canapea. Transpira şi nu-i plăcea motivul.

— Mike, scuză-ne.

— În atelier? îl întrebă Kate. El făcu semn cu braţul.

— Te rog. După ce închise uşa în urma lor, spuse:

— E ceva sensibil din partea ta să nu spui de faţă cu Mike că nu-ţi place. De asta ne aflăm aici, nu-i aşa?

— Cum să nu-mi placă? Cum ar putea să nu-mi placă? Eşti superbă în ea.

Comentariul lui îi încălzi inima.

— Dar? Nu putea s-o privească în ochi.

— Rochia e o invitaţie.

— La fel ca cea dinainte?

— Mai rea. Kate dădu din cap, apoi deschise larg uşa şi se întoarse în living.

— Am decis s-o îmbrac pe asta, îl anunţă. Mike îşi dădu cu părerea.

— Îmi place rochia fără spate, mami. Dacă te mănâncă spatele, unchiul Rod poate să te scarpine mai uşor. Kate îi aruncă o privire peste umăr lui Rod. Expresia mohorâtă de pe faţa lui merita preţul exorbitant pe care îl dăduse pe rochie.

— Ce idee minunată, dragule! Rod îl mângâie pe Mike pe cap.

— Poţi să vii în bucătărie o clipă, Kate? Mike, rămâi aici şi uită-te la televizor. Mama şi cu mine n-o să stăm mult. Kate îşi sărută fiul pe frunte. Ce copil extraordinar, se gândi. Spunea tot ce credea cu voce tare.

— Luăm curând desertul. Rod o urmă în bucătărie şi se sprijini într-un colţ.

— OK, Kate. Încerci în mod deliberat să mă ademeneşti? Să mă aprinzi?

— Te-ai încălzit?

— Ştii al dracului de bine că da. Intenţionezi sau nu deliberat să mă ademeneşti? Să mă exciţi aşa de tare încât să nu mai ştiu dacă abia am venit sau e timpul să plec? Kate îi zâmbi, cu ochii în ochii lui albaştri aprinşi.

— Rod, eşti aşa un avocat nemaipomenit. „Da sau nu? Da, domnule judecător, da", îl amendă ea repede. Da, asta încercam, domnule avocat. Dacă îţi aminteşti, ţi-am spus că vreau să fac pe manechinul în noile mele toalete. Nu am sperat niciodată să fac o treabă aşa de bună, dar e şi vina ta.

— Mai bine ai reformula. Cum spui că ţi-ai etalat toaletele acelea scurte, mulate şi totul s-a întâmplat din vina mea?

— Rod, eşti cel mai chipeş bărbat pe care îl cunosc. Oh, nu-mi mulţumi. E adevărat. Ai tot felul de femei – blonde – care se ţin după tine. Fără să le ceri tu.

— Fără să le cer?

— E o expresie. La îndemână. Era încântată să-l vadă din nou surâzând. Amândoi ştim că nu sunt genul tău – nu genul permanent. Brunetă fiind, trebuia să fac un efort suplimentar să te atrag. Nu uita, trebuia să fac faţă acestui aspect, tipul. Şi faptul că suntem prieteni de atâţia ani de zile.

— Văd că te potriveşti al naibii de bine cu Sally. Când e

vorba de un răspuns întortocheat, stăpâneşti terenul la perfecţie.

— Atunci, mă ierţi? înţelegi? îl întrebă ea sinceră.

— Nu.

— Nu?

— Nu. De ce aş face-o? Tu ai agenda ta. Eu pe a mea. Răzbunare, dulce răzbunare. Făcu un pas mai aproape de ea. Avea ochii închişi, foarte închişi, ca marea în furtună. Îi atinse faţa.

— Dulce răzbunare. Kate se dădu înapoi.

— Nu voiam decât aprobarea ta.

— O ai. Ai încredere în mine. Poţi să ai singură grijă de tine.

Kate lăsă privirea în jos, apoi ridică ochii la fel de repede. Se bucura de aprecierea lui în stil mare.

— Sunt foarte flatată de… îşi căută cuvintele.

— Flatată că, ai reuşit să mă exciţi. Spune mai departe. Poţi s-o spui cu voce tare.

— Oh, pentru Dumnezeu! Nu e vina mea dacă hormonii tăi lucrează peste program.

— Ba da, este.

— Se întâmplă că-mi place enorm rochia asta. E prima mea întâlnire. Vreau să fac o impresie bună sâmbătă seara. Ce

dacă spatele e gol? Şi la costumele de baie, partea din spate e foarte, foarte decoltată. Eşti un pudic sau ce?

Rod îşi îngustă privirea. Cu greu, îi luă faţa în mâini.

— Joci un joc periculos, Kate. Orice bărbat cu sânge în vine care te vede în aşa o rochie intră la idei. Şi nu să te invite la o partidă de înot. Tu însăţi mi-ai cerut să-ţi fac un program ca să le ţii evidenţa. Refuz să fac asta, dar vreau să-ţi arăt la ce să te aştepţi de la un bărbat. Kate nu mai putea aştepta. Nu voia pe nimeni altul decât pe Rod.

— Explorare, continuă el.

— Explorare, repetă ea. Foarte bine. Pot foarte bine face parte din programul tău explorativ. Rod chicoti.

— Foarte perspicace din partea ta.

— OK. Poţi începe. Se strecură în spatele ei. Când Kate protestă prima oară, îi făcu semn să tacă.

— E mişcarea mea, nu a ta. Pentru că vă vedeţi prima oară, o să vrea să facă asta. Îşi puse buzele pe urechea ei. Respiraţia lui caldă îi dădu fiori pe şira spinării. O să te sărute pe spatele gol. Peste tot. Încet. Aşa. Kate se înmuie la atingerea buzelor lui senzuale şi inspiră parfumul lui bărbătesc, puternic.

— Ooooh, şopti, înecându-se.

— N-am început să-ţi arăt încă la ce să te aştepţi. Ea

scoase un sunet de plăcere în timp ce el coborâse cu sărutul pe gât. O să-şi strecoare mâinile în jurul mijlocului tău, apoi pe şolduri, în felul ăsta. Kate scânci.

— Să mă opresc? Mai este.

— Nu, îi spuse cu respiraţia tăiată. E în interesul cunoaşterii mele. Rod chicoti.

— O să-ţi cuprindă sânii în mâini şi o să-ţi maseze sfârcurile pe perniţele degetelor, aşa. Kate se întinse după un sprijin când Rod îi luă sânii în palme şi, instinctiv, se lipi cu şoldurile de el.

— Ai idee ce simt? îi şopti la ureche, în momentul ăsta? Ce aş vrea să fac cu tine în momentul ăsta?

Îi muşcă uşor lobul urechii, apoi o linse înăuntrul ei, încet, în repetate rânduri.

— Ascultă sfatul meu, continuă el, simţind-o tresărind la atingerile lui. Du rochia înapoi. N-o s-o porţi niciodată suficient timp cât să merite banii.

Kate îşi lăsă capul pe spate.

— Rod, asta e o nebunie.

— Ai dreptate. O nebunie divină, întoarce-te. Vreau să te sărut. Şi cred că şi tu vrei să mă săruţi pe mine.

— Da, oftă ea, luându-l cu braţele de după umeri. N-ar

trebui să vrem, însă.

— Putem face orice vrem. Spune-i explorare. Sau în afara programului. Sau opreşte ceasul în loc. Îşi scosese haina mai devreme şi îi simţea muşchii încordaţi pe sub cămaşă. Mâinile ei făcură un tur de recunoaştere. Le strecură în părul lui des şi la spate. Gura lui se opri peste a ei, iar Kate îl privi în ochii albaştri irezistibili.

— Ai observat că, în timp ce mâncai, am avut o adevărată experienţă sexuală?

Kate râse.

— Răule. Ştiai de la bun început. Tu ai pus totul la cale. Începu să râdă.

— Să zicem că aşa au evoluat lucrurile pe parcurs.

O sărută pe buze, pe obraji, pe gene.

— Lasă capul pe spate. Ea se supuse. Hmmm, delicios. Coborî în jos pe gâtul ei catifelat, cu pielea atât de moale.

— Buzele, îi şopti ea, trăgându-l de păr. Sărută-mă pe buze. N-avem toată noaptea la dispoziţie.

— Nu încă. Şşşş. N-am mâncat cine ştie ce la masă. Mi-e foame. Şi continuă s-o sărute pasionat pe gât şi pe piept, cât îi permitea decolteul rochiei.

— Tocmai ţi-a crescut pulsul, îi şopti Rod în glumă. E un

semn bun.

Kate se încorda, băgându-şi unghiile în umerii lui.

— Sărută-mă pe buze.

— Eşti o femeie insistentă, mormăi el, îmi place o femeie care ştie ce vrea.

Kate se frecă de el.

— Sărută-mă, sau ceasul o să-nceapă din nou să ticăie şi plec.

Rod nu-i dădu atenţie. O mângâie pe pulpele picioarelor.

— Care e adevăratul motiv pentru care ai probat rochiile acelea în faţa mea?

Kate îl sărută pe bărbie.

— Ţi-am spus. Să mă ajuţi să mă hotărăsc ce să port la prima întâlnire.

Rod o trase cu putere lângă el.

— Dacă îţi închipui c-o să te ajut să înnebuneşti alt bărbat, te înşeli.

Kate făcu o grimasă.

— Rod, sunt aceeaşi femeie pe care o cunoşti de ani de zile.

— Atunci, de ce am senzaţia că abia acum încep să te cunosc? E o nebunie, şopti el. Vreau să fac dragoste cu tine. E

ca o sete. O poftă. Am nevoie să iubesc fiecare părticică din tine. Pentru moment, o să aleg gura ta.

Inima îi bătea cu putere, să-i spargă pieptul. Dăduse viaţă viselor ei. Lipită de pieptul lui puternic, îi ascultă bătăile inimii şi reduse la tăcere vocea lăuntrică ce îi atrăgea atenţia. Nu se putea stăpâni. Îl dorea precum orice femeie doreşte – şi are nevoie – de un bărbat. Era mai mult decât atracţia fizică. Era aproape gata să admită cu voce tare că se îndrăgostise de el.

Şi atunci? întrebările îi ardeau mintea. Vocea înţelepciunii îi atrăgea atenţia că era pregătită să rişte prea mult prea devreme.

— Sărută-mă, Rod. Sărută-mă înainte să mă răzgândesc şi să fac un lucru raţional. Ca de exemplu să plec.

Rod se retrase doi paşi şi Kate se trezi înghesuită în colţul bucătăriei. Luându-i sânii în palme, se lipi cu putere de ea şi ridicătura din pantaloni deveni ceva evident. Palpabil. Şopti ceva printre dinţi, îşi lăsă capul în jos şi o sărută aprig, înfocat, îi căută limba cu a sa, strângând-o cu putere în braţe.

Din sărutul acela se născu o dorinţă şi o emoţie, o forţă care îi măcina, nemaicunoscută până atunci. Mâinile şi trupurile lor se împreunau, fiecare căutându-se pe sine în celălalt. Buzele se lipeau unele de altele şi sărutul se consuma încet.

Kate tremura şi simţea o nevoie, o dorinţă de mai mult. Sau tremura el şi asta o antrena şi pe ea? Inima lui bătea aşa de tare sau a ei?

— Mike. Se înecă în timp ce încercă să vorbească. L-am uitat pe Mike.

Rod clipi. Îl uitase de-a binelea pe Mike. Ca un cub de gheaţă, numele fiului ei îşi făcu loc în mintea sa însetată – şi îşi aminti promisiunea făcută lui Bill.

Se dezlipi de Kate, făcu un pas înapoi şi o ţinu de mână.

— Ascultă-mă, Kate. Niciodată nu ţi-aş face ceva rău, dar asta e o nebunie. Într-una din zilele astea o să ajungem să facem împreună dragoste, chiar toată noaptea, dacă asta ne va satisface, fără incriminări a doua zi de dimineaţă.

Kate îi surâse nesigură. Fără incriminări, se gândi ea, Şi fără o propunere de căsătorie!

— Am nevoie de ceva timp. Rod se aplecă s-o sărute.

— Să nu dureze prea mult.

Cât e prea mult? se întrebă Kate ceva mai târziu. Ce riscuri, dacă era cazul, era în stare să-şi asume? întrebările o chinuiau. Răspunsurile le ocolea. Se confruntă cu unul chiar a doua zi.

— Mai bine să nu încep o relaţie, îi spuse lui Sally a doua zi de dimineaţă. Pentru noi, e o atracţie fizică, sunt sigură. Noi suntem ca două motoare cu propulsie. „Ne realimentăm” unul de la altul.

— Kate, nu vorbim despre maşini acum. Sau tu şi fratele meu aţi înnebunit, sau eu îmi pierd minţile. Cine oare, în America anilor ’90, s-ar teme aşa de tare să îşi descopere sentimentele? Numai pentru că poţi ajunge la concluzia că eşti îndrăgostită de el?

— Ştiu că sună nefiresc. Kate nu se îndoia că majoritatea femeilor ar fi fost de acord cu Sally. Nu e o greşeală să îmi protejez prietenia cu el de dragul lui Mike.

— Prostii. Nu Mike te îngrijorează pe tine. Persoana ta.

— Foarte bine, cedă Kate. Şi persoana mea. Ce e rău în faptul că nu vreau să-mi frâng inima? Am fost deja rănită.

— Dar cum rămâne cu proverbul acela vechi – e mai bine să fi iubit şi suferit, decât să nu fi iubit deloc?

— Ei, da. Dacă facem dragoste împreună, o să fie un motiv bun să am o depresie. Şi atunci ce-o să fie? Ce mamă o să fiu pentru Mike, supărată şi nefericită?

— Încetează să vezi lumea pe jumătate. Văduvia şi-a lăsat amprenta asupra ta, Kate. Eşti speriată. Nu te pot învinovăţi, dar

trebuie să treci peste asta. Priveşte partea bună a lucrurilor. Fratele meu poate înţelege în timp că dorinţa ce o are pentru tine e de fapt dragoste. Dragoste adevărată, veşnică, infinită. Atunci, o să îmbraci rochia de mireasă, o să te căsătoreşti cu fratele meu, iar eu am să-ţi fiu doamnă de onoare. Trebuie doar să-mi fac o rochie.

Kate izbucni în râs. Pe cuvânt, Sally era în stare să înveselească orice situaţie cu umorul ei teribil.

— Să nu ţi se taie respiraţia. Între timp am să mă întâlnesc cu Ralph Crane. Am sentimentul că va fi mai puţin complicat dacă m-aş îndrăgosti de el!

Deşi vorbiseră la telefon, Kate nu-l mai văzuse pe Rod până sâmbătă seara, când sună la uşa ei. Seara dublei lor întâlniri.

Arăta foarte bine într-un costum bleumarin, o cămaşă albă şi o cravată bleu. Clipi aprobator din ochi, şi uşurat, bănui ea, când o văzu îmbrăcată într-o rochie din mătase ca piersica, cu un şir de perle la gât, deasupra decolteului decent. De fiecare dată când se gândise să poarte rochia roz închis fără spate, simţea fiecare nerv trezindu-se la amintirea atingerii lui Rod.

— Arăţi minunat, spuse el. M-am gândit că putem s-o luăm pe Alicia în drum spre restaurant, după ce prietenul tău

ajunge aici. Mike e la Tina?

— Da. E încântat la nebunie să-şi petreacă noaptea cu Chopper. Spunea că sunt fraţi de cruce. Îţi vine să crezi c-a folosit cuvântul ăsta? Habar n-am unde l-a auzit. Chopper se mută definitiv aici, la reşedinţa oficială, de săptămâna viitoare.

— I-am promis un coteţ şi o uşă. O să trec într-o zi după lucru.

— Bine. Spune-mi când şi eşti invitat la cină.

Era genul de conversaţie pe care o aveau de ani de zile, medita Kate. Deşi pe alte subiecte, Rod era mereu acolo să-şi ofere serviciile, ajutorul, întinse mâna după ea.

— Te simţi bine? Kate aprobă din cap.

— Bine. Niciodată nu m-am simţit mai bine. Ridică din umeri. Poate sunt oarecum neliniştită. Povesteşte-mi despre Alicia.

— E avocată. Foarte ambiţioasă. Deşteaptă. Intenţionează să nu se căsătorească.

Kate se forţă să zâmbească.

— Sună perfect pentru tine. Ralph Crane sosi câteva minute mai târziu, făcând ochii mari de bucurie la vederea lui Kate. Intră şi dădu mâna cu Rod. Pus la punct şi arătând distins într-un costum gri pepit, Ralph avea ochii căprui şi câteva fire

albe în părul castaniu. Era mai în vârstă decât se aşteptase ea. Nu avea în jur de patruzeci, cum îi spusese, ci în jur de cincizeci şi chiar peste.

— Pentru mine, e prima dată, îi spuse. Prima întâlnire la prima vedere cu o femeie fermecătoare.

— Mulţumesc. Rod ne-a făcut rezervări la Clay's. E un club nou, super, specializat în bucătărie franţuzească. Crane dădu din cap, aprobator.

— Pentru mine sună bine. Atâta timp cât îţi place ţie.

— Mergem? îi întrebă Rod. Urmări cu privirea mâna lui Ralph pe spatele lui Kate, în timp ce o conducea la maşină.

Kate şi Ralph statură pe bancheta din spate a maşinii, în – timp ce Rod se îndrepta spre apartamentul Aliciei. Kate se bucură să descopere că Ralph era în stare să poarte în mod excepţional o conversaţie. Îi capta interesul, discutând cu ea despre diverse publicaţii. Când ea comentă asupra excelentului său bagaj de cunoştinţe, făcu o grimasă şi-i spuse:

— Citesc Publisher's Weekly ca să fac o impresie bună. Kate râse.

— Ai făcut o impresie bună. Ştii mai multe decât mine. Eu urmăresc mai mult publicaţiile pentru copii. În timp ce aşteptau în maşină ca Rod să apară cu prietena lui, Raph

menţiona că-i părea rău că ratase să facă cunoştinţă cu Mike. Începuse să-i spună că avea să-l cunoască cu siguranţă într-o zi, dar atunci ridică ochii să-i vadă pe Rod şi Alicia. Făcu ochii mari văzând decolteul din spate al rochiei Aliciei. Rochia ei sexy fără spate!

Scoate-o! voi să ţipe în gura mare. Porţi rochia cu care m-am îmbrăcat eu pentru Rod! Rochia prea – sexy – pentru – prima – dată! Rochia în care orice – bărbat – voia – să – pună mâna – pe tine! Rochia care te ducea cu gândul la sex!

Chiar dacă Aliciei îi venea bine, o ura pe tipă.

Ce era încă şi mai rău, Alicia se purta ca şi cum rochia fusese făcută în mod special pentru ea.

La cel puţin un metru şi şaptezeci şi cinci, avea o alură sportivă, era blondă, fermecătoare. Când se urcă în maşină, Rod făcu obişnuitele prezentări, iar Kate îi răspunse asemenea. Atunci, ochii ei îi întâlniră pe ai lui Rod. El avea o expresie timidă pe faţă. Kate îşi dorea să fi îmbrăcat rochia ei roz închis, o toaletă elegantă de seară. În loc de asta, ea se îmbrăcase de parcă se ducea la biserică! Proasta. Proasta. Proasta.

Clay’s se găsea într-o clădire ridicată prin 1800 de către un miner care căuta aurul Californiei. Potrivit legendei, înălţase o clădire semeaţă pentru a fi deasupra vecinilor săi.

În timp ce se apropiau de clădire, Kate voi să arate lui Rod acoperişul abrupt.

Fură conduşi la o masă de unde se vedea piscina reflectorizantă. Pe o platformă, se găsea ringul de dans şi se cânta în surdină o muzică romantică.

— Pot să comand eu pentru tine? o întrebă Ralph pe Kate.

Ea aprobă din cap, nedorind să-şi pună la încercare franceză dobândită în timpul liceului. Vorbind o franceză excelentă, Ralph comandă la început o salată din andive şi sparanghel, apoi somon cu legume şi cartofi, ca felul principal. La desert, căpşuni în ciocolată albă cu frişca.

— Am învăţat singur franceza, îi povesti el lui Kate. Şi germana. Eu călătoresc mult, aşa că îmi vine la îndemână. Ţie îţi place să călătoreşti? Kate răspunse afirmativ.

— Cu Mike aşa mic, merg mai mult la iarbă verde. Mâine o să-şi petreacă toată ziua cu prietenii lui şi familiile lor, aşa că mă duc şi eu cu el.

Degetele Aliciei se împletiră cu ale lui Rod.

— Spune-le cum e limba ta perfectă. Tonul ei era răguşit, foarte intim.

— Engleza, răspunse sec. Arăta oarecum stânjenit.

Alicia se aplecă pe umărul lui şi puse capul acolo.

— Nu engleza, iubitule. Cealaltă mai importantă.

— Oh, care e? întrebă Kate. Alicia îl mângâie pe Rod pe braţ.

— Limba universală a dragostei.

— Hai să dansăm, spuse Rod, trăgându-şi scaunul. Îi aruncă o privire lui Kate, care îi zâmbea fermecătoare lui Ralph.

— Mergem? întrebă acesta. Kate răspunse că da, stăpânindu-şi lacrimile. Tocmai primise răspunsul la suferinţele ei. Era îndrăgostită de Rod! Dar, aparent, aşa era şi Alicia! Ralph o cuprinse de mijloc. Dansară un timp în tăcere, lăsându-se în valurile muzicii. În cele din urmă, el îi spuse:

— Probabil că ai ghicit că nu mai am patruzeci de ani. Adevărul este că am o fiică aproape de vârsta ta.

— E bine. Spuse Kate absentă.

— De fapt am şaizeci şi doi de ani.

— Ce frumos, şopti ea.

— Merg pe şaptezeci.

— Mmm. Ralph râse pe înfundate.

— De fapt, e un miracol să ai un copil mai în vârstă ca tine. N-ai ascultat un cuvânt din ce ţi-am spus. Kate clipi din ochi, îngrozită, îşi ceru scuze.

— Iartă-mă. Mintea mea o luase razna. Ce spuneai?

— Spuneam că am o fiică de vârsta ta. Te plictisesc. Kate clătină din cap.

— Ralph, eu sunt de vină, nu tu. Eşti un gentleman perfect. Sunt încântată că m-am întâlnit cu tine.

— Relaxează-te. Şi eu mă bucur. Am învăţat un lucru astă-seară. Nu sunt în stare să mă întâlnesc cu femei de vârsta fiicei mele. Aşa că, după seara asta, n-am s-o mai fac. Oricum, o să-ţi ofer câteva sfaturi pe gratis.

— Anume?

— Nu îţi purta inima larg deschisă, la vedere. Dacă te ajută la ceva să ştii, nici Rod nu se distrează cine ştie ce astă-seară.

— Eu… eu… rosti ea incoerent. Nu ştii despre ce vorbim. Oh, Ralph, îmi pare aşa de rău că ţi-am stricat seara.

— Nu mi-ai stricat-o. Departe de aşa ceva. Mă simt în elementul meu, să joc rolul de tată. Să-ţi vezi de treburile tale, chiar întâlnindu-te cu mine, e ceva, pe lângă statul în faţa televizorului.

— Mă bucur spuse Kate, plăcându-l în mod deosebit pe partenerul ei genial.

— Din clipa în care Rod – fermecătorul nostru însoţitor – a pus ochii pe mine, mi-a trimis un mesaj clar că, dacă fac mai

mult decât să stau de vorbă cu tine, mă aşteaptă în vestibul să mă facă bucăţi. Pe mine. Acum, cum se face că-şi dă întâlnire cu Miss America? Care se întâmplă să fie şi un avocat de succes şi îi place la nebunie să-l tachineze. Kate se bosumflă.

— Rod a fost partenerul soţului meu. Are grijă de mine şi de Mike. Mai ales de Mike. Ăsta-i motivul mesajelor percepute de tine. Crezi că Alicia îl tachina?

— Da, în mare măsură. Vino, o să-mi testez teoria în privinţa lui Rod.

O trase mai aproape de el şi dansară în sectorul lui Rod şi al Aliciei. Balansându-se în ritmul muzicii, chicoti în barbă.

— Vezi ce spuneam? Dacă privirile ar ucide, aş fi de mult timp dispărut. Nu mi s-a mai adus aşa un compliment de ani de zile. Kate clătină din cap.

— Te înşeli în privinţa lui Rod. E un celibatar înrăit care preferă blondele.

— Atunci explică-mi de ce îi acordă aşa de puţină atenţie bombei blonde de lângă el? Kate aruncă o privire peste umărul lui Ralph. Întâlni privirea încălzită a lui Rod, apoi văzu mâna lui pe spatele gol al Aliciei şi se făcu mică, mică. El întoarse capul în direcţia ei. Dacă cineva era gelos, realiză ea, numai persoana ei putea fi! în aceeaşi clipă îi aruncă un zâmbet fermecător lui

Ralph. Acesta râse.

— Acum, strategia noastră. O să te sărut pe obraz… Poate pe amândoi. S-ar putea chiar să depun un sărut pe buzele tale frumoase. Încearcă să te prefaci că-ţi place, ca şi cum de abia aşteptai să mă săruţi. Kate chicoti.

— Ralph, eşti sigur că ăsta nu-i un complot?

— Cu tigrul gata să atace? Eu ştiu când e momentul. Nu sunt chiar aşa de stupid.

— Dar e aşa de nedrept faţă de tine.

— De când e nedrept să săruţi o fată frumoasă? Priveşte lucrurile în felul ăsta. Trebuia să fiu drept cu tine şi să-ţi spun sincer vârsta mea. Aşa că lasă-mă să mă simt bine. Kate se relaxa.

— Ce zici, să clipesc repede din gene?

— Foarte bine, da, spuse el solemn.

— Spune-mi numai când să încep.

— Curând. Mai întâi să-ţi spun o istorioară. Cu mult timp în urmă, mi-am petrecut o iarnă, de Crăciun, cu un instructor de schi în Aspen, Colorado. Împlinisem şaptesprezece ani. Mă angajaseră să le ţin de urât câtorva văduve şi femei divorţate foarte bogate, care se simţeau singure, însă am deviat puţin itinerariul. Am cunoscut o fată, Lucia Fernandez, o

spanioloaică, cu ochii negri şi mari şi părul numai bucle, cu şolduri mari şi un zâmbet care îl convingea pe orice bărbat că ea era cea mai fermecătoare femeie din lume. Lucra la personal. M-am îndrăgostit, nebuneşte de ea. După câte îmi aduc aminte, la vârsta aceea mă îndrăgosteam tot timpul. Fratele Luciei se băga în tot felul de afaceri ciudate.

N-am ştiut niciodată cum se întâmpla, dar când mă nimeream în prezenţa ei, se materializa şi el. Mare cât un munte. Legat de ea printr-o zgardă invizibilă. Şi îmi arunca o privire criminală care merita singură un Oscar. Când mă întâlnea singur, fără sora lui, era cel mai plăcut om din lume. Alţii n-au priceput mesajul, eu da. Fără un cuvânt m-a făcut să înţeleg că dacă aveam de-a face într-un fel cu sora lui, va avea şi el de-a face cu mine. Ralph gesticula din cap spre Rod şi Alicia.

— Problema, draga mea, e privirea lui Rod. Fratele Luciei era un copil pe lângă Rod. Eu, unul, înţeleg destul de bine caracterele. Şi nu mai am şaptesprezece ani. Am motive să vreau să mă ştiu întreg. Dintr-un gest impulsiv, Kate îl sărută pe obraz.

— Ralph, eşti o scumpete. Mă simt extraordinar de bine.

— Bun. Tânărului tău nu i-a scăpat asta. E aproape gata de apoplexie. Nu poate, însă, să-şi părăsească partenera

fermecătoare. Poate am s-o invit la dans după desert. Te superi? îl sărută şi pe celălalt obraz, apoi îl lăsă s-o sărute pe buze.

— Nu vreau să te mai împart cu altcineva.

— Clipeşte repede, acum. Oh, şi încă un sfat. Joacă-ţi rolul întocmai. Fă-l pe prietenul tău să fiarbă de invidie! După ce terminară de mâncat şi savurară felurile excelente, după ce ospătarul le servi cafeaua şi desertul, Ralph o invită pe Alicia la dans. Părăsiră masa, iar Rod şi Kate se priviră stânjeniţi unul pe altul.

— E foarte drăguţă, minţi Kate.

— Cine?

— Alicia, desigur. Vă stă foarte bine împreună. Nu-i aşa că Ralph e încântător?

Rod se aplecă spre ea.

— Nu, nu-i deloc încântător! Omul ăsta e destul de bătrân să-ţi fie tată. Şi pentru ştiinţa ta, habar n-aveam că Alicia are aşa o rochie, cu atât mai puţin c-o s-o poarte în seara asta. Kate făcu un gest de indiferenţă din mână.

— Sunt sigură că nu ştiai. Nu contează. Bănuiesc că la început mi-a adus aminte de câteva lucruri… Rod mormăi ceva neinteligibil.

— Dar asta a fost înainte să-l cunosc pe Ralph mai bine.

Sunt sigură că şi tu aştepţi ca seara să se termine mai repede, la fel ca şi mine. Îi surâse. Ralph e bine crescut, spiritual. Mă face să mă simt apreciată. Îmi place asta la un bărbat.

Rod îşi împinse scaunul în spate.

— Ridică-te.

— Stau foarte bine jos.

— Eu nu. Vreau să dansez cu tine, la dracu'. Kate îşi dădu părul pe spate.

— Rod, nu fi morocănos. Dacă te enervează că Ralph mângâie spatele gol al Aliciei, spune-o. Nu mă deranjează. Mă deranjează însă gelozia asta care ţi-o verşi pe mine. Apropo, prietena ta îmi aduce aminte de o cupă cu şampanie. Face spumă. „Împroşcă" cu sentimentele. Rod îi zâmbi deodată.

— Eşti geloasă. Kate se lupta să se păstreze pe poziţie.

— Din câte îmi dau seama, de abia aşteaptă să se urce în pat cu tine. Trăiască speranţa. Eu una doar întrevedeam sfârşitul serii. Da. Mai mult, sunt gata să plec.

— Ţi-am mai spus deja, începu el, când zâmbetul îi dispăruse de pe faţă, că Alicia şi cu mine nu suntem împreună, în ciuda celor ce crezi tu.

— Oh, atunci ce-i cu „limbajul trupului, al dragostei"? M-am aşteptat s-o aud spunând c-o să predai un curs la Berlitz!

Rod o apucă strâns de braţ.

Kate se văzu smucită de pe scaun, târâtă până pe ringul de dans, apoi strânsă cu putere în braţe. Norocul ei. Rod dansa extraordinar.

— Ai intenţia să te mai vezi cu el? o întrebă.

— Cu cine? şopti ea, ştiind foarte bine despre cine era vorba.

— Cu Ralph, i-o trânti el.

— Mmm, da; Ne-am împrietenit foarte repede, foarte bine. Îl mângâie pe spate şi îşi puse capul pe pieptul lui. Aş vrea să plec în curând. Cred că şi tu ai vrea.

O strânse cu putere de mijloc, aducând-o aşa de aproape de el, încât nu mai putea strecura nici măcar un plic la mijloc.

— Nu. Alicia mi-e prietenă, nimic mai mult.

— Ca mine? Clipi repede.

— Nu aşa demodată ca tine. E o femeie interesată de carieră, nepreocupată de familie sau copii.

— Cum spuneam, ideală pentru tine.

— Nu reprezintă nimic pentru mine.

— Atunci de ce ai invitat-o astă-seară?

— Nu puteam să vin de unul singur.

— Rod, anunţul din ziar, reclama din stradă, seara –

aproape se îneca – asta minunată mi-au demonstrat că am pierdut lumea de care te bucuri tu. Înţeleg de ce ai rămas celibatar. E lumea anilor ’90. Drepturi egale. Cereri egale. Plăţi egale. Joc egal. S-ar putea să ajung şi eu o celibatară. Desigur, îmi dau seama ce responsabilităţi îmi asum. Rod se încruntă la ea.

— Ce vrei să spui? Ce s-a întâmplat cu planurile tale măreţe de a găsi un tată pentru Mike? Dacă asta e situaţia, n-avem niciun motiv să ne abţinem.

Îl mângâie în treacăt pe umăr.

— Oh, ba da. Acum mai mult ca niciodată. Am nevoie de un prieten pe care să contez, în afară de ceea ce faci tu pentru Mike. Ştii, îmi schimbi siguranţele, robinetele la baie, îmi duci maşina la revizii. Nu pot să pierd totul.

Se opri din dans.

— Vrei să te culci cu el?

— Vorbeşte mai încet, îi şopti ea arţăgoasă. Era conştientă de furia lui şi nu-i păsa că îl asmuţea şi mai tare. Nu vedea decât unghiile roşii ale Aliciei pe spatele lui Rod. Spatele asupra căruia nu avea niciun drept. Era destul ca s-o înfurie la culme. Nu-mi vine să cred că m-ai întrebat asta, continuă ea. Eu nu te întreb pe tine ce planuri ai pentru la noapte. Cu cine mă

culc eu nu e treaba ta!

Cu capul sus, o porni spre masa lor şi se aşează. Ralph şi Alicia ajunseseră înaintea lor acolo.

— Ralph, de ce nu mergem la mine acasă? El puse jos ceaşca de cafea. Kate ştia că roşise din plin. Chipul lui Rod prevestea furtuna.

— Sunt gata, draga mea, răspunse Ralph. Rod, Alicia, mi-a părut bine de cunoştinţă. Nu vă supăraţi dacă plecăm? Seara nu s-a terminat încă. Rămâneţi şi mai dansaţi. Alicia, mult noroc în carieră. Mă duc să chem un taxi.

— Nu te obosi, spuse Rod şi îi făcu semn ospătarului. În maşina lui Rod, Ralph fluiera în surdină. Rod scrâşnea din dinţi. Alicia sporovăia. Kate se întreba în sinea ei cum intrase în mizeria asta. O jumătate de oră mai târziu, după ce o lăsase pe Alicia acasă, Rod trecu pe lângă casa lui Kate. Maşina lui Ralph era încă parcată acolo. Se simţi ca un obsedat. Un puşti în călduri. Dezgustat, îngrijorat, îşi spuse: „Nu fi ridicol! Kate n-ar face-o”.

Şi apoi, ce ştia el? Faptele erau clare. El era afară şi Ralph înăuntru!

Apăsând pedala de acceleraţie, se îndepărtă cu toată viteza.

CAPITOLUL 6

Imediat ce ajunse acasă, Rod intră sub duş. Stând acolo şi tremurând sub şiroaiele de apă rece, îi reuşi figura, îşi limpezi gândurile. Se şterse cu prosopul, apoi se aşeză în pat. Nu purta pijamale.

Dar Kate? se întrebă el. Cum se ducea ea la culcare? în cămăşi de noapte lungi? Scurte? Pijamale? Nimic…?

Kate în braţele altui bărbat era o imagine care n-avea să-l părăsească mult timp. Puse capul pe pernă, apoi se întinse cu mâinile sub cap. O lăsă deoparte pe Kate şi începu să se gândească la Ralph şi la şiretenia acestuia. Jocul unui Ralph educat, civilizat nu-l păcălise cu o iotă. Se gândea de ce acesta o luase la fugă din restaurant când Kate spusese că vrea să plece acasă.

Se uită la ceas. Miezul nopţii. Se întreba dacă ea adormise, închise ochii, dar avea în faţă în continuare imaginea ei. Arătase superb în seara aceea. Un fotograf ar fi constatat că ochii erau cea mai frumoasă trăsătură a ei. Nu era de acord. Totul era frumos, toate trăsăturile ei.

Venea şi rândul lui Jack Eliott. Jack, pe care îl ştia el, era un om de familie. Soţia lui, Betty, pe care Rod o reprezentase la

divorţ, făcuse o greşeală divorţând şi o ştiuse. La momentul audierii, refuzase să-i asculte sfatul şi să încerce să-şi rezolve problemele cu el. Acum el trebuia să rivalizeze cu un Jack încornorat. Nu era un gând prea plăcut.

În cele din urmă îl cuprinse somnul. Ultimul gând fu despre Kate, aşa că nu-l mură când îi invada visele. O visă cu blocul de desen în mână. Purta blue-jeans şi un pulover iar părul era strâns la spate cu o fundă. Avea un chip luminos şi strălucea de prospeţime, era aşa de frumoasă, încât îi tăie răsuflarea. Cu ochi surâzători, întinse braţele spre el, alergând, râzând. El o prinse şi se răsuciră, râzând. Atunci, imaginea se întunecă. Văzu o altă Kate. Purtând rochia neagră. Rochia neagră! Trecu de el şi o zări în braţele altui bărbat! Jack Eliott!

Se trezi brusc din somn.

— Pierzi, Rayburn, şopti cu dezgust. Se trânti înapoi în aşternut şi închise ochii. Se mai culcă încă de trei ori, până se trezi iarăşi transpirat şi agitat. În cele din urmă, mai adormi două ore, însă două ore liniştite, fără vise, un respiro.

Se trezi de dimineaţă nu cine ştie ce odihnit. Avea numai gust de praf în gură. Ochii îl dureau, iar mintea îi era obosită. Era la fel de instabil şi ameţit de parcă ar fi petrecut zece runde în timp. Coborând din pat, se opri direct în baie. Duşurile reci

deveniseră un obicei. Kate se trezi în razele unui soare superb. Avea toată ziua la dispoziţie. Când se mai întâmplase aşa ceva în ultimul timp? se miră. Nu de curând, era singură. Nu avea s-o irosească acasă. Se ducea la iarbă verde. După ce făcu patul, o sună pe mama lui Tim, să vadă ce făcea Mike. Acesta veni repede la telefon să-i spună bună dimineaţa şi să-i povestească despre Chopper.

— Ne înţelegem de minune, mami. Mă iubeşte la nebunie! îi poveşti că, după ce luau micul dejun, plecau la Long Beach cu Queen Mary.

Bucuroasă că Mike era în ordine, Kate făcu un duş şi se băgă în baie, într-o mare de spumă. Cu un oftat de uşurare, se lăsă în voie în apa caldă înmiresmată. Câţiva stropi parfumaţi i se aşternură pe faţă, în timp ce-şi lăsă capul pe perniţa căzii. Pe când stătea aşa liniştită, îi veniră în minte întâmplările nopţii trecute. Rod ar fi fost surprins să afle, cugetă ea, că seara sfârşise în bucătărie, unde Kate pregătise o plăcintă cu mere, iar Ralph o ajutase să facă aluatul şi o copsese.

Rod. Se întreba cum se terminase şi seara lui cu Alicia. Platonic, spera ea. Apoi îşi spuse că era mai bine să lase totul la o parte şi să se gândească ce anume să pregătească pentru prânz. Era ziua ei liberă! Se hotărî să nu mai stăruiască cu gândul la

Rod.

Îşi termină baia, se şterse şi îşi dădu cu cremă pe corp. Îşi puse o pereche de blue-jeans, un tricou de bumbac, adidaşi, îşi strânse părul la spate, coborî în bucătărie, unde mai persista încă aroma de plăcintă.

Mâncă în fugă o felie cu gem de căpşuni. Bău din frigider un suc natural de portocale şi făcu un pachet pentru masa de prânz. Îşi luă planşeta de desen şi plecă. Telefonul începu să sune când ieşea pe uşă şi ea îl ignoră, încuind-o în urma sa. Era ziua ei liberă. În timp ce conducea, începu să fredoneze. Nu mai voia să citească scrisori de la străini, să se întâlnească cu tot felul de bărbaţi sau să vorbească la telefon. De dimineaţă până seara, era numai ziua ei. Îşi declarase personal time-out. Viaţa ei sexuală – sau lipsa acesteia – trebuie să mai aştepte.

— Yupeee! exclamă ea, folosind expresia favorită a fiului ei.

În Palm Springs îşi parcă maşina lângă magazinul unui prieten, în spatele căruia începea poteca pe care o dusese prima dată tatăl ei, copil fiind.

Cu planşa în mână şi haina strânsă în jurul mijlocului, cu geanta de voiaj în spate, o porni. Îşi pregătise pentru prânz un termos cu cafea, un suc de mango, câteva felii de friptură şi o

bucată din plăcinta lui Ralph.

Urcă aproape două ore. Când i se făcu sete, bău apă dintr-un izvor lângă care curgea o cascadă mică. Păsările cântau şi îşi dădu imediat seama cum se numeau fiecare. Rememora în minte numele plantelor şi ale florilor. Se orienta după soarele de pe cer în privinţa orei. În cele din urmă îşi lăsă geanta lângă bolovan şi se aşeză lângă pârâiaş ca să deseneze.

Rod o privi pe Kate. Aplecată peste planşă, privind şi desenând câte o pasăre, apoi preocupată iar de desen. Când pasărea zbură, Rod luă o piatră şi o aruncă în apă. Speriată, ridică privirea. Făcu ochii mari când îl văzu.

— Ce faci aici? închise planşa. Se aşeză lângă ea. Era în blue-jeans şi ghete, cu o cămaşă din bumbac şi semăna mai curând a cowboy decât a avocat. O trase de coadă.

— Eram în vecinătate.

— Rod, e ziua mea liberă. Vreau să fiu singură.

— Şi eu la fel. Cu tine. Ăsta pare un loc potrivit.

— De unde ştiai că sunt aici?

— Am sunat la tine acasă şi apoi la Tim. Mike mi-a spus că probabil ai luat-o pe poteca asta. Te caut de mai mult de o oră.

— Ah. Era puţin dezamăgită că nu îi rămăsese ziua numai

pentru ea, dar nu putea nega emoţia care o cuprinsese aflând că Rod făcuse tot drumul acela numai pentru ea. Rod aruncă o piatră în apă.

— Credeam că ţi-ar plăcea să afli că aseară am lăsat-o pe Alicia acasă la ea şi am plecat. Nu se aştepta să rămân, în ciuda vorbelor ei de mai înainte. Suntem prieteni, nimic mai mult.

— Nu te-am întrebat, spuse Kate, deşi o trecuse un val de plăcere. El o luă de mână.

— Te întreb eu. Cum a mers seara cu Ralph?

— Am făcut plăcintă cu mere. Scoase un oftat de uşurare.

— Cum se poate să simţim ce simţim unul pentru celălalt şi să dorim să credem că nu e aşa?

— Rod, nu vreau să risc prietenia noastră, având o relaţie cu tine.

— Asta e ridicol. Suntem doi adulţi maturi care pot să-şi controleze emoţiile. În afară de asta, te-ai gândit vreodată că ar putea s-o îmbogăţească, s-o intensifice?

Kate îi aruncă o privire crispată. Logică tipic masculină, se gândi ea. Din păcate, ştia c-o s-o intensifice din partea ei, dar se îndoia de acelaşi lucru din partea lui.

— Consideră-mă dispărută, spuse ea deschis. E un lucru bun pentru tine să fii refuzat. Asta îţi arată lungul nasului.

— Foarte amuzant. Aici nu mai e vorba de un scor.

— Atunci ce? Rod se încruntă.

— Nu sunt sigur. Mărturisesc că sunt cam confuz. E o experienţă nouă. Au fost momente săptămâna trecută când am simţit că nu te prea cunosc. Ca şi cum ai fi o persoană nouă pe care abia am cunoscut-o. Şi mie mi s-a părut la fel. Îi zâmbi.

— Să începem să ne simţim bine?

— Eu încerc.

— Asta o să te ajute. Îmbrăţişând-o, o trase în poala lui. Îşi plecă încet capul şi o sărută pe buze, pe faţă cu tandreţe.

— Nu mă ajută, şopti ea.

— Atunci asta. Sărutul se intensifică, transportându-i într-o altă dimensiune a sentimentelor lor. Erau singuri în mijlocul naturii, unde dorinţele se concretizau mai puternice, neîngrădite, precum păsările care cântau şi zburau în înaltul cerului. Focul pe care Rod îl născuse în ea era puternic şi frumos ca soarele. Se ridică spre el, răspunzându-i la sărutări cu toată emoţia pe care o născuseră în ea.

Îi dădea cât putea şi era în stare. Îşi spuse sieşi că era în siguranţă. Poteca era circulată. Putea apărea în orice moment vreun excursionist.

— Felul meu de a-ţi ura bună dimineaţa, îi spuse Rod

răguşit. O mângâie în treacăt pe buze. Kate, tu cu siguranţă mă înnebuneşti de tot.

Spune cuvântul magic! voi ea să strige tare. Unele lucruri nu se schimbă niciodată, însă, se gândi în sinea ei. Încăpăţânarea de burlac al lui Rod era unul din ele. Se ridică împiedicându-se.

— Atunci mai bine să ne oprim.

— Mai bine pentru cine?

— Pentru amândoi. Ştii că am dreptate. Haide. Hai să ne plimbăm.

De mână, o porniră şi Rod o ajută să treacă pârâiaşul şi începură să urce muntele mai departe. Oprindu-se la un moment dat, admiră valea ce se aşternea la picioarele lor, Desert Hot Springs, şi lanţul de munţi care formau o coroană purpurie în depărtare. Se ţineau fiecare de mijlocul celuilalt.

Kate ridică privirea spre Rod.

— E perfect, nu-i aşa?

— Ar putea fi. O cerceta atent, în tăcere, dându-i de înţeles că nu avea să renunţe până nu o ducea în patul lui. Cu mare efort îşi îndreptă capul în altă parte, urcând mai departe poteca. Câţiva paşi mai târziu, se opri să admire buchete de flori roşii care parcă sfredeleau muntele pentru a întâlni soarele. Kate se aşeză.

— Am să le desenez. Rod se întinse lângă ea să se odihnească şi să moţăie. Kate scose planşa şi începu să creioneze. Apoi, mâzgălind, apăru chipul unui leu. Ochii, nasul, gura semănau cu ale lui Rod. Puse planşa deoparte, privindu-l cum doarme. Avea genele lungi. O gură cu trăsături puternice. Chiar şi aşa în somn, îi aducea aminte de Mike. Inocent. Vulnerabil. Îi iubea pe amândoi.

Dar Rod nu era la fel de lipsit de apărare ca ea. Ea era cât pe ce să-l tragă după sine într-un colţ din dormitor şi să-i scoată pe amândoi dintr-o situaţie mizerabilă. Numai teama de a-şi pierde firea şi inima o ţinea deoparte de a face asta. Când se trezi, se strâmbă spre ea. Era foarte aproape de el, încât putea s-o strângă în braţe.

— Am sforăit?

— Ca o turmă de elefanţi.

— Ba nu!

— Nu, n-ai sforăit. Ai dormit ca un copil. Rod o mângâie pe spate şi pe gât, iar ea nu-şi putu stăpâni un oftat la atingerea senzuală.

— Du-mă cu tine acasă, îi şopti.

— O să m-apuce durerea de cap, îl tachină Kate. Rod o trase pe iarbă lângă el.

— Ştiu cel mai bun remediu. Kate se propti cu palmele de pieptul lui.

— Pun pariu. Dar durerea mea avansează.

Îi dădu drumul, după un sărut care o răscoli şi o ameţi de tot.

O conduse acasă. Umorul însă îi dispăru când găsiră un bărbat aşteptând în faţa uşii ei. Era un tânăr spre treizeci de ani, cu o ţinută atletică, ţinută care dădea de înţeles că era pasionat de greutăţi.

— Am văzut reclama, îi spuse lui Kate, când se apropiară.

— Cum ai făcut rost de adresa mea? îl întrebă aceasta.

— De la agenţie. Rod puse un braţ peste umerii ei. Buzele lui făceau o mină foarte expresivă, furioasă. Adresa ei nu trebuia în mod normal dată. Kate vorbi cu tipul cam un minut, mulţumindu-i pentru interesul arătat.

Când acesta plecă, ştia că nu putea spera la promisiunea unei întâlniri.

— De câte ori s-a întâmplat lucrul ăsta? o întrebă Rod.

— De câteva ori.

— Ai nevoie de protecţie. N-ai de unde să ştii ce fel de oameni pot să apară.

Kate înclină să fie de acord. Erau cinci mesaje pe robotul

ei. Patru dintre bărbaţi citiseră anunţul din ziar şi voiau s-o întâlnească. Ralph sunase să vadă ce mai face. Ultimul apel era de la Jack Eliott.

— Încă mai plănuieşti să ieşi cu el? se interesă Rod. Kate dădu din cap afirmativ.

— Vrei o cafea?

— Nu, asta vreau. O readuse la tăcere cu un sărut pasionat, care o lăsă tremurând. Şi după care plecă, îşi petrecu seara cu Mike, care îi povesti cum îşi petrecuse ziua pe Queen Mary şi se jucase cu căţeluşul pe care avea să-l aducă acasă în curând. Chiar că o apucase durerea de cap la ora aceea.

După asta, Rod schimbă tactica. Când apăru neinvitat în seara următoare, nu mai recurse la niciun joc. Se oferi s-o ajute să evalueze cele zece scrisori pe care le primise în ziua aceea.

— N-aş avea încredere în tipul ăsta, îi spuse după ce parcurse în treacăt prima scrisoare.

— De ce nu? Cum putea să arate aşa de bine, de plin de prospeţime la sfârşitul zilei? se întrebă Kate. Niciun fir de păr în dezordine, cravata la locul ei, parfumat elevat şi curat şi fresh ca şi cum tocmai ieşise de la duş.

Şi cum de nu pomenea deloc de ziua petrecută împreună pe munte? Sau de sărutul pe care îl mai simţise încă mult timp

după plecarea lui?

— Uite cum pune punctul pe i-uri. Şi Rod îi întinse scrisoarea. O privi, apoi o strânse. Cercurile de deasupra i-urilor nu-i plăceau prea tare nici ei. Citi mai departe.

— Uite aici. Are un ranch în Kem County.

— Îmi sună bine. Du-te. O să înveţi cum să creşti vitele.

Nu voia să se intereseze în mod special după clasa socială. Însă urmărea un anume tip de bărbat.

— Dar ce spui despre asta? o întrebă Rod, arătându-i o altă scrisoare.

— Şofer de camion?

— Ce-i rău cu şoferii de camion?

— Nimic. Nu sunt niciodată acasă.

— Dar un avocat? Kate se încruntă.

— Burlacul devotat?

— Ce e rău cu burlacii?

— Citeşte mai departe.

— OK. Uite, ăsta e perfect.

— De ce eşti aşa de grijuliu şi atent? îl întrebă ea.

— De ce nu? făcu o grimasă. Uite, ăsta pune cel mai bine punctul pe i-uri.

— Rod, ce joc faci?

— Nu fac niciunul. Vrei să îţi masez spatele? Profită de slăbiciunile ei. Nimic pe lume nu echivalează cu un masaj adevărat. Numai câteva clipe, adăugă el.

Kate aprobă în tăcere, spunându-şi că nu avea să-i cadă în cursă.

Rod se mută lângă ea pe sofa şi începu să îi maseze spatele. Continuă să citească scrisorile de la străini care nu o interesau nici pe puţin faţă de bărbatul a cărui respiraţie o simţea pe pielea ei. Rod îi ridică părul de la ceafă.

— Mmmm. Se ajută cu un sărut.

— Amâni inevitabilul. Nu îmi displace cu totul. Care e scrisoarea următoare?

— Uite asta. Tipul are un magazin ecologic. Rod începu să ţipe.

— Vinde blue-jeans şi tricouri din bumbac artificial, aşternuturi din olandă fără aldehidă formică, plante rezistente la secetă şi umbrele de soare. Mike o să-i bage la apă blue-jeansii şi o să poarte tricourile. Kate râse. Întoarse capul spre el şi îi fură un sărut.

— Nu e amuzant? întrebă el. Ajutorul pe care ţi-l dau în alegerea pretendenţilor. Cine urmează? Kate se ridică de pe sofa. Aşa aproape de el, îi creştea temperatura.

— Flirtezi într-un mod periculos. Mai mult, m-am prins în jocul tău. E timpul să-l culc pe Mike… Rod îi spuse să rămână. Se duse să-i supravegheze baia lui Mike. O chemară sus când acesta se sui în pat. Cămaşa lui Rod se udase destul de tare.

El surâse copilăros, timid.

— Ne-am plimbat prea departe cu bărcuţele. Peţitoarea ei, Sally, îi telefona cam la o oră după plecarea lui Rod.

— Mă vrea aşa cum un copil vrea bomboane, îi spuse Kate. O dorinţă tranzitorie. Până mă căsătoresc şi îl dezvăţ puţin pe Mike de prezenţa zilnică a lui Rod, e cel mai bine să continuăm ca prieteni. Astă-seară i-a făcut baie lui Mike şi l-a culcat. Sally fornăi.

— Era mult mai plăcut dacă îţi făcea ţie baie şi te urca în pat.

— Sally! urlă Kate, având în minte imaginea unui Rod făcând exact aşa ceva. Sally, Jack Eliott mi-a spus că te cunoaşte. Ce poţi să-mi spui despre el? L-am invitat la cină.

— Dacă ştiai ceva despre calculatoare, ai fi aflat că a devenit foarte cunoscut făcând programe şi limbaje când, foarte puţini se pricepeau la aşa ceva. A pus pe picioare industria calculatoarelor în domeniul industrial şi militar. Fosta lui soţie, Betty, juca bridge cu unii din prietenii mei.

— Ai idee de ce spunea Rod că nu puteam să fac o treabă mai bună? l-am pomenit numele lui Jack zilele trecute. Nu i-a plăcut ideea să mă întâlnesc cu el.

Sally începu triumfătoare.

— Rod e gelos. Mi-a plăcut Jack întotdeauna, foarte mult. N-am nicio îndoială că Rod îl priveşte ca pe un adversar potenţial. De Ralph nu i-a prea păsat. Jack, însă, e mai tânăr. Are tocmai vârsta potrivită pentru tine. Şi ştie ce vrea. Betty ar fi dat orice să-l aducă înapoi. Kate respiră, după care îi răspunse.

— Să dea. De ce a divorţat de el?

— Nu sunt cu totul sigură, dar acum realizează că a făcut o greşeală. Cred că e nemaipomenit că te vezi cu Jack. O să fiarbă Rod când o să afle. Să-i spui chiar tu.

— Credeam că o să fii dezamăgită, că ai vrea să mă mărit cu Rod.

— Vreau. Ţi-am arătat doar care e circuitul. Prietenul tău Ralph are dreptate. Ai încredere în noi doi. Confuzia e tocmai bună. E un pas în direcţia cea bună.

Nu, se gândi Kate după ce închise. N-avea s-o facă. Nu era stilul ei. O să-şi petreacă seara cu Jack Eliott, dar n-o să-l folosească. Dacă se plăceau unul pe altul, bine. Mai mult decât bine. Minunat, se gândi ea nenorocită.

Când sună soneria cu câteva minute înainte de ora şase vineri seara, se aştepta foarte bine să fie Jack. În loc de asta, se pomeni cu Rod în faţa uşii de la intrare. Surâzând şmecher, ţinea în braţe un ferăstrău, o cutie de cuie, un cadru de metal şi o sticlă cu vin.

— Uşa căţelului, spuse el. Când o termin, sărbătorim. Se aplecă şi o sărută pe gât. Doamne, ce bine miroşi. Privirea ei rătăci în altă parte.

— Rod, cina e aproape gata. O să-ţi ia mult?

— Nu.

— Mă îmbrăcam. Tu fă-ţi treaba. Se întoarse şi urcă scările.

Se îmbracă pentru ce? se minună el. Pentru cine? De ce trebuia să se îmbrace pentru el, când venise ca să facă o uşă pentru câine? îi stătea foarte bine în blue-jeans şi în puloverul albastru. De fapt, îi plăcea cum îi veneau pantalonii pe picior. O rochie ştergea efectul acela. Deşi nu avea niciun pic de fard, tenul îi strălucea, la fel şi ochii, iar părul i se revărsa pe spate.

În drum spre atelier, fu atras de aromele din bucătărie. Se apropie de aragaz şi ridică puţin capacul de la una din crătiţi. Făcu o grimasă. Sos de roşii.

Dă Doamne să fie spaghetti! se rugă el în tăcere.

Se aştepta să vadă masa din bucătărie pusă, dar nu era numit special. Scoase tirbuşonul dintr-un dop de Montepulciano d'Abruzzo, să lase vinul roşu să respire, şi se duse în sufragerie. Camera arăta încântătoare. Avea aşa un aer intim. Era plăcut. Becurile lustrei luminau slab. Pusese pe masă o faţă irlandeză brodată, serviciul de masă chinezesc, paharele de cristal şi argintăria. Lumânările neaprinse în suporturile de cristal şi o duzină de trandafiri portocalii în vaza Laligue, darul lui de nuntă pentru ea. Zâmbi.

Kate depusese toate eforturile să-l bucure. Asta arăta că se trezea. Dura cetei până se îmbrăca pentru el. Majoritatea femeilor pe care le cunoştea pretindeau de la el o mulţime de atenţii, să le tot laude şi cu siguranţă preferau să cineze în oraş – fapt pentru care nu le învinuia.

Dar Kate nu se asemăna cu majoritatea femeilor. Toată vorbăria lui din ziua aceea petrecută în pădure condusese la asta. Deodată, Rod se încruntă. Îi pomenise c-o să treacă astă-seară, nu-i aşa? Da, îi pomenise. Îi spusese lui Mike la telefon, de dimineaţă.

— Hei. Rod se întoarse şi clipi de două ori când Kate intră în cameră. Purta rochia roz închis scurtă cu decolteul adânc. Pentru el îşi strânsese părul la spate, fapt care îi accentua

trăsăturile feţei fine şi se fardase uşor dar foarte bine, aducând strălucire tenului şi ochilor. Purta cercei lungi la ureche. Trecu pe lângă el şi îi simţi parfumul străin, misterios. Savura momentul, gândindu-se la norocul lui.

— Nu m-am aşteptat să te deranjezi atâta. E o răsplată minunată. Tu arăţi extraordinar.

— Mă bucur că aprobi. Puse coşul cu pâine pe masă. Prima impresie contează foarte mult. Prima impresie!

— Jack vine la cină, adăugă ea. N-o să ne deranjezi dacă faci uşa câinelui la intrare. Sau, poţi veni şi altă dată.

— Jack?

— Jack Eliott. El a trimis trandafirii aceia superbi.

— Jack! Ai făcut astea pentru el? Şi Rod sări în sus ca şi cum pusese mâna pe o cratiţă fierbinte. Când s-au petrecut toate astea?

— Ţi-am spus că am stabilit o întâlnire.

— N-ai spus c-o să-l aduci la masă în casa ta! Cu „trandafiri superbi” în vaza mea Laligue! Kate îl bătu pe braţ.

— Dragule, m-am gândit că Jack o să aprecieze o cină acasă. Sally mi-a povestit câte ceva din trecutul lui. Săracul om.

— Săracul om! E multimilionar! Rod se năpusti ca o furtună după ea în bucătărie.

— Te superi să pui vinul de la tine în frigider? Jack aduce o sticlă din stocul lui.

Cu un platou în mână, ieşi din bucătărie, aruncându-i lui Rod un surâs radios.

— Ştie că suntem prieteni. E de acord să treacă peste faptul că ai susţinut acţiunea de divorţ a nevestei lui.

— Ăsta e caviar.

— Mmmm. Da. Se uita lung la platoul de porţelan chinezesc cu apetitivele frumos ornate şi aranjate.

— Cum se face că eu am primit peşte tuna? În conservă de aluminiu.

— Dragule, nu mă aşteptam să apari. M-ai luat prin surprindere. Ai uitat, am mâncat cu tine din plăcinta lui Ralph.

Plăcinta lui Ralph! îşi stăpâni remarca, apoi o urmă în sufragerie. Deodată, atmosfera intimă îl sufocă. Niciodată Kate nu depusese atât efort numai pentru el! De cele mai multe ori, chiar îl lăsase pe el să pregătească masa. Sigur, o prepara ea, dar el o încălzea şi servea la momentul respectiv. Şi nu era acelaşi vin, sau caviar sau trandafiri! Şi nici nu apărea pe jumătate goală ca în faţa lui Jack! Chiar fără imboldurile lui Sally şi ale lui Ralph, se gândi Kate, aruncându-i lui Rod o privire pe furiş, lucrurile mergeau bine. Cât era de frumos. Puţin furios, dar cu

toate acestea extrem de atrăgător şi chipeş.

— Rod, dragule, îi spuse ea dulce. Te rog, înţelege.

— Să înţeleg? Cum poţi să-mi spui „dragule” şi să aştepţi alt bărbat la masă?

Obscen. Kate se aplecă să aranjeze un şervet pe masă şi îi dădu posibilitatea să-i studieze bine decolteul, înainte să se îndrepte.

— Foarte bine, Rod. Rod, e simplu. Am nevoie de un tată pentru Mike. Dacă am noroc, o să mă căsătoresc cu un bărbat pe care să-l iubesc. Trebuie să admit că vreau viaţa mea intimă, personală, îmi place să fac dragoste. Dragoste adevărată. Cu tot ce înseamnă ea. Şi îmi place orice are legătură cu asta. Desigur, trag linie la anumite lucruri, dar asta nu e important pentru tine să ştii.

— Kate, te auzi ce spui?

— De ce te-ar şoca asta? Pe tine, dintre toţi oamenii. Oricum, vreau un bărbat care crede în căsătorie atât cât cred şi eu. Jack mi-a fost destul recomandat în privinţa asta. De propria ta soră! Din conversaţiile noastre, mi-am dat seama că e de acord cu căsătoria ca concept. Dacă a eşuat, nu e numai vina lui. Sally spunea că fosta lui nevastă îl vrea înapoi, că ştie că a făcut o greşeală. Aşa că m-am decis să-l întâlnesc. În rochia asta!

— Înţeleg. Rod o privi lung în ochi, şi citi în ei hotărârea, convingerea unei noi Kate, venind în forţă, independentă.

Realizarea acestui lucru îl scutură în interior. Mâna ei îi ardea braţul. Parfumul ei îl distrăgea. Putea porni spre uşă, pleca, lăsând-o să-şi înceapă o relaţie cu Jack. Sau… putea rămâne.

— Mi-e foame, îi spuse. Am venit direct de la treabă să-ţi fac un serviciu. Cum ar fi să-l laşi pe prietenul tău şi totodată pe naşul lui Mike cu stomacul gol?

Kate îi surâse printre dinţi.

— I-am dat deja lui Mike să mănânce spaghetti. Dar mai am o mulţime. Stai cu noi la cină. Surâsul se transformă într-un zâmbet larg. O să fii un element de stabilitate. Stabilitate? se gândi el, mânios. Aşa îl vedea ea! Un fel de balansoar al spiritului pe care îl putea lăsa şi ridica în voie! Fără niciun gest intermediar, o smuci de braţ, trăgând-o în braţele lui. Despărţindu-i buzele cu limba, o sărută cu lăcomie. Kate rămase ca de piatră. Rod spori strânsoarea. Mâinile lui îi susţineau spatele, posesive, trăgând-o din ce în ce mai aproape de el, până când trupurile lor se sudară unul de celălalt.

Un scâncet de-al lui Kate îi sfredeli conştiinţa, realizând îndrăzneala lui. Ceea ce începuse ca o încercare crudă, stupidă

de a-i da o lecţie, se transformase într-un extaz. Acceptul deliberat, pasiv, al sărutului lui tumultos ricoşa. Kate se simţea ameţită, buimacă, cu inima uşoară, ca şi cum experimenta pentru prima dată gustul şampaniei – sau gustul primei dragoste. Voia tot ce putea el să-i ofere. Şi mai mult. Rod simţea că pierde controlul. Nu trăise niciodată aşa un foc sau o nevoie. Faptul că ardea din dragoste pentru Kate îl şoca. Savura dulceaţa gurii ei şi lua puţin câte puţin aer în piept.

— Îţi datorez scuze, Kate. Îşi băgă nervos mâinile în buzunare. A fost un gest copilăresc. De neiertat. M-am purtat urât. Simţul imparţialităţii o determină să-l întrebe:

— Îţi pare rău că m-ai sărutat sau îţi pare rău fiindcă crezi că sunt mânioasă?

— Nu eşti?

— Ar trebui să fiu, îi replică ea. La început am fost, dar nu mai sunt. Săruţi nemaipomenit. Negi faptul că trupul meu îl doreşte pe al tău?

Rod făcu o grimasă.

— Vrei să mai încercăm o dată? Clătină din cap, deşi era extrem de tentată.

— Mai bine nu. Am o întâlnire, îşi puse palmele pe pieptul lui.

— Rod, eşti un bărbat foarte atrăgător şi hormonii mei fac o gălăgie teribilă în momentul ăsta. Au dormit atâţia ani de zile. Mulţumită ţie, sunt din nou în formă. Dacă ne sărutăm iarăşi, o să ne placă prea tare. Buzele lui îi mângâiară obrazul.

— Stop. Se încruntă la el. Rod îşi stăpâni un hohot de râs. Era adorabilă când se încrunta.

— Ştii de ce am acceptat toată povestea asta. Dacă ne tot sărutăm aşa, am să te trag după mine până sus în dormitor. O să ne dezbrăcăm încet de hainele noastre, o să continuăm să ne sărutăm în felul acesta, o să ne cufundăm în uitarea binecuvântată, şi pe urmă?

— Lasă totul în seama mea, îi răspunse Rod, înrobit de imaginea celor spuse de ea, imagine care i se contura în minte.

— Nu pot.

— De ce nu? îi plăcea la nebunie ideea de a-i săruta sfârcurile şi a-şi plimba mâinile pe tot trupul ei seducător.

— O să fie minunat. La naiba! Şi eu aş participa la asta.

— E ceva rău într-un lucru bun? o întrebă, perplex.

— E ceva îngrozitor. Îl sărută. Uite, asta îţi dovedeşte. Rod insistă.

— Explică-mi, te rog.

— Nu vezi? Se opri pe vârfuri să accepte încă un sărut.

Ar fi probabil foarte bine – sau mai mult de atât. Minunat. Eşti irezistibil, împreună, suntem dinamită curată. Hm, pun pariu că am stabilit un nou record la… îl bătu pe umăr.

— E numai vina ta, Rod. Dacă nu mă căsătoresc curând, o să am necazuri.

— Kate. Sună ca un geamăt. Ai trasat o linie pe care mi-e foarte greu s-o urmez. De ce nu încuiem uşa de la intrare, îl trimitem pe Jack acasă şi mergem sus?

— Nu, trebuie să fim raţionali. Trebuie să ne gândim ce urmează pe urmă. Hai să privim lucrurile în faţă. Beneficiem amândoi din relaţia asta platonică de lungă durată. Tu te bucuri de un copil ca Mike fără obligaţii. Eu ştiu că Mike poate apela la tine ca la un tată în perioada asta grea până găsesc o rezolvare. Niciunul din noi nu vrea să stricăm totul dintr-o aberaţie de moment. Îl privi în ochi, ţinându-şi câteva clipe răsuflarea.

— Nu m-am gândit niciodată la dragostea fizică drept o aberaţie de moment, îi răspunse Rod, dar n-am nimic împotrivă ca tu să găseşti aşa. Îţi promit că, dacă mergem sus şi facem dragoste, o să fie mai mult decât o aberaţie, îţi garantez.

Kate oftă. Îşi primise răspunsul. Din nou.

— Tentant, însă nu. Prietenia noastră e mult prea importantă. De acum înainte o să păstrăm o oarecare distanţă

între noi. Ca acum, mă cuprind fiorii. Tu gândeşte-te mai bine la blonde. Te rog, toarnă-ţi un pahar. Eşti transpirat. Mă duc să-mi refac machiajul aşa ca Jack să nu remarce ce mi-ai făcut. Vreau să arăt bine pentru el.

— Minunat, şopti Rod pentru sine, când Kate urcă scările. Să gust din apetitiv fiindcă altfel o să înfulec teribil felul doi. Era înfometat, dar nu-şi dorea numai mâncare. Kate urcă la ea în dormitor şi se trânti într-un scaun înainte s-o lase genunchii. Inima bătea să-i spargă pieptul. Sărutul lui Rod îi lăsase o impresie puternică, medita ea. Îşi închipui în minte cum ar fi făcut Rod dragoste cu ea la lumina slabă a dormitorului, între aşternuturile de mătase, parfumate şi moi.

Se privi în oglindă, frivolă. Faţa îi ardea, buzele erau umflate şi părul în dezordine. Cum îi permisese s-o sărute, şi nu numai o dată, ci de mai multe ori, când musafirul ei era gata să sune la uşă?

Rod nu e pentru tine, se mustră ea. A avut destule şanse să-ţi spună că doreşte mai mult decât o prietenie, dar trage o linie la făcut dragoste. Paza bună trece primejdia rea. Trebuia să-şi vadă mai departe de scopul ei.

Îşi rearanjă machiajul, sperând din tot sufletul c-o să se îndrăgostească nebuneşte de Jack Eliott. O speranţă imposibilă.

Ştia. Era deja îndrăgostită. De Rod. Care, din cauza uşii câinelui, avea să-i ruineze toată seara. Cumva…

Jack Eliott sosi cu o şampanie rece, o cutie de vişine în ciocolată şi un joc video pentru Mike. Era de înălţime mijlocie, cu părul blond şi o barbă aranjată, cu ochi albaştri. O cercetă pe Kate cu o privire cunoscătoare, care ar fi mişcat-o îndeaproape, dacă nu ar fi fost Rod lângă ea, ţinând-o după umeri. Dădu mâna cu Jack. Dacă Jack fu surprins să-l vadă pe fostul avocat al nevestei lui, nu o arăta. Intră şi admiră bunul gust al lui Kate în decorarea apartamentului. Aruncă chiar o privire pe şevalet în atelier şi îi lăudă entuziast talentul. Aprinse lumânările de pe masa din sufragerie când Kate îl rugă să facă onorurile.

El şi Kate susţinură o conversaţie vie în timpul mesei. Mânca cu poftă şi servi de două ori miel, sparanghel şi soufflé de roşii.

De, pe scaunul ei din capul mesei, Kate îl cerceta pe Rod cu un ochi atent. În timpul mesei, mâncă cu mare poftă, bău din vinul adus de Jack, dar nu aduse niciun element conversaţiei lor. La desertul cu spumoni şi cappucino, totuşi, se lansă într-o conversaţie plicticoasă despre bursa de valori. În timpul întregii mese, abia dacă se uitase spre ea, bărbatul acesta care abia

aştepta să o pună în aşternut! Rod aştepta. Ştia exact ce face. Nu-l deranja că Jack fusese invitat la masă. În timpul ăsta era ocupat cu tacâmurile, era preocupat de ce se gândea acesta să facă după cină şi acolo voia să intervină.

Expresia lui Rod o avertiză pe Kate că era pe punctul de a face o mişcare. Laşul. Îşi ţinu răsuflarea. Rod se ridică în picioare. Întinse o mână şi clipi din ochi.

— La naiba! şopti.

— Probleme? îl întrebă Jack.

— Minore. Rod clipi din nou şi Kate se îngrijoră mai tare.

— S-a întâmplat ceva? îl întrebă ea cu blândeţe. El îşi muşcă buzele.

— Mi-am scrântit mâna ieri. Kate duse mâna la buze.

— Cum?

— Nu-ţi aminteşti? Pe acoperiş, fixând ţiglele. În perfectă cunoştinţă de cauză, Rod nu se urcase pe acoperişul ei de un an de zile.

— Mai bine pune gheaţă, spuse Jack.

— Poate mai târziu. Nu vreau în niciun caz să-l dezamăgesc pe Mike. El e motivul pentru care mă aflu aici. Am venit să fac o uşă pentru căţelul pe care îl aduce curând acasă, ca să poată ieşi fără probleme, fără s-o deranjeze pe Kate.

Jack îi surâse lui Kate.

— Mă pricep bine să lucrez cu un ferăstrău. De ce să nu dau o mână de ajutor?

— Nu, răspunse ea repede. Nici nu mă gândesc. O să te murdăreşti şi costumul o să fie plin de rumeguş. Te rog. Lasă. Se uită către Rod. El ridică din umeri.

— E în interesul tău. Jack s-a oferit, nu? Nu ai fi făcut-o doar aşa, dacă nu aveai şi intenţia, nu? Jack căzu de acord.

— E o treabă simplă. Faci deschizătura, înrămezi, o pui în balamale, instalezi. Cam atât. E gata într-o oră. Cel mult. Rod clipi în semn de aluzie.

Kate îşi ridică ochii spre cer. Mike nu-l aducea pe Chopper acasă până la sfârşitul săptămânii viitoare şi Rod n-avea nicio mână scrântită. Îşi dăduse seama că în timp ce vorbea, ţinuse mai întâi mâna dreaptă întinsă şi apoi stânga.

— Apreciez gestul, Jack, îi spuse Rod celuilalt bărbat. Jack îşi scoase haina.

— Să mergem. E mai uşor să scoatem mai întâi uşa din balamale.

— Mai bine s-o măsurăm întinsă pe covor, nu crezi? îl întrebă Rod, în timp ce porneau spre bucătărie. Kate îl înghionti pe Rod. Jack se puse pe treabă. Rod îşi turnă ultimul pahar din

sticla lui Jack şi începu să-i dea tot felul de sugestii.

Kate îl ciupi de braţ ca să-i atragă atenţia, apoi făcu semn cu capul că voia să-l vadă în dormitor. Repede.

— Îţi baţi joc de musafirul meu! şopti ea auzindu-l pe Jack cu ferăstrăul. L-ai pus pe bietul om pe jos, pe covor!

Rod puse un deget pe buzele ei.

— Mai bea puţin vin. E cam sec, dar nu e prea rău.

O oră mai târziu, treaba era făcută.

— Kate, îi spuse Jack în timp ce se spăla, yachtul meu e în Marina Del Rey. Aş vrea să răspund cu aceeaşi ospitalitate. Putem călători până în Insula Cătălina. Mie îmi convine duminică. Ţie? îi aruncă o privire lui Rod. Ai avut şansa ta, se gândi.

— Mi-ar plăcea foarte tare, Jack.

— Ce fel de yacht este? întrebă Rod.

— Un Hatteras de cincizeci şi şapte de picioare.

— Sună bine. Mulţumesc pentru invitaţie. Kate întoarse brusc capul şi privi lung. Jack, la fel. Rod le zâmbi. După o clipă, Jack ridică din umeri.

— Nu face nimic. Cu cât mai mulţi, cu atât mai vesel.

O să vomite! se gândi Kate. Peste tot pe vasul tău frumos! Rod n-avea nicio înclinaţie spre navigat.

— Întreab-o şi pe Alicia, îi spuse ea sarcastică, apoi îi surâse lui Jack. Alicia este prietena lui. Rod puse mâna pe umărul lui Jack.

— Nu te superi dacă acuma fug, Kate? Vă văd pe amândoi duminică. Mulţumesc, Jack. Jack plecă curând după Rod, după ce stabili când să-i ia pe Kate şi pe Rod duminică. Imediat după plecarea lui, Kate îl sună pe Rod.

— De ce te-ai băgat şi tu? ţipă ea în receptor. Jack nu-i un tâmpit. Şi-a dat seama de jocul pe care-l faci. Prostule! L-ai bătut pe umăr cu aşa zisa ta mâna scrântită.

— Nu sunt de acord cu Jack, spuse el mândru. Nu e omul potrivit pentru tine.

— De ce? E cumsecade. E un gentleman desăvârşit şi asta nu pot spune şi despre tine. Ai vreo idee cât m-a costat pe mine cina?

— Foarte bine, ţinând cont de faptul că mie mi-ai dat întotdeauna tuna şi lui caviar. Scumpo, ţi-am spus că nu e pentru tine. O să găsim pe altcineva.

— Cine? Pe tine? Să nu îndrăzneşti să vii duminică. Pentru un singur motiv, urăşti ambarcaţiunile. Du-te cu Alicia la Lake Arrowhead. Am hotărât că e mai bine să nu ne întâlnim. Vreau să pleci din viaţa mea.

— Şi Mike vrea? întrebă Rod blând. Mike fără Rod

— Nu, nu pot să-i fac una ca asta, admise Kate.

— Bun. Promit să mă port foarte bine duminică.

— Promiţi?

— Cu o condiţie.

— Mi-e teamă să întreb.

— Să facem dragoste. Îi trânti telefonul.

Sper să ai rău de mare! urlă ea spre telefon. Stomacul ei începuse de acum, ca şi cum se aflau deja la bordul yachtului.

CAPITOLUL 7

Furia lui Kate faţă de Rod nu se domolise până duminică de dimineaţă. Ducând vasele de la micul dejun în chiuvetă, închise ochii să nu-l mai vadă înaintea ei, fiindcă acum nu îl visa doar noaptea, ci se confrunta cu imaginea lui toată ziua. Era pregătită să-i spună să-şi vadă de drumul lui, chiar pe yachtul lui Jack. Nu era deloc nerăbdătoare să fie toţi patru împreună, ea cu Jack şi Alicia cu Rod. Era furioasă la culme că îi sugerase lui Rod s-o ia pe Alicia, care nu merita aşa ceva. Gelozia. Recunoaşte, Kate. Gelozia feminină pură. Se simţea bine. Dacă cineva merita mânia ei, acela era Rod.

Era ceva dreptate în toată povestea asta, se gândi, spălând vasele. Nici Alicia n-o să se bucure prea mult de prezenţa lui Rod. Fiindcă o să se văicărească tot timpul, şi-o să plângă, o să fie întruna verde la faţă. Mai bine, fiindcă nu voia ca Alicia să-şi petreacă timpul cu el! Nicio secundă mizerabilă. Ea s-a fie cu capul pe umeri. O să-l facă praf.

Rod pe un yacht. „Marinarul de uscat”! Rod era singurul bărbat din câţi cunoştea care evita bărcile, yachturile, vapoarele, scuterele, orice vehicule care se îndepărtau de uscat. O muscă apăru deasupra chiuvetei. Luă un prosop şi o trânti în apă. Fir-ar

tu să fiii

— Ai pierdut-o, mami, spuse Mike de la masă. E pe pervaz. Când vine unchiul Rod să ne ia?

— Termină-ţi de mâncat plăcinta.

— Iar ai pierdut-o.

— Poc! Am prins-o.

— Mami, Rod nu e un marinar bun. De ce merge în Cătălina?

— Face o încercare.

— Cum am făcut eu când am învăţat să înot? Kate îşi muşcă buzele. Orice era între ea şi Rod, nu avea niciodată să spună ceva rău împotriva lui de faţă cu fiul ei.

— Exact. Şi oamenii mari au nevoie de ajutor.

— Atunci trebuie să-l încurajăm, „încurajăm" era noul cuvânt învăţat cu succes de Mike. Să-l încurajăm, pe dracu'! Era uluitor, se gândi iritată, terminând de spălat vasele, în loc să le pună la un loc în spălător, cum îi intrase Rod în suflet. Azi refuza să-şi facă probleme în privinţa lui. De ce i-ar păsa ei dacă o să-i vină rău? Din partea ei, o să privească oceanul şi o să pretindă că nu era acolo.

Cu puţin noroc, o să deseneze balenele care migraseră prin Canalul Cătălina anul acela. Şi o să fotografieze delfinii

care aveau să-i însoţească în călătorie. Semnase contractul pentru ilustraţiile unei cărţi despre balene, o carte care combina informaţii exacte cu ficţiunea.

Sally îi sunase şi Kate o informase înfuriată că Rod îi stricase cina cu Jack şi afurisitul ei de frate se invitase într-o croazieră spre Insula Cătălina. Sally se îngrozi.

— Oh, săracul de el. Fii sigură c-o să-şi ia pilule pentru rău de mare.

— Numai asta poţi să spui? Cine l-a pus să se amestece în treburile mele? Nu e vorba că Rod mă vrea pe mine. E un concurs cu premii. O brunetă la cingătoare.

— Nu cred asta. Sper că nici tu. Adu-i aminte să-şi ia pantofi speciali pentru punte. Alunecă uşor. Dacă îşi rupe un picior, n-o să poată coborî de pe punte.

— Oh, pentru Dumnezeu, eşti la fel de grea de cap ca şi Rod. Eu nu sunt mama lui. Poate să-şi vadă singur de pilule. Jubila, i-am spus s-o invite pe Alicia. Să aibă ea grijă de el. Sally râse.

— Ştii, dacă n-aş mai vorbi din când în când cu soţul meu şi nu aş ţine legătura cu tine şi cu Rod, aş înnebuni în turneul ăsta. Că Rod îşi pune viaţa în primejdie pentru tine e o veste bună. Ştii că e mare amator de uscat şi verdeaţă. Şi asta nu e

deloc o pasiune legată de ocean. Săracul Rod, se gândi Kate, apoi simţi ceva din vechea ei simpatie pentru el. Imaginându-şi-l în cabină tot timpul, cu Alicia administrându-i pastilele, nu-şi putu stăpâni un surâs.

Rod avea să fie prea suferind ca să se amestece.

Rod şi Alicia stăteau pe bancheta din spate a Lincolnului lui Jack, iar Kate şi cu Mike în faţă. Opriră la Tim acasă, unde Kate îl lăsă pe Mike. Rod se rugase insistent în ultimele zile ca o furtună să îl împiedice pe Jack să-şi onoreze invitaţia cu yachtul. Ridică ochii spre cerul albastru senin, încruntându-se. O briză caldă venea pe geamul deschis al maşinii. Dacă nu i se împlinise dorinţa ca vremea să fie urâtă, nu era mai bine ca Jack să descopere că vasul avea scurgeri? La debarcader, înainte să plece. O gaură în cală era prea mult să ceară? Jack îşi putea permite reparaţiile.

— Ce zi superbă, spuse Jack din faţă.

— Nu îţi puteai dori alta mai bună, răspunse Rod.

Jack era îmbrăcat întocmai pentru croazieră. Cu pantaloni albi, cămaşă albă, cu o insignă la cozoroc. Un lup de mare. Un amiral. Alicia era rece, la locul ei. Kate, care arăta fermecătoare ca întotdeauna, refuză să-i vorbească, în afară de un hello mormăit, parcă îngheţase. Nu ştia că el făcea sacrificiul acesta

pentru ea? Nu exista dreptate pe lumea asta, îşi spuse în gând, îşi plătise taxele la timp. Ajutase femei bătrâne să traverseze strada. Avusese o mulţime de clienţi pro bono, îşi iubise părinţii. Tolera intervenţiile enervante ale surorii sale în viaţa lui. Era un naş al naibii de bun îşi ţinuse promisiunea făcută lui Bill de a-i proteja pe Kate şi Mike. Şi nu i se împlinea şi lui o mică dorinţă? O furtună. O vijelie. Un uragan. Sculat la cinci dimineaţa, dăduse pe canalul de ştiri la starea vremii. Paza de coastă avea să îi avertizeze pe proprietarii de mici ambarcaţiuni să rămână în zona portului. Dar nu. Timp ideal pentru navigat, anunţase crainicul cu zâmbetul pe buze. Şi el avea să navigheze pe marea atât de sărată…

Măsurile de precauţie luate trebuiau să funcţioneze.

Jack intră cu maşina pe aleea din faţa casei lui Tim. Cu geanta pe umăr, Mike îi scoase pe Kate şi pe Rod din maşină, să i-l arate pe Chopper.

În casă, îi duse până în camera unde se afla căţeluşa şi copilaşii ei abia fătaţi, foarte gălăgioşi. Mike le arătă unul din ei. Ochii lui se luminară ca şi cum se afla faţă în faţă cu un înger.

— Bună dimineaţa, Chopper. Nu e minunat, Rod?

— Sigur că e, fiule, spuse Rod cuminte. Chopper – sau mai bine zis ce vedea Mike din el, turtit între frăţiorii şi

surioarele lui – dormea dus. Mike păşi mai aproape şi îl mângâie pe căţel pe spate.

— Te iubesc. Kate şi Rod schimbară priviri între ei. Amândoi înghiţiră în sec. Lacrimile îi ardeau ochii lui Kate. Să-l vadă pe Mike aşa de fericit de căţel îi umplea sufletul. Căţelul însemna totul pentru Mike.

Când Rod îşi puse braţul peste umerii ei, nu putu să rupă momentul apropierii.

Chopper strănută, în timp ce frăţiorii şi surioarele lui îl ciupeau de coadă, de urechi, se cocoţau pe el să ajungă la mămica lor. Căţeluşul ciuli urechile la auzul vocii lui Mike, apoi deschise puţin ochii şi căscă. De culoarea şampaniei cu pete maro, Chopper era piticul grupei şi nu căţelandrul voinic pe care i-l descrisese vesel Mike lui Rod. Încântat la nebunie, Mike le spuse că Chopper îl alesese pe el.

— Suntem prieteni la cataramă! Nu e aşa de minunat?

Adulţii se amuzară în sinea lor. Mike fredona ca pentru sine:

— Chopper, stau aici astă-seară, apoi tu o să vii mâine cu mine acasă. Nu e nemaipomenit? Căţeluşul mai căscă o dată, apoi adormi la loc. Prinşi de vraja dragostei nevinovate a lui Mike, Rod şi Kate îi urară la revedere şi părăsiră casa de mână.

— Chopper e fetiţă, spuse Rod. Dar nu contează. Mike e chiar îndrăgostit.

— Vorbind de dragoste… Kate se trezi din reverie şi îşi trase mâna dintr-a lui. Să tot fie în preajma lui Rod era un obicei periculos. Se simţea aşa de bine în braţele lui de parcă locul ei ar fi fost acolo. Pentru totdeauna. Numai că pentru un tango e nevoie de doi. Dădu din cap în timp ce se îndreptau spre maşină, unde Alicia şi Jack erau prinşi într-o conversaţie animată.

— Cred că e perfectă pentru tine. Blondă, frumoasă, singură. Nu pot să înţeleg de ce îţi pierzi timpul cu mine. Rod îi bloca drumul.

— Pricepe bine. Nu e nimic între mine şi Alicia. Lucrăm împreună din când în când. Tot aşa cinăm împreună din când în când. Îşi îndesă mâinile în buzunarele pantalonilor pentru a se împiedica s-o scuture pe Kate de umeri. Pentru ea, cariera contează în primul rând, îi respect onestitatea. Tu însăţi ai sugerat s-o invit şi pe ea azi. Adu-ţi aminte asta! Kate îşi puse mâinile în şolduri.

— Asta era! Sunteţi din acelaşi aluat, nu-i aşa? Amândoi vă ocupaţi de aceleaşi tipuri de cazuri. Foarte bine pentru tine. Nu că ai avea nevoie, dar ai binecuvântarea mea. Personal, cred că e ceva putred, dar cine sunt eu ca să-ţi spun cum să trăieşti?

Stilul tău de viaţă a ţinut treizeci şi şapte de ani. Cu siguranţă că e bun. Eşti foarte fericit! Jack claxona, aşa că ea se năpusti spre maşină.

— Ne aşteaptă Jack. Rod o prinse de mână.

— Lasă-l să aştepte. Asta e mult mai important. Ştii de ce am invitat-o pe Alicia. Nu puteam să plecăm aşa, în trei.

— Tu nu trebuia să vii deloc! Ştii la fel de bine ca mine că eşti un marinar prost. Îşi smuci mâna din strânsoare şi o porni spre maşină, afişând un surâs pe faţă, pentru Jack şi Alicia.

Puţin peste o oră mai târziu, ajunseră la Marina Del Rey. Peste debarcader se zărea Fisherman Village cu Cape Cod – cu o mulţime de case şi restaurante în culori pitoreşti. Zona era plină de marinari şi turişti. Tot felul de ambarcaţiuni erau ancorate acolo. Un avion al Pazei de Coastă controla aerian zona.

— Să sperăm că ţine vremea, spuse Jack închizând maşina. Temperatura atingea douăzeci şi şapte de grade şi o briză plăcută venea dinspre ocean. Niciun nor nu se zărea pe cerul albastru curat. Kate şi Alicia purtau bermude albe, tricouri cu mâneca lungă, tenişi şi pălării. Mai aveau câte un hanorac şi un schimb de haine. Jack o luă pe Kate de mână, conducându-şi prietenii spre yachtul care purta numele: My Escape.

Rod, Alicia şi Kate se opriră în faţa lui să-i admire linia zveltă. Pe punte, înconjurară cabina cu geamuri din sticlă şi în spatele acesteia găsiră şezlongurile pentru relaxarea oaspeţilor.

Salonul de sub punte îi tăie respiraţia lui Kate. Velurul de culoarea untului acoperea pereţii camerei spaţioase, adăugând o notă de bun gust în plus şi asortându-se perfect cu canapelele de culoarea piersicii şi scaunele din piele, cu vitrina din lemn şi sticlă scumpă, în care se găseau mai multe trofee de la concursuri de navigat. În cabina oaspeţilor se găsea un superb pat vienez, piesă de colecţie cu perle încrustate. Pereţii erau drapaţi în satin moire. Totul era o încântare. Cabina de alături, de zi, strălucea de modernism.

Celelalte cabine, deşi mai mici, erau la fel de somptuoase. Fiecare din cele două băi aveau tot confortul: jacuzzi, cadă spaţioasă şi duş. Alicia şi Kate nu mai conteneau cu oh-urile şi ah-urile. Parcă erau Mike, se gândi în sinea ei Kate, când li-l prezentase pe Chopper.

— Ajută-mă să dau parâma, îi ceru Jack lui Rod, când urcară din nou pe punte. E ziua de naştere a fiicei căpitanului meu, aşa că am să fac eu onorurile la cârmă.

— Bănuiesc, spuse Rod, că ţinând cont de balenele acelea care migrează încă, n-o să foloseşti LORAN. N-o să rişti să

loveşti vreuna.

— Adevărat, răspunse Jack. Kate depista surâsul ascuns de pe buzele lui Rod când Jack îl conducea spre cârmă, cu Alicia în urma lor. Kate îi făcu semn lui Rod.

— Ţi-am văzut expresia feţei, şmecherule. Eşti încântat că Jack o să stea la cârmă, nu-i aşa? În clipa aceea, Rod îşi dorea s-o sărute şi s-o strângă în braţe, dar lăsă deoparte gândul.

— Da. Dacă tot trebuie să mă aflu pe chestia asta plutitoare, atunci mai bine să-l ştiu ocupat la cârmă decât curtându-te pe tine. Nu pot chiar să-l rog tot timpul să taie câte o uşă pentru câine. Ea râse în ciuda dorinţei de a fi mânioasă pe el.

— Ce e LORAN?

— Long Range Navigational System. E folosit când laşi o bună parte din comenzi în seama pilotului automat. Ţine un curs drept. Balenele nu înoată drept, însă, o iau în orice direcţie le convine lor. La fel şi delfinii care călătoresc cu ele. O ciupi de nas: înveţi câte ceva nou în fiecare zi, nu, iubito?

Kate se relaxa. Era aşa de uşor să cadă înapoi în terenul lor de joacă.

— Suntem încă pe punte, deşteptule. Sper c-o să-ţi fie cât de poate de rău, marinar de uscat ce eşti.

— Încă acostăm, Kate. Acostăm. Mi-am pus picioarele de

mare. O să fiu bine.

Incapabil să-i reziste, făcu un pas mai aproape de ea. Cea mai mică scânteie se aprindea imediat, chiar dacă trupurile lor nu se atingeau. Îi mângâia gâtul la ceafă, trimiţându-i fiori reci pe şira spinării. Degetele lui se jucau în părul ei. Închisese ochii.

— De ce ne facem singuri una ca asta? şopti el. Patul acela mi s-a părut tocmai bun. Ce-ai zice să-i lăsăm puţin pe ăştia doi?

Kate ieşi din transă. De ce nu putea să lase grijile deoparte şi să spună da? Nu se mai păcălea pe ea însăşi că nu dorea să spună da. De ce continua să creadă că odată ce accepta, avea să piardă totul? Era oare teama că Mike avea să-l piardă pe Rod, sau teama că avea ea să-l piardă? Alungă gândul de a face dragoste cu el pentru a aduce în prim plan realitatea. Să se trezească deodată, implica un risc prea mare. Rod îi cuprinse faţa în palme.

— Uite ce am făcut eu pentru noi, Kate. M-am pus în pericolul de a fi mâncat de Fălci

— Sau ai făcut-o intenţionat. Nu poţi fi niciodată serios? El râse scurt.

— Când e nevoie, pot să fiu foarte serios. Din întâmplare, Alicia îl preferă pe Jack, s-au n-ai observat?

— Am observat. Îi luă mâna şi o privi foarte intens. Îţi pasă?

În loc să-i răspundă, clătină din cap şi plecă să-şi caute gazda. Alicia îi zâmbi când o văzu apropiindu-se şi îi făcu loc să treacă. Da, se gândi Kate, Alicia îl voia pe Jack. Dar ei nu-i păsa. Îi plăcea Jack ca prieten. Cumva nu se gândea că Jack avea să fie nemulţumit numai cu asta.

Hotărând să stea deoparte de orice competiţie, îşi văzu mai departe de plăcerea petrecerii zilei aceleia. Va citi câte ceva despre balene, se va bucura de peisajul nemaipomenit şi va face plajă la soare. Când debarcau pe Cătălina, avea să viziteze mai întâi cazinoul şi apoi una din potecile muntelui. Cu puţin noroc, putea fotografia câteva peisaje mai deosebite. Se aştepta să vadă ceva din turmele de bizoni americani care făceau podoaba rezervaţiei naturale. Voia în mod deosebit să aducă cu ea acasă fotografii cu viţeluşi, care arătau desigur ca nişte perne mititele, nişte ghemotoace numai blană.

Rod îl ajută şi Jack manevră cu pricepere yachtul afară din port.

— Vino şi stai pe scaunul copilotului, îi spuse el lui Kate, arătându-i scaunul de lângă el. Hai să stăm de vorbă. Poţi să-ţi studiezi balenele de aici. Îi invită pe Alicia şi pe Rod să se

servească cu băuturi şi bufet rece şi să se bucure de soarele punţii.

Rod şi Alicia dădură curs invitaţiei lui, iar Jack făcu conversaţie un timp. Kate sesizase că o invitase să rămână cu el dintr-un anume motiv, unul pe care i-l dezvălui cu timpul.

— Când te-am văzut cu Mike azi, te-am invidiat, îi spuse el într-un târziu. Mi-e dor de fetele mele. Ochii i se întunecară de durere. Cresc fără mine.

Kate îşi aduse aminte de ce îi spusese Sally, şi anume că fosta lui soţie nu fusese corectă în privinţa dreptului său de a le vizita.

— Şi fetele vor să fie cu mine, continuă el. Ştii cum e. Divorţul încurcă totul.

Kate îşi împleti mâinile în poală. Acum ştia de ce o rugase să rămână singură cu el. Jack se simţea foarte trist. Avea nevoie să vorbească despre problemele lui. Dorind să-l ajute, să nu mai fie nevoie să repete ceea ce ea deja ştia, îi spuse că auzise despre soţia lui de la Sally, lăsând la o parte însă alte comentarii picante ale acesteia.

— Eu ştiu bine un singur lucru, continuă ea. Copiii sunt cel mai preţios dar pe care ni-l oferă viaţa. E vreo şansă ca tu şi Betty să fiţi din nou împreună?

— Ar trebui să las deoparte multe şi tot aşa, s-o iert pentru multe, îi spuse el abătut.

— Ai putea? Jack îi surprinse privirea.

— Nu m-ai întrebat dacă aş vrea, ci dacă aş putea. E o diferenţă. Când m-am căsătorit cu Betty, eram foarte preocupat de munca mea. Am făcut o avere în domeniul computerelor şi îmi plăcea provocarea pe care mi-o oferea, mă atrăgea mai mult decât familia mea. Betty s-a plâns că neglijat-o. Eu nu vedeam lucrurile aşa. Astfel şi-a găsit alte preocupări. Dădu din umeri elocvent. A găsit un mod ca să fie fericită.

Kate dădu, din cap, în semn că înţelesese. Betty nu îi părea femeia pe care i-o creionase Sally. Fusese o femeie singură, frustrată. Şi se gândea că făcuse o greşeală divorţând de Jack, poate încă îl mai iubea. Poate se gândise că vizitele la copii l-ar fi apropiat şi adus înapoi. I se părea genul de situaţie în care amândoi aveau nevoie de ajutor.

— Te-am întrebat dacă ai putea fiindcă cunoscându-te foarte bine pe tine însuţi, odată ce tu şi Betty aţi fi din nou împreună, ai găsi resursele să uiţi părţile mai puţin plăcute ale trecutului. Jack îşi aranja cozorocul şepcii de căpitan.

— Nu sunt sigur că am putea face asta. Am suferit mult. Nu mai sunt aceeaşi persoană. Nici ea nu cred că mai este. Aş

putea încerca de dragul fetelor.

— Nu, n-o face din motivul ăsta, spuse Kate repede. O să te soliciţi foarte tare emoţional. Durerea o să persiste în subconştientul tău. S-ar putea să nu încerci la fel de tare să vă rezolvaţi diferendele. S-ar putea ca asta să dea naştere la mai multă suferinţă: pentru tine, pentru Betty şi pentru fete.

Îi lăsă câteva secunde să cântărească vorbele ei, apoi spuse:

— Sugestia mea e să vorbeşti cu ea. Comunicarea, mai ales într-o căsnicie, e vitală, întâlneşte-te cu ea. Găseşte un teritoriu neutru. O să ştii dacă îţi doreşti din nou s-o vezi. Kate se înfiora. Dacă vă vedeţi de mai multe ori, întoarceţi-vă la locurile cu amintiri frumoase, dragi amândurora. Jack îi zâmbi.

— Eşti puţin romantică, nu-i aşa?

— Multora dintre noi le e teamă să recunoască faptul că sunt. Nu îi lăsa pe copii să afle că vă vedeţi din nou. Nu face paşi mari de la început. Uneori ajută să vorbeşti şi cu o a treia persoană. Rămaseră tăcuţi câteva clipe, timp în care Jack medita asupra spuselor ei, iar Kate rămase cu ochii ţintă în apă. Sarea din atmosferă îi mângâia nările şi simţi că vântul se înteţise, la fel şi valurile albe.

— Marea e mai învolburată, spuse ea.

— Puţin. Te îngrijorează?

— Nu. Rod habar n-are însă de navigaţie.

— Spunea că-i place să se plimbe cu yachtul.

— Mai mult ideea ca alţii s-o facă. Kate râse. Jack râse şi el.

— Cu alte cuvinte, n-are încredere în mine când rămân cu tine. E un bărbat norocos. Te are pe tine. Kate se încruntă, văzând linia de nori negri strânşi la orizont.

— Spui de parcă ar fi ceva mai mult între mine şi Rod. Suntem doar prieteni.

Jack ridică din sprâncene.

— Acum cine din noi e naiv? Dacă nu ştie că e îndrăgostit de tine, o să afle în curând. Tu eşti motivul pentru care se află azi aici şi tot tu ai fost motivul pentru care m-a pus să fac uşa câinelui mai deunăzi. Ştiam că n-are nimic la mână. Tipul e un escroc. Ai văzut cum ţinea frânghia când am plecat din port. Bill, însă, îmi spunea că Rod e cel mai cumsecade tip pe care îl cunoştea.

— Cumsecade şi prefăcut, spuse Kate.

— Cumsecade, prefăcut şi disperat. Uită-te prin gemuleţul acela de deasupra. O să-i vezi pe Rod şi pe Alicia. Cât timp am stat noi de vorbă, a fost întruna cu ochii pe tine şi

nu pe ea. Aş spune că e un semn extrem de concret că am dreptate. Kate clătină din cap.

— Sally a început toată povestea asta. Cum s-ar zice, m-a vârât pe gâtul lui Rod.

— Ai senzaţia că şi el ţi-a fost vârât pe gât?

— Nu, nici vorbă! exclamă ea.

— Atunci de ce să te gândeşti că i-ai fost vârâtă pe gât lui? întrebă Jack în mod logic. Primul lucru important e să nu faci niciodată presupuneri. Al doilea, îi spuse el zâmbindu-i larg, e să-l faci gelos la culme. Eu cred că se teme.

Kate explodă de veselie. Deodată, ambarcaţiunea se aplecă într-o parte şi ea se apucă cu mâinile de scaun.

— Nu ai dreptate…

— Oare? Poate ca să-ţi intru în graţii, aş încerca să-ţi explic cum văd lucrurile. Bill şi Rod au fost cei mai buni prieteni, parteneri, tot ce decurge din asta. Când Bill a murit, Rod a fost „distribuit” în rolul de cel mai bun prieten. Cu timpul, a început să-l irite. Cred că doar acum a realizat de ce. E o problemă delicată, ce mai, şi este mai uşor s-o pună deoparte într-un colţişor al minţii, şi să se convingă că are alte motive ca să te dorească pe tine.

— Jack, greşeşti. Trebuie să greşeşti. A avut tot timpul la

dispoziţie.

— Şi tu la fel, draga mea. Uite, faptele. N-a fost niciodată însurat. Desigur, a avut mai multe aventuri. E om. Dar femeile au trecut doar prin viaţa lui. Tu eşti singura constantă, singura femeie la care nu poate să renunţe. Ţine fotografia ta pe birou, cea cu tine şi cu Mike pe care Bill o ţinea pe biroul lui.

— Eu i-am dat-o. După ce el o ceruse! adăugă Kate în sinea ei.

— Eu bănuiesc că se teme că, dacă admite în sinea lui că te iubeşte şi apoi ţi-o spune, o să-l pui la punct, la locul lui. Locul pe care l-a avut cât a trăit Bill şi apoi după moartea lui. Trebuie să te hotărăşti dacă îl iubeşti sau nu. Nu pentru ce a făcut pentru tine fiind prietenul lui Bill, ci ca bărbat. Apoi să-l ajuţi să vadă adevărul, să aibă încredere în sine şi în tine. Rod să se teamă? Rod îndrăgostit de ea de ani de zile? Sally sugerase acelaşi lucru. Oare alţii vedeau ce ea nu putea să întrevadă? Avea nevoie de timp să „digere” povestea asta.

— Am fost absorbită până peste cap de persoana mea în toţi aceşti ani, nu-i aşa? spuse ea necăjită. Jack o bătu pe mână.

— Suntem o pereche, ce mai. Orbul care conduce alt orb. Eu am nevoie de ajutor iar tu de sfaturi în viaţă. Kate surâse.

— Eşti un bărbat foarte inteligent, Jack.

— Suntem amândoi două genii. Dacă aveam mai mult timp pentru Betty, pentru nevoile, sentimentele ei, dacă îmi păsa de ele, puteam fi încă împreună.

Kate aprobă din cap.

— Ultimul sfat, îi spuse Jack. Mi-ai făcut o favoare. Ţinând cont de faptul că Rod mi-a uzurpat seara cu tine şi a fost avocatul lui Betty, nu pot spune că nu doresc o mică răzbunare. Dacă e vreo şansă să-l facem pe Rod gelos, nu ezita. O să îi fie de folos într-un târziu, n-o să-l rănească.

— Oh, ţipă Kate deodată. Sări într-o clipă de pe scaun. Balene! Două!

Apucă aparatul de fotografiat, apoi se năpusti afară. Rod stătea lângă balustradă. Din cauza ruliului şi a mării agitate, nu-şi putu fixa aparatul. Rod îşi puse mâinile pe umerii ei şi o cuprinse între picioarele lui. Kate le fotografie cu zgomot. Alicia ţipă când un val mai înalt îi udă hainele.

— Mă duc înăuntru. O porni spre cabină şi trânti uşa. Se auzi o bubuitură puternică, din cauza vântului. Ţinându-se de balustradă, Kate şi Rod îşi văzură de drum în jurul punţii. O balenă sări din apă la suprafaţă într-un arc graţios, dând dovadă de o mare putere şi făcând valuri în jurul ei. Nu ţinea cont nici de vântul din ce în ce mai puternic, de marea agitată sau de

valurile înalte.

Rod se aplecă peste balustradă, apoi strigă spre cabina lui Jack.

— Ce se întâmplă? întrebă el.

Jack dirija yachtul astfel încât să evite o balenă, apoi îi făcu semn cu mâna.

— Vezi linia de marcaţie a yachtului? Uneori furtuna începe din senin. O clipă cerul e senin şi curat, apoi imediat se întunecă şi te prinde furtuna. Mă îndrept spre coasta de sub vânt a Cătălinei. Vremea e mai frumoasă acolo.

Kate se ţinu de Rod, îi era greaţă şi respira sacadat. Cerul se întunecase brusc şi ploaia îi udă până la piele în câteva secunde, îşi simţea stomacul tare de la tangaj. Bila o supăra cumplit, îşi putea imagina cum se simţea Rod.

— Cât durează? îl trase pe Rod de mânecă, întreabă-l cât mai durează?

El dădu afirmativ din cap, apoi băgă capul pe gemuleţul cabinei şi ţipă spre Jack.

— Nu poate înainta mai repede, Kate, îi spuse acesteia. Trebuie să fie atent din cauza balenelor. Yachtul rula puternic şi tangajul o aruncă din mâna lui spre balustradă. Rod o prinse la timp. Jack strigă spre ei:

— Paza de Coastă confirmă că furtuna vine dinspre coasta mexicană. Cercetă în fugă faţa lui Kate. Sunteţi bine? Rod, care urmărise cum valurile loveau puntea, întoarse capul. Kate îşi ţinea mâna la gură. Părul şi hainele îi erau ude leoarcă şi arăta foarte necăjită. Mai rău, era palidă de tot. Sau are rău de mare?

Rău de mare, decise el.

— Kate are rău de mare.

— Mă simt bine. Îşi muşcă buzele când îi veni să vomite. De ce nu-i era rău lui Rod? Cum de îi era ei? Rod arăta foarte bine!

— Mai bine ar fi să mă întind puţin, şopti ea.

— Nu e o idee prea bună, spuse Rod, ca şi cum ar fi bântuit mările de când se ştia. Eşti mai bine dacă vezi orizontul. Îţi este rău de la stomac şi nu e bine să stai într-un spaţiu închis.

Jack fu de acord cu Rod. Stomacul lui Kate se strângea pe măsură ce yachtul balansa în stânga şi-n dreapta, căutând să-şi menţină poziţia. Tangajul era foarte mare. Gemând, se aplecă peste balustradă. Rod încercă s-o ţină şi de mână, o duse până în salon, deschise larg uşa şi Kate se ghemui jos.

Alicia stătea calmă pe canapeaua din piele şi privea furtuna de afară.

— Ce-ai păţit? o întrebă ea pe Kate.

— Se simte rău. O să-i treacă în curând, răspunse Rod.

— Mor, se vaită Kate.

— Jack spune că scăpăm repede de furtună. Ca şi cum declaraţia lui ar fi atras o glumă, un val năvăli prin uşa deschisă, rostogolindu-i. Kate orbecăi pe jos.

— Pleacă, mormăi, când îl simţi pe Rod grijuliu lângă ea. Lasă-mă să mor în pace. Ştia că e pedepsită pentru gândurile ei de mai devreme. Doamne, n-au fost adevărate, se rugă ea în tăcere. Rod e un bărbat bun. Nu m-a părăsit niciodată. Mike are nevoie de el. Nu e vina lui că nu mă iubeşte. Kate încercă să-şi menţină echilibrul şi tuşi, ca să-şi învingă greaţa.

— Ooh, nu mai suport starea asta. Rod scoase un pacheţel din buzunar.

— Uite, lasă-mă să-ţi pun asta după ureche.

— Ce-i asta?

— Scopolamine. Pentru a preveni răul datorat ruliului. Din cauza asta mie nu mi-e rău. Şi i-l aplică după ureche.

— Cât timp? mormăi ea, apucându-l de cămaşă.

— Patruzeci şi cinci de minute.

— Prea mult. Până atunci o să mor.

— Nu, iubito, n-ai să mori. N-am să te las să ţi se

întâmple nimic. Gândeşte-te la mine şi la Chopper. Îi dădu la o parte părul de pe faţă, apoi luă repede un prosop şi o şterse pe faţă.

— Şi la mine. Kate îl apucă strâns de mână.

— Trebuie să fac o mărturisire. Am vrut să-ţi fie ţie rău. Sunt pedepsită. Ooh, am atâta nevoie de tine. Rod făcu o grimasă. Ea avea nevoie de el. Nu de Jack. De el.

— Sunt aici pentru tine, iubito. Kate încercă să-l mângâie pe faţă, dar îşi simţea braţele prea grele.

— Vreau să fac dragoste cu tine, îi mărturisi ea când îşi simţi stomacul greu încă o dată. Credeam că nu vreau dintr-o serie de motive, dar vreau. N-o să pot, totuşi. N-o să-mi mai revin. N-o să ştim niciodată cum ar fi fost. Îmi pare rău.

Rod puse tandru o pătură pe umerii ei reci, tremurânzi, apoi o purtă în braţe, gemând şi oftând, pe punte.

— De ce mă duci afară? întrebă ea.

— Să respiri aer proaspăt, mai spuse, mângâindu-i spatele. Referitor la ceea ce tocmai mi-ai spus, nu te las cu niciun chip să rămâi bolnavă. Dacă trebuie, luăm un avion până acasă. Deseară avem o întâlnire, tu şi cu mine. O întâlnire de o noapte întreagă.

Kate se prăbuşi într-un şezlong. După toate obiecţiile,

lăsase scutul jos şi îi ceruse să facă dragoste cu ea. Era bolnavă precum un câine. Mai rău. Capul o durea cumplit. Stomacul ei – era o furtună în el mai ceva ca furtuna de afară. Simţindu-se mizerabil, îl apucă slăbită de mână.

— Crezi c-o să mă simt vreodată bine? îl întrebă tânguios.

— Da, o să te simţi. Un singur lucru pot să-ţi promit, Kate. N-o să te simţi niciodată mai bine ca astă seară. Ţine minte asta, iubita mea.

CAPITOLUL 8

Furtuna se calmase şi la fel şi stomacul lui Kate când Jack acostă yachtul în apele portului Avalon Harbor. Un steag cu numele yachtului îi indica lui Rod stâlpul gros, alb, de care legă frânghia.

Kate, refăcută, se schimbă într-o pereche de pantaloni albi lungi şi o cămaşă cu mâneci lungi. Se pieptănă şi se fardă puţin, apoi îşi strânse părul cu o fundă asortată cu bluza. Alicia îmbrăcă o pereche de pantaloni galbeni şi un pulover alb.

— Cum te simţi? o întrebă ea pe Kate când aceasta ieşi din cabina căpitanului.

Kate pipăi pernuţa din spatele urechii.

— Minunat. Chestia asta face minuni. Desigur, mă bucur că s-a potolit furtuna. De abia aştept să descopăr potecile muntelui Cătălinei. Dacă am noroc, fac şi nişte poze cu mistreţi. Am făcut deja câteva cu balene, delfini şi marea înainte de furtună.

— Te interesează mistreţii? o întrebă Alicia, cu o grimasă care arăta că îi displăcea de tot ideea. Nu te temi să nu te răneşti?

— O să fiu cu băgare de seamă. Fotografiile îmi sunt de

mare folos în meseria mea, aşa că plimbarea asta e ca o vacanţă de afaceri pentru mine. Şi, de asemenea, băieţelul meu o să fie încântat. Alicia ridică din umeri.

— Noroc, dar nu conta şi pe mine. Nu sunt genul safari.

Jack le oferi o alternativă. O făcu foarte delicat, iar Kate nu se putu abţine să nu-i admire tehnica şi spiritul practic. Declarându-le că după navigatul pe furtună nu prea era în stare să hoinărească prin insulă într-un jeep decapotabil, îi întrebă pe Rod şi pe Alicia dacă aveau ceva împotrivă să îşi schimbe partenerul.

— De vreme ce este şi prima vizită a Aliciei prin împrejurimi, adăugă el, putem căsca ochii în stânga şi-n dreapta în voie.

În drum spre mal, le făcu o scurtă istorie a insulei Cătălina. Prima oară descoperită de Juan Rodriguez Cabrillo în 1542, măsura douăzeci şi una de mile lungime şi opt mile lăţime, în trecut, hoţii şi piraţii se folosiseră de ea ca de o bază pentru operaţiunile lor. În cele din urmă, guvernul o declarase parc naţional. În afară de magazine şi plaja amenajată, insula mai oferea terenuri de tenis, călărie, golf şi pescuit.

— Putem începe periplul de la Muzeul Cătălina, îi spuse el Aliciei, arătând spre faimoasa piatră de hotar de la vest de

Avalon Bay.

— Apoi, se întoarse spre Kate şi fără entuziasm o întrebă dacă îi însoţea până la Cazinou. Ea îi răspunse simulat:

— Deşi mi-ar plăcea enorm să merg cu voi, cred c-o să-mi ia ceva timp să găsesc un mistreţ. Rod, te superi? Odată înţeleşi, hotărâră să se întâlnească la ora şase, chiar dacă reveneau mai devreme.

— Drăcuşor mic ce eşti, spuse admirativ, în timp ce se îndepărtau în jeep-ul închiriat. Apropo, dacă îţi închipui c-o să te las undeva aproape de un mistreţ, eşti nebună. Avem planuri măreţe pentru deseară.

Numai faptul că pomenise gândul la care zăbovea tot timpul mintea ei, o făcu să-şi simtă genunchii moi. În mod deliberat, vorbi pe acelaşi ton cu el, ca să-şi ascundă bătăile puternice ale inimii.

— Crezi că sunt nebună? Sunt un laş profesionist. Aparatul meu de fotografiat e dotat cu lentile care bat la foarte mare distanţă. Rod, ar trebui să mă simt vinovată faţă de Alicia?

— Nu. E o femeie foarte deşteaptă. Am vorbit cu ea în timp ce-ţi schimbai hainele. Se gândeşte că Jack ar putea fi tipul potrivit în cariera ei. I-ar plăcea să-i susţină un caz.

— Sunt sigură că Jack are o armată de avocaţi.

— Nu ştii niciodată ce-ţi rezervă viitorul. Un contact nou nu strică. Jack nu e pus în situaţia de a fi folosit, la propriile sale decizii. Tot răul spre bine, îi zâmbi. Am vorbit destul despre ei. Kate, te simţi la fel de excitată ca şi mine?

— Credeam că numai eu sunt. Vocea ei căpătă o nuanţă răguşită faţă de intimitatea întrebării lui. Anii de singurătate îşi spuneau cuvântul. Mai târziu, va avea timp să-şi examineze sentimentele faţă de Rod, dar deocamdată ţinea să se gândească numai la după-amiaza aceea.

Ziua era foarte însorită, se bucurau din plin de ea. Inspiră aerul uşor sărat şi ascultară muzica zecilor de specii de păsări. În timp ce îşi croiau drum pe potecile muntelui, observară cum arbuştii pitici se combinau cu palmierii şi apele de culoarea cobaltului verde-albăstrui împleteau o diademă în jurul insulei ce semăna cu o ilustrată.

Kate îşi puse un film nou în aparat şi fotografie portul cu ambarcaţiunile lui şi golful în care yachturile formau un semicerc. Fotografie şi orăşelul, colonia Avalon Harbor. În cele din urmă, îi făcu o poză şi lui Rod.

Băură apă minerală şi ronţăiră biscuiţi pe care îi cumpăraseră de unde închiriaseră maşina. Aşezaţi unul lângă celălalt, cu braţele pe umerii celuilalt, într-o linişte desăvârşită.

Când Kate comentă asupra peisajului, declarând că insula, ca toată California, avea mare nevoie, de ploaie, vorbi aşa de firesc, încât Rod nu se mai putu stăpâni. O sărută apăsat pe buzele cărnoase, încet, savurându-le pe deplin. Îi cuprinse sânii în palme şi ea scăpă un mic geamăt de plăcere. Puse mâna ei peste a lui ca să-şi exprime dorinţa pentru atingerea lui. Respiraţiile lor se succedau sacadat, împotrivindu-se propriilor lor nevoi de moment, Rod o mai sărută o dată, promiţându-i şi alte sărutări mai târziu.

— E minunat aici, şopti ea, lăsându-se moale lângă el. El o mângâie în voie pe păr.

— Eşti foarte, foarte frumoasă.

— Şi tu. Vorbea din tot sufletul. Cu tenul lui închis, cu faţa bronzată, umerii laţi şi statura atletică, era foarte frumos.

— Un bănuţ pentru gândurile tale, spuse el, în timp ce porniseră din nou cu maşina.

— Adevărul?

— Adevărul şi numai adevărul. Kate îşi aranja părul.

— Mă gândeam la mucegai.

— Mucegai! Şi Rod puse brusc frână.

— Mmm, da. Satinul roşu de pe pereţii cabinei salon a lui Jack se poate umple de mucegai din cauza umidităţii. Rod

explodă în hohote de râs.

— Numai tu poţi fi aşa de practică. Iubito, Jack e plătit cu jumătate de milion de dolari ca să închirieze yachtul. Mă îndoiesc că-şi face probleme în privinţa mucegaiului. Kate dădu evaziv din cap.

— Adevărat. Ca fost avocat al lui Betty, trebuie să ştii situaţia lui financiară. Ce păcat! Are toţi banii ăştia şi nu e fericit! Rod îi luă mâna şi îi sărută palma.

— Un singur lucru pot să-ţi spun. Mă bucur că nu încearcă o partidă cu tine.

— Îmi place de el, îşi apără cu loialitate noul ei prieten. Betty n-ar fi trebuit să iniţieze divorţul.

— S-a lăsat prinsă în capcana propriei nefericiri.

— Ce-ai spune dacă ţi-aş mărturisi că Jack mai are încă unele sentimente pentru ea? Rod făcu o pauză, cântărind mai bine în minte toate aspectele.

— Sentimente bune sau rele?

— Bune.

— Înţeleg. E o surpriză. Explică gestul lui mărinimos.

Kate izbucni în râs, încântată de felul în care lumina cădea pe trăsăturile lui neînduplecate. O încălzea zâmbetul lui, căldura ochilor lui, anticiparea sentimentului că aveau să facă

dragoste. O ardea în interior ca o flacără aprinsă.

Rod se întoarse s-o privească şi flacăra din ochii lui se înteţi când îi privi buzele cărnoase şi cum cămaşa i se lipea de sânii ei frumoşi, bine proporţionaţi.

— Cunoşti cupluri divorţate şi apoi recăsătoriţi? îl întrebă ea gâfâind.

Rod ridică uşor capul şi îi răspunse:

— Câteva. Ştiu câteva care încearcă să repare stricăciunile dar nu ştiu cum anume s-o facă. Şi bărbaţi şi femei. Pentru unii, divorţul e singura cale posibilă. Din păcate, oamenii se recăsătoresc uneori fără să rezolve problemele apărute între ei, indiferent ce le-a distrus iniţial căsătoria. Repetă greşelile făcute, cară după ei toate bagajele vechi. Ideea cea mai bună e să nu te grăbeşti cu căsătoria.

Îi expunea filosofia lui despre căsătorie, realiză Kate. Nu vorbea numai despre cazul lui Jack şi Betty.

— S-au căsătorit la douăzeci de ani, continuă el. Jack şi-a investit toată energia în afacerile lui, iar Betty în căsătoria lor. Nu era suficient pentru ea.

Eu i-am spus să reconsidere. Unii au sfătuit-o să divorţeze, să-şi ia banii şi să plece. Divorţul lor i-a şocat pe toţi.

Kate aprobă din cap, înţelegând mai multe despre

filosofia personală a lui Rod. Se întreba dacă avea să rişte vreodată libertatea lui pentru o căsătorie.

— Priveşte partea bună a lucrurilor, îi spuse ea. Cu toată tevatura asta, poate să iasă ceva bun.

— Aţi vorbit amândoi despre asta? Kate îl luă de braţ.

— Printre alte lucruri. În căsătorie e nevoie de comunicare între doi oameni. Un singur om nu poate face asta singur.

Chiar în clipa aceea, Kate zări un mistreţ în pădure, la ceva distanţă de ei şi îl fotografie. Îi spuse lui Rod să oprească, sări din maşină şi luă o poziţie mai bună pentru a-l fotografia din nou. Rod veni imediat în urma ei, oprind-o.

— E destul de aproape! mai târziu se apropiară de o turmă de bizoni americani la păscut pe câmp. Rod opri maşina în dreptul lor.

— OK, fă-le poze după pofta inimii. Kate nu-şi mai încăpea în piele de bucurie, în timp ce făcea fotografiile. Timpul păru să zboare fulgerător. Când, în câteva ore, umbrele asfinţitului se lăsară şi îmbrăţişară din toate părţile insula, Kate şi Rod o porniră spre oraş.

— Uite casa aceea, îi spuse Kate lui Rod, în timp ce treceau de o casă, ca un motel. Zane Frey a locuit cândva acolo.

Rod încetini ca să vadă casa vestitului scriitor.

— Încă mai vrei o casă în mijlocul naturii, sau acum te interesează mai mult viaţa pe o insulă?

— În mijlocul naturii, răspunse ea repede. E în sângele meu, în amintirile mele cele mai frumoase.

— Amintirile sunt importante pentru tine, nu-i aşa? întrebă el încet. Când îi răspunse „da", simţi o notă tristă în vocea ei. Rod ştia că era vorba de amintirile cu un alt bărbat. Tatăl lui Mike. Cel mai bun prieten al său.

Îl găsiră pe Jack şi pe Alicia destul de repede. Toţi patru erau morţi de foame. Jack le sugeră un restaurant local.

La masă serviră peşte, fasole verde, cartofi copţi şi şerbet de lămâie şi schimbară impresii. Când urcară la bordul yachtului pentru croaziera de întoarcere la Marina Del Rey, fură cu toţii de acord că petrecuseră un timp minunat. Ca să păstreze aparenţele de oaspete special, Kate stătu pe locul din faţă în maşina lui Jack, pe drumul spre San Bernardino. Îi lăsară pe Alicia şi pe Rod la casele lor şi apoi Jack o conduse acasă, până în faţa uşii. Îi făcu semn cu mâna după ce o sărută pe obraz.

— Vreau să-ţi mulţumesc pentru conversaţia noastră, îi spuse el. Am s-o caut la telefon pe Betty. Nu sunt sigur că putem lua totul de la capăt, dacă ne-a mai rămas ceva de

reconstruit. Am învăţat o lecţie importantă. Căsătoria nu e ceva ce iei de bun. Poate e prea târziu pentru mine şi pentru Betty. Kate simţi nevoia să-l încurajeze.

— Dacă regăseşti dragostea care v-a legat în prima clipă, e cea mai bună fundaţie ca să reconstruieşti.

— Eşti o persoană cu totul deosebită, Kate. Meriţi tot ce poate fi mai bun. Adu-ţi aminte ce am spus despre Rod. Are nevoie să realizeze ce e cel mai important lucru pentru tine.

— Să-i spun eu?

— Dacă îl cunosc eu destul de bine pe Rod, atunci e mai bine să afle singur.

Kate medita la asta.

— Bill spunea odată că, dacă Rod îşi dă într-o bună zi seama că e îndrăgostit, nimic nu-i mai stă în cale. Jack o sărută încă o dată pe obraz.

— Noroc. Îşi urară unul altuia numai bine, promiseră să ţină legătura şi el plecă.

Kate îşi făcu un duş şi se schimbă. Asta e, se gândi ea, în seara aceea, avea să-şi dea seama. Dacă nu o făcea, tot ce auzise despre el erau numai prostii. Rod era un bărbat în toată firea. Până acum trebuia să ştie ce simte.

Kate îşi puse un neglijeu negru şi nou şi un halat asortat şi

se privi în oglindă.

În aceeaşi clipă simţi cum o cuprinde starea de tensiune care nu o părăsi până nu auzi soneria, şi se trezi în braţele lui Rod, care o sărută pe buze, pe păr, pe ochi şi mâinile lui îi mângâiară spatele gol.

— Ai idee, şopti el, ce greu mi-a fost să plec când nu îmi doream altceva decât să te strâng în braţe şi să fac dragoste cu tine? O strânse, lipită de el. Şi Kate simţi cum o dorea. Ţinându-l de mână, îl conduse sus în dormitorul ei.

— Arată-mi că mă doreşti, Rod. Să facem dragoste.

Aşteptă în timp ce Rod se dezbrăca. Lampa arunca o lumină palidă pe muşchii umerilor lui şi pe braţe. Avea o ţinută superbă, atletică, se gândi în sinea ei, în timp ce îl mângâia pe piept şi pe firele de păr. El o dezbrăcă încet, sărutând-o mai tot timpul. Cu oftaturi şi suspine abia auzite, halatul şi neglijeul căzură pe podeaua camerei.

— Nu-mi vine să cred că eşti în carne şi oase lângă mine, şopti Rod, privind-o aşa, goală. O purtă în braţe până la pat.

— Mă simt ca şi cum aş visa, spuse Kate, desfăcând braţele pentru a-l primi.

El o îmbrăţişa, strângând-o la piept. Ca într-un vis, se oferi săruturilor lui, buzelor lui calde, înfocate, dorinţelor lui,

mângâierilor lui repetate. Mâinile lui tandre o trezeau dintr-un lung exil al nopţilor solitare, din anii de singurătate. Senzaţia stranie, magică, pe care i-o crea se datora buzelor lui ca un animal de pradă. Era tensionată şi simţea o nevoie disperată să-l atingă, să-l sărute, să-l mângâie, cum o mângâia şi el pe ea. Tensiunea născută şi febra o înrobiră din ce în ce mai tare, până îi goliră mintea de orice gând coerent.

Zăcură unul în braţele celuilalt pe patul acoperit cu cearceaful din satin alb. Camera răsuna în bătăile de inimă ale celor doi, la unison şi de geamătul şoptit al lui Rod. Degetele lui Rod trasau linii delicate pe pulpele lui Kate. Buzele lui urmau o traiectorie leneşă, fără sfârşit pe pieptul şi pe sânii ei cu sfârcuri ridicate, excitate. Îi dădea o senzaţie de extaz, de plăcere împlinită. Şi când o simţi foarte aproape, o sărută din ce în ce mai înfocat, până când căldura o cuprinse în tot corpul şi se agăţă cu putere de el, arcuindu-şi spatele, primindu-l înăuntrul trupului ei.

Rod trăi din plin momentul în care această femeie îl chema, îl dorea, avea nevoie de el, cum avea şi el nevoie de ea. Îşi dorea să ţină la nesfârşit. Simţi ardoarea din ochii ei, puterea trupului ei firav, cu picioarele înlănţuite în jurul mijlocului său. Kate deschise gura şi îl sărută, iar trupurile lor se mişcară

împreunate într-un ritm nou desăvârşit, într-o armonie perfectă.

Când în cele din urmă Kate reveni la realitate, deschise ochii ca să-l găsească privind-o.

— Iartă-mă, şopti ea peste umărul lui, cu buzele aproape nemişcate. S-a… s-a petrecut prea repede, nu-i aşa? Pentru tine, vreau să spun?

El îi sărută tâmplele şi îi dădu tandru un fir de păr la o parte din ochi.

— Micuţa mea brunetă, s-a petrecut minunat. Mă bucur atât de tare. Nu voiam să fim amândoi nervoşi prima dată şi n-am fost.

— Tu? Nervos? întrebă ea uluită.

— Ce te face să crezi că doar femeile devin nervoase? Puteam să nu mă aflu la înălţimea aşteptărilor tale. Atunci, ce-ar fi fost? Kate se lăsă pe spate, să vadă mai bine dacă glumea. Inima ei palpita de dragoste. Îl iubesc. Îl iubesc pe bărbatul acesta vulnerabil, sensibil, atent.

— Nu numai că te-ai ridicat la aşteptările mele, îi spuse ea serioasă, apoi făcu o remarcă sarcastică. Ai făcut mai mult decât mă aşteptam în astfel de ocazii.

Rod depuse un sărut fugar pe vârful nasului ei.

— Bun. În cazul în care nu ai realizat încă, de abia am

isprăvit primul act.

— Adevărat?

— Adevărat. Ca să accentueze ceea ce tocmai îi spusese, îi încercui şoldurile cu braţele, îmi place la nebunie cum mă faci să mă simt când sunt înăuntrul tău. Felul în care mă strângi. Cum miroşi. Ce gust ai. Zâmbetul timid de pe buzele tale, ca şi cum ai ascunde un mare secret. Îmi plac la nebunie suspinele şi ţipetele tale. Tulburata, era uluită de cât de repede o făcuse să-l dorească din nou.

— Ssss. Numai iubeşte-mă, Rod.

El se supuse cu un sărut arzător. Cu pasiune, o cuprinse din nou în braţe şi o iubi, lipind-o de inima care bătea să-i spargă pieptul. Unghiile ei îi pătrunseră în carne la spate, întărindu-i muşchii. Kate se încorda, dorindu-l. O înnebuneau gemetele şi răsuflarea lui obosită, extazul care i se citea pe faţă. Când îl simţi încordat, gata să explodeze, jubilă. În aceeaşi clipă, depăşi pragul timpului şi împlinirii fiinţei împreună cu el.

Stăteau – întinşi în pat printre aşternuturile mototolite. Parfumul trupului ei îl trezi. Avea să-şi aducă aminte de noaptea asta tot restul vieţii. În noaptea asta, Kate fusese de-adevăratelea a lui. Nu o împărţise cu o „amintire”.

Se propti într-un cot, observând că zorii răzbeau prin

colţurile draperiei.

— Te asortezi şi cu pistruii de pe fund, spuse el, rupând tăcerea.

— Eşti foarte romantic, mormăi Kate cu capul pe pernă.

— Mulţumesc. Depuse câte un sărut pe fiecare obraz, apoi îi masă spatele. Am uitat să te întreb. Ai vorbit cu Mike la telefon aseară când ai ajuns acasă?

Kate aprobă din cap.

— Ce mai face?

— Bine. I-am spus că Chopper e fetiţă. E încântat. Spunea că acum o să aibă pui. Mă bucur că Chopper soseşte azi. O să stau mai mult timp cu fiul meu.

Rod îi dădu o pălmuţă pe fund, apoi coborî din pat.

— Mă duc să pregătesc micul dejun. Ce ţi-ar plăcea?

— Cine mănâncă aşa devreme? şopti ea.

— Eu. Mor de foame. Mulţumită ţie, am aşa un apetit. Kate se încruntă.

Rod îşi căută hainele, fredonând în timp ce se îmbrăca, iar Kate îşi ascunse dezamăgirea. Nu îi spusese că o iubea. Dar ea crezuse cu adevărat că avea să-i spună? Rod nu era pe punctul de a se schimba. Şi de ce ar face-o? Acum avea totul. Pe ea. Pe Mike. Probabil c-o să şi-l atribuie şi pe Chopper!

În capul oaselor în pat, după ce el părăsise camera, îşi alungă gândurile rebele. Nu fusese cinstită cu el. Dacă ei îi trebuiseră ani de zile să realizeze că îl iubea, de ce să se aştepte ca el să ajungă la aceeaşi concluzie în acelaşi moment? Avea să-i lase un timp la dispoziţie… dar nu prea mult. Nu avea să se îndepărteze de la ţinta ei. Mike avea nevoie de un tătic permanent şi nu de unul care să-l scoată la plimbare duminicile şi să joace rolul unchiului favorit.

Ca să fie cinstită cu ea însăşi, avea să-şi mai dea întâlnire cu Rod. De ce nu? Poate avea să-şi schimbe atitudinea faţă de căsătorie, în acelaşi timp, îşi vedea şi ea de viaţa şi independentă.

Se smulse din pat. Căscând, îşi puse halatul şi papucii şi intră în baie să se spele pe dinţi. Apa o răcori, o trezi. Jos în bucătărie, îl găsi pe Rod ocupat cu prăjitul ouălor şi pâinii.

Purtând şorţul ei, care îi venea perfect, ca un timbru poştal, arăta copilăreşte, amuzant. Îl cuprinse de după mijloc pe ta spate, punându-şi capul pe spatele lui. Când el făcu un pas, rămase lipită de el, păşind alături de el.

— Arăţi minunat, te doresc, îi spuse, privind-o peste umăr, dar dacă nu stai jos, am să ard ouăle. Îi servi mâncarea, apoi aduse cafeaua fierbinte.

— Bea o ceaşcă.

— N-am să apuc să mai fac nimic astăzi, spuse Kate, privind în gol mâncarea. Ştiu. E vina ta. Rod se lăsă în scaun.

— Ai dreptate. De ce nu te duci înapoi în pat? O să te sun mai târziu.

O conduse înapoi pe scări, sus. Ea îl lăsă să-i scoată halatul şi s-o culce în pat. Îi zâmbi şi somnul îi pieri. Braţele ei îl chemau. Simţea căldura radiind din trupul lui, pasiunea din privirea lui. Era bărbatul pe care şi-l dorise tot timpul.

— Te doresc, spuse Kate, dând glas voinţei sale. El se aşeză pe pat lângă ea, strângând-o în braţe.

— Încerci să mă seduci? şopti Rod.

— Mmm, da. Crezi că am vreo şansă? chicoti. Ea tresări când buzele lui coborâră pe gât spre curbura dintre sâni şi se opriră pe unul dintre sfârcuri.

— Sunt convins de asta.

Rod nu mai ajunse la birou. Mai târziu, mult mai târziu, îşi sună secretara. Ceva important, îi spuse el, intervenise în viaţa sa personală…

CAPITOLUL 9

Era trecut puţin de ora două când Rod trase aşternutul deoparte.

— Scoală-te, leneşule. Îmbracă-te. Plecăm. Kate îl privi ameţită.

— Unde plecăm? El o bătu pe spate.

— Îţi explic pe drum. Trebuie să fim acasă înaintea lui Mike ca să-i facem o surpriză. Mă duc să fac cafeaua. Ai zece minute să fii gata. Nu-mi place să întârzii. Acum, haide, iute!

Kate tresări când el plecă din cameră. O surpriză pentru Mike? Ce se petrecea? Nu voia să întârzie? Ea şi Rod îşi petrecuseră aproape toată ziua în pat. Părăsindu-l doar ca să mănânce în treacăt ceva. Deşi… îşi amintea că atunci când aţipise ultima oară, Rod se strecurase afară din cameră, jos pe scări. Crezuse că vorbise din nou cu secretara la telefon s-o asigure că totul era în regulă. Dar putuse foarte bine să fie şi în legătura cu surpriza pentru Mike. Şi totuşi, dacă era o surpriză pentru Mike, de ce nu îi spunea ce anume? Numai dacă… nu era o surpriză şi pentru ea.

Entuziasmată, Kate sări din pat şi intră la duş. Ştia că imaginaţia îi juca feste – mai ales de când ea şi Rod făcuseră

dragoste în modul acela fabulos şi el nu-i spusese c-o iubeşte – şi cu toate acestea nu putea să nu spere că surpriza pentru Mike nu era un „inel de logodnă” pentru ea. N-ar fi fost perfect ca Rod să i-o ia înainte, convins că şi ea dorea acelaşi lucru ca şi el? Şi ea şi-l dorea, şi-l dorea din toată inima.

Veni înapoi în dormitor, ştergându-se pe prosop. Cu mâna rămasă liberă căută în şifonier printre umeraşe. Ce să îmbrace? Ce să-şi pună? Lăsă deoparte o bluză de marinar care mergea cu o fustă mini albă. Apoi o scurtă din blue-jeans cu fustă. Decise că o bluză alb cu negru şi o pereche de pantaloni negri care mergeau de minune împreună erau prea obişnuiţi pentru această ocazie. Hotărî să-şi pună o rochie roşie, nouă, cu decolteul în formă de inimă. De ce nu? Erau doi îndrăgostiţi. Chicoti.

Când fu gata, aproape că escaladă balustrada să ajungă jos mai repede.

— Gata? întrebă ea intrând în bucătărie.

— Uau! exclamă Rod. Arăţi nemaipomenit. Seducător. Să porţi rochia asta numai pentru mine. Am făcut cafea. Vrei o ceaşcă?

Inima îi bătea să-i spargă pieptul. S-o porţi numai pentru mine. Ca şi cum purtase vreo alta pentru alt bărbat. Trupul ei fremăta pentru el.

— Fără cafea, spuse Kate, privindu-l cu colţul ochiului. Ceva minunat plutea în aer. Mirosi şi realiză că nu era numai parfumul cu care îşi dăduse el. Hai să mergem. Anticipând, îşi însoţi iubitul la maşină. Din care alt motiv îi ascundea unde mergeau, dacă nu ca s-o excite, să-i stârnească o plăcere mai mare? îl privi pe furiş. Era aşa de nerăbdătoare să-i spună că ghicise secretul, încât îşi muşcă buzele tare.

— Încotro? îl întrebă, încercând un ton cât mai inocent putea.

Rod îi mângâie genunchiul.

— Ne oprim în câteva locuri. În câteva locuri! Şi la primărie, oare? observă că o luase în direcţia bijuteriilor Grundy. Grundy. Cele mai scumpe bijuterii din oraş. Scumpul, generosul, minunatul, iubitul de Rod. Când o să-i dea inelul, o să-i spună ea ceva memorabil precum: „Dragule, mă leg de tine pentru toată viaţa”.

Oh, mă leg! se gândi ea. Rod îi surâse.

— Ce face fetiţa mea? Afurisitul de el.

— Bine, răspunse ea sfioasă. Era genul lui Rod să pună câte ceva la cale, medita ea. Era la fel de neştiutor în privinţa destinaţiei lor ca şi ea. După toate, era prima – unica! – lui

căsătorie. O să-l ţină ea destul de ocupat să nu-i mai stea mintea la blonde. Adora felul acesta minunat de a i-o spune. În loc să-i vorbească despre dragostea lui astă-noapte, sau de dimineaţă, avea să şi-o declare în cel mai minunat chip. Nu avea să uite niciodată romantismul lui. Era de un dramatism foarte puternic.

Mulţumită lui, se simţea renăscută. Ameţită. Se potriveau unul cu celălalt mănuşă. Nu era prea scundă pentru el; îi venea până la umăr. Avea în minte imaginea, fotografia din ziua nunţii lor. Doamne! Avea să pună la punct căsătoria! Părinţii ei o să fie uluiţi. Şi ai lui, de asemenea. Şi ai lui Bill, chiar.

Se încruntă când Rod făcu stânga, îndreptându-se spre centrul oraşului. Spre surpriza ei, intră într-o spălătorie de maşini.

— Un spălat, îi spuse el puştiului. Îi plăti peste tarif ca să-i dea cu aspiratorul şi în interior. Scoate şi nisipul de dedesubt. Am fost în plin deşert.

Cu braţul peste umerii ei, aşteptară afară, în soare, cât timp maşina era spălată.

— Fac o treabă foarte bună aici, îi spuse el. Voia probabil să ajungă într-o stare perfectă, se gândi ea. Imaculată. Strălucitoare. Nouă. Ca şi dragostea lor. Îi surâse, dar privindu-şi ceasul, se hotărî să-l întrebe:

— Rod, cât timp mai avem? El depuse un sărut pe fruntea ei.

— Destul. Cu maşina curată, aspirată, – strălucitoare, porniră din nou până ajunseră la un magazin de băuturi.

Se pregăteşte să toasteze pentru nunta ce va avea să vină, îşi mai spuse Kate. În pat. Abia se putea stăpâni. Săi, aducă aminte că în curând Mike avea să sosească acasă de la şcoală? După toate, trebuia să fie o surpriză pentru Mike.

— OK, scumpo, spuse el punând plasa cu sticle pe bancheta din spate, încă două magazine. Apoi, o să fii toată a mea.

Toată a lui! Bătaia inimii lui! începuse să aleagă nume pentru copiii lor. Rod acceleră până la următorul magazin. Bijutierul, îşi spuse ea.

Rod parcă în faţa unui magazin alimentar, de brânzeturi.

— De ce ne-am oprit aici? întrebă Kate.

— Trebuie să cumpăr ceva pentru petrecere. Mă întorc într-o clipă. Kate îl cronometra. Rod trânti cumpărăturile în spate.

— Vânzătorul mi-a recomandat Gruyere afumată. M-am gândit că o să-ţi placă şi ţie mai târziu. Asta a fost. Şi porni maşina. Ea n-ar fi ales şampanie şi Gruyere, dar ce ştia ea?

— Ce vin ai luat? îl întrebă, doar ca să verifice.

— Chianti. Pentru spaghetti. Şi mişcă din sprâncene.

Se aştepta de la ea să pregătească cina astă seară? Cu noul inel de logodnă pe deget? Oh, bine, de ce nu? Cu Mike acasă, desigur că prefera să sărbătorească mai întâi ca în familie. O petrecere minunată, o sărbătoare de familie. Se lăsă pe spate în scaun, oftând încântată. Desigur c-o să gătească. Bucuroasă. Nu-i spusese el că felul în care mânca ea spaghetti era cel mai erotic lucru pe care-l văzuse vreodată? Să aştepte până o vedea astă-seară mâncând.

Avea să pună masa în bucătărie, mai bine, nu în sufragerie. Rod prefera aşa, spunea că încăperea avea un aer plăcut, de acasă. Un ceainic pe foc, sfârâind. Tigăi şi vase atârnând pe pereţi. Plante la ferestre. Un cadru de familie. Flori. În drum spre casă, avea să se oprească la o florărie pentru un buchet mare de flori proaspete.

— Sau un coşuleţ cu Bonsai.

— Ce ai spus?

— Nimic, răspunse ea grăbită. Mă gândeam la Bonsaii pe care i-am văzut. O să-mi fac o grădină. O să cumpăr pământ de flori, de toate. Ghivece! Uf! Aproape că se dăduse de gol.

— Îţi cumpăr eu.

— Nu. Faci şi aşa destule pentru noi. El o mângâie pe picior.

— Eşti o femeie nemaipomenită. Sunt un bărbat norocos.

Ea oftă mulţumită, întorcându-se la visele ei cu ochii deschişi. Rod merita o masă pe cinste pentru a recăpăta energia pe care şi-o irosise cu ea. Râse în sinea ei. Şi ea îşi folosise din energie, făcând dragoste cu el.

Pulpe de miel. Lui Rod îl plăcea mielul. Într-o zi, curând, avea să facă pulpe la grătar. Şi o să-i facă plăcinte cu coacăze, ce-i plăcea lui. Şi lui Mike. Viaţa era frumoasă. Mai mult decât frumoasă. Şi avea să fie mai bine.

Ce era de modă veche să îţi placă să găteşti pentru un bărbat? se întrebă ea. Nu-i păsa dacă era aşa. Femeia modernă din ea făcea ceea ce credea de cuviinţă. Rod nu-i ceruse niciodată să gătească pentru el. În afară de spaghetti. Unii oameni înclină spre anumite feluri de mâncare. Mai specială. Erotică.

Se petrecuseră atâtea într-un timp aşa de scurt, aşa că se ciupi. Închizând ochii, îşi aminti cum se duseseră de dimineaţă în pat şi făcuseră dragoste cu atâta pasiune, ca şi cum nu mai făcuseră de ani de zile şi nu de câteva ore.

Mai apoi, Kate se aşezase deasupra lui, comparând

trupurile lor. Stomacul lui Rod era plat, tare ca o piatră. Părul ei îi înconjura faţa. Se sprijinea în coate să-l poată privi.

— Ce înseamnă că, o întrebase el cu toată seriozitatea, după ce facem dragoste, vreau s-o iau de la capăt în aceeaşi clipă?

Kate îşi lipise buzele de ale lui. Ştia de ce o făcuse. Era aşa de uşor când îi declarai cuiva dragostea ta. Îşi dorea ca el să-i fi spus ce dorea să audă. Să faci dragoste fără să te implici nu era dragoste. Era sex. Cealaltă dimensiune a implicaţiei lipsea. Simţindu-se vulnerabilă, Kate se eschivase:

— Sunt prima ta brunetă. Rod nu schiţase niciun zâmbet. O privise pătrunzător în ochi şi spusese:

— Să nu-mi mai spui asta niciodată, niciodată. Înainte să-l întrebe de ce, o trăsese în braţele lui, sărutând-o cu pasiune. Maşina opri brusc şi Rod întrebă:

— Iubito, vrei să vii înăuntru sau aştepţi aici? făcu ochii mari. Parcase între un Land Rover şi un Jeep. În faţa ei se găsea…

— Un magazin de jucării? Aici te tot grăbeai să ajungi?

— Sigur. Ţi-am spus c-o să fie o surpriză pentru MIKE.

Un val de praf, de vânt cald pătrunse pe fereastră în timp ce îl privea.

— Pentru Mike, să i-l dea lui Chopper, adăugă el, când ea păru să aibă nevoie de alte explicaţii. Chopper o să aibă nevoie de o mulţime de lucruri: pătuţ, oase de jucărie, jucării, tot felul. Jucării! Se îmbrăcase în felul acela să-i cumpere „jucării” lui Chopper! Nici gând de inel de logodnă! Toate fuseseră în imaginaţia ei!

— Aştept în maşină, răspunse ea apăsat. Rod o ciupi de vârful nasului.

— Mă întorc cât pot de repede.

În seara aceea, Chopper sforăi pe podea lângă noul său stăpân. Căţeluşa prefera podeaua pătuţului foarte dichisit. Jucăriile, oasele de plastic erau împrăştiate peste tot în jurul ei. Mirosise noile cadouri, apoi făcuse de două ori pipi pe podea, din cauza emoţiei. Acum, era un nou membru al familiei, oficial.

O familie, medita Kate în timp ce-şi privea copilul adormit, o familie constituită dintr-o mamă, un fiu, un căţel. Servise spaghetti şi aproape că i le pusese lui Rod în cap. Porţia ei o tăiase în bucăţele foarte, foarte mici.

La dracu’ cu mozolitul acela erotic! A doua zi de dimineaţă încă mai era furioasă pe sine fiindcă îşi lăsase imaginaţia să-i zboare. Era vina ei. Nu a lui Rod. Cum să dea

vina pe un bărbat care nu-i promisese niciodată o grădină de trandafiri? Şi-o plantase de una singură în minte, toată. Merita toate astea fiindcă visase cu ochii deschişi, se gândi în sinea ei, îşi învăţase lecţia. Pricepuse mesajul nerostit al lui Rod. Distracţia şi jocurile erau permise, dar asta era tot. Terminase seara cum putuse mai repede, spunându-i că avea nevoie de un somn bun în noaptea aceea. El acceptase fără să se plângă şi o sărutase cast pe obraz de noapte bună.

Gândindu-se la asta acum, simţea un junghi rece în inimă. Până şi dimineaţa o începuse prost. Mike se împotrivise să plece la şcoală.

— Chopper face pe ea. Are nevoie de un scutec. De asta trebuie să stau acasă azi. O s-o scot şi la plimbare, se linguşise el. Kate îl încheiase la cămăşuţă.

— Chopper are uşiţa ei.

— Nu ştie cum s-o folosească.

— O s-o duc eu în curtea din spate. Mike îi zâmbise fermecător.

— Dar Rod a spus s-o scot afară, să se obişnuiască cu împrejurimile.

Rod. Idolul lui Mike. Şi ea şi Rod puteau spune acelaşi lucru, dar Mike îl dădea pe Rod drept exemplu pentru un

argument, înţelegea şi de ce. Rod era foarte convingător. Uite unde o adusese pe ea. Proasta-proasta-proasta.

Îi întinse lui Mike geanta de şcoală şi verifică dacă avea şerveţele pentru prânz.

— Îţi promit s-o scot afară. Când vii acasă, o să explorăm amândoi împrejurimile cu ea. Mike arăta sceptic.

— Mike, n-ai de ales. Te duci la şcoală.

— Nu e o afacere bună. Se bosumflă. O să stai cu ea în curte aşa ca să nu-i fie prea tare dor de mine? Kate îşi îmbrăţişa fiul şi el se ghemui la pieptul ei.

— Îţi promit. Chopper fu extrem de vioaie cât timp Kate făcu curat în bucătărie, dădu cu aspiratorul în două camere, frecă mobila şi făcu prăjituri cu ciocolată. Îl legă cu zgarda de un copăcel cât timp tunse iarba. Chopper scheuna, lătra, se smuci în toate părţile. Ura la culme zgarda.

— Bine, bine, sărăcuţule. Ţi-e dor de mămica ta. Vino aici, scumpo. Ştiu ce înseamnă să fii singură. Lăsă aparatul de tuns iarba ca să se joace cu căţelul. În atelier rămase un timp cu el la piept, legănându-l. Căţeluşul tresări, oftă, tuşi. În câteva minute se ghemui ca o minge în braţele lui Kate. Îl sărută pe căpşor. Copilaşii. Pui de om sau de animale, toţi au nevoie de dragoste. Dragoste, nu doar senzualitate. Dracu’ să te ia, Rod

Rayburn. O oră mai târziu, Chopper se trezi, gata de joacă.

— Ora de plimbare, spuse ea.

Ieşind din casă punând lesa în jurul gâtului căţelului, Kate se lovi de un bărbat care tocmai apăsase soneria de la intrare. Purta nişte pantaloni roşii şi o cămaşă la fel. O privea prin ochelarii cu rame roşii, de vedere.

— Kate McKay?

Ea aprobă din cap, în timp ce Chopper făcea curse printre picioarele ei, împleticindu-se în zgardă.

Omul făcu un pas înapoi din faţa căţelului nebun.

— Eu sunt Bruce Weld, producător asociat pentru Melody Price Show. Îi întinse cartea de vizită. Kate făcu ochii mari. Melody Price era producătoarea unui popular show de televiziune prin cablu.

— Ne-ar face plăcere să participi la emisiunea noastră, îi spuse el.

— Eu? Nu sunt o persoană importantă. Ce ar putea aştepta ea de la mine?

Chopper se aşeză pe piciorul lui Weld. Kate îi desfăcu lesa şi se aplecă s-o ia în braţe.

— Te superi să facem câţiva paşi? îl întrebă ea. Căţeluşa e foarte mică. Poate începi să îmi povesteşti pe drum. Weld

acceptă invitaţia şi o porniră repede în spatele ei.

— Te-am descoperit de curând, spuse el, dar credem că eşti persoana potrivită. Facem o emisiune despre patru oameni care au descoperit metode neobişnuite pentru a cunoaşte alţi oameni. Nu trebuie să te pregăteşti cu nimic special. Numai să fii tu însăţi. Aproape că voi să-i spună s-o ia pe Sally.

— Cum aţi dat de mine?

— Unul din directorii noştri ţi-a văzut reclama pe Inland City. A dat telefon. Karl Eigen ne-a trimis la tine. Mai avem şi un serviciu care se ocupă de ziare, diverse publicaţii. Unul din oamenii noştri ţi-a asociat numele cu coperta unei cărţi pentru copii. Ştia că locuieşti în oraş, că eşti văduvă. Restul a fost simplu. Numai de pus lucrurile cap la cap. Karl Eigen era norocos că Rod nu se afla acolo, medita Kate. Ar fi încurajat-o să-l dea în judecată pentru violarea înţelegerii lor. Weld îl mângâie pe Chopper pe cap.

— Publicului îi plac astfel de poveşti. Aşa că, iată-mă. Chopper lătră în semn de aprobare. Primul ei impuls fu să refuze. Dar redesenarea viitorului ei însemna o mulţime de situaţii noi, de oameni noi de riscuri rezonabile. Să cunoască alţi bărbaţi. Îl iubea pe Rod. Rod „recoltase” ce ea îi oferise.

— Când aveţi nevoie de răspunsul meu? întrebă ea.

— În câteva zile, îi spuse el. Am fi încântaţi dacă ne-ai răspunde cu „da”.

Chopper o porni după o veveriţă şi Kate sfârşi conversaţia.

Întoarsă înapoi acasă, puse cartea de vizită a lui Weldon pe frigider, spunându-şi c-o să-l sune în curând. Scrise şi numele emisiunii pe cartea de vizită.

— Şi cu asta, şopti ea, cum spun toţi în lumea spectacolului, motor!

CAPITOLUL 10

Ralph o urmări pe Kate cum pregătea nişte hamburgeri din carne. O sunase în dimineaţă aceea şi se invitase să-i vadă pe Mike şi pe Chopper. Venise încărcat cu cadouri pentru copil şi câine. Kate îl invitase să rămână la masă, bucuroasă că mai avea cu cine schimba o vorbă.

— Kate, eşti sigură că nu prepari nişte muniţie din carnea aceea?

— Ralph, se plânse ea, amintindu-şi cât de prostuţă fusese cu o zi în urmă, când îi crescuseră speranţele. Viaţa mea n-a fost perfectă nici înainte, dar cu toate astea nu m-am simţit nenorocită. M-am îndrăgostit de un bărbat care mă doreşte. Mi-a spus să am răbdare. Ştiu că trebuie să am, dar ştiutul şi făcutul nu sunt unul şi acelaşi lucru, înţelegi ce vreau să spun?

Ralph se spălă pe mâini şi o trase deoparte.

— Termin eu aici. Tu pune masa. Numai nu sparge vasele. Da, înţeleg tot ce îmi spui. Fiicele mele mi-au insuflat câte ceva din vederile feminine. Noi, bărbaţii, suntem uneori nişte scârbe. Kate îşi şterse nasul.

— Rod nu e scârbă, spuse ea, luându-i apărarea. Nu poate fi altcumva decât cinstit. Nu mi-a făcut niciodată o promisiune

pe care să nu şi-o ţină.

Ralph îl ocoli pe Chopper ca să pună farfuria cu hamburgeri pe colţul mesei.

— Rod ştie ce simţi? Kate îl privi înfricoşată.

— Nu. Dacă i-aş spune, l-aş face să se simtă prost. Mai curând aş pleca decât să facă o scenă. N-am putea să ne mai întoarcem la vechea noastră prietenie. Printre suspinele care o cuprinseră deodată, Kate începu să plângă tare. Ştiam că nu trebuia să fi început povestea asta.

Ralph o trase protector lângă el, liniştind-o. Ea acceptă grija lui, apoi îşi şterse ochii şi spuse printre lacrimi:

— Fetele tale sunt norocoase să te aibă de tată. Chopper te iubeşte. Câinii ştiu cel mai bine. Am încredere în judecata lor. Ralph făcu o grimasă.

— Mulţumesc pentru dublul compliment. Chopper îl place şi pe Rod?

Kate începu din nou să suspine şi căută un şerveţel de hârtie în buzunar.

— Îl iubeşte. El i-a făcut portiţa.

— Credeam că i-a făcut-o Jack. Kate îi aruncă un surâs şovăielnic şi chicoti:

— Rod a pus totul la cale. Dar el i-a cumpărat coşuleţul în

care refuză să doarmă, jucăriile cu care se joacă când nu-mi mozoleşte mie papucii.

— E cea mai bună recomandare pe care am auzit-o de ani şi ani de zile. Te-ai decis ce faci în legătură cu emisiunea de televiziune?

Kate ridică din umeri. Masa odată pusă, căută în dulap câteva ceşti şi scorţişoară ca să facă un ceai rece, cu gheaţă.

— O clipă ştiu, sunt decisă, apoi sunt prea speriată. Sally spune c-aş face o treabă nemaipomenită. Şi Jack la fel. Eu tot sper într-o revelaţie divină.

Ralph ieşi afară să pregătească grătarul, întorcându-se în casă, se aplecă şi-l luă pe Chopper. Câinele îl linse pe faţă.

— Fă-o, Kate. N-ai nimic de pierdut, întoarse capul, ca Ralph să nu-i vadă lacrimile proaspete. De pierdut, se gândi ea. Pierduse deja totul. Acum nu mai trebuia decât să hotărască dacă să continue să facă dragoste cu Rod sau să se oprească înainte să ajungă mult prea departe, să se implice prea tare. Îşi petrecuse toată ziua meditând dacă se putea mulţumi cu o astfel de relaţie. Petrecuseră clipe minunate împreună. „Minunate” nu spunea totul. „Divine” suna mai bine.

Dar îşi făcuse prea multe speranţe – şi se risipiseră. Rod nu se schimbase. Nu avea să se schimbe niciodată. Ca o pendulă

veche, alterna soluţiile şi motivaţiile în sinea ei. Să îşi trăiască viaţa cu Rod? De ce să nu se simtă bine? Şi-o datora sieşi. Avea inima rănită şi o cuprinse o stare de deprimare.

Îngrijorată de harababura din mintea ei, decisese târziu în după-amiaza aceea să se oprească înainte să ajungă prea departe. Spera din toată inima să poată risca să-i spună lui Rod că îl iubea, fără să se teamă că asta l-ar putea îndepărta pentru totdeauna de ea. Ştia că dacă l-ar fi iubit mai puţin, n-ar mai fi fost nicio problemă. Ar fi făcut ce fac milioane de alte femei. Să se simtă bine având o relaţie normală cu bărbatul dorit, încercă să-i explice motivele ei lui Ralph. Acesta clătină din cap.

— Mă depăşeşti cu problema asta, Kate.

— Relaţiile sfârşesc cu timpul. N-aş rămâne decât cu inima rănită. Nu Bill a ales să moară. Acum e altceva. Nu pot să mă joc cu viaţa lui Mike. Nu pot să-mi permit să-l pierd pe Rod.

— Nu cumva iei prea multe lucruri de bune? Dacă Rod e bărbatul care spui tu, merită dragostea ta, atunci merită şi încrederea ta. Nu-i aşa?

— Nu e vorba de încredere. Mă cunoaşte. Sau ar trebui. Dacă n-a adus vorba, înseamnă că nu se gândeşte la căsătorie. Să presupunem că îmi spune că mă iubeşte fiindcă crede că asta vreau să aud. N-ar trebui să se simtă îndatorat să mă întrebe

dacă nu mă căsătoresc cu el?

— Nu neapărat. Suntem în anii nouăzeci. Sunt mai multe modalităţi la care acced cuplurile. Căsătoria, cât de frumos ne sună nouă, nu e întotdeauna singura alegere. Kate deschise larg uşa către grădină, cu o expresie nenorocită pe faţă.

— Mi-ai dovedit punctul de vedere, Ralph. Rod are dreptul la stilul lui propriu de viaţă. Cel care i se potriveşte, cu care s-a obişnuit. Nu pot să mă duc la el ca un căţeluş şi să-l rog să îmi pună o fundiţa cu un certificat de căsătorie la gât. Refuz Ralph aduse hamburgerii afară pe grătar

— Sună ca şi cum te-ai decis pentru show-ul de televiziune.

— Bănuiesc că da, răspunse ea îmbufnată. Ralph îl ridică pe Chopper în braţe şi îl lipi de nasul lui. Căţeluşa dădu veselă din coadă.

— Amândoi ştim c-o să dea lovitura, nu-i aşa Chopper? Căţeluşa începu să latre ascuţit. Rod aruncă pixul jos, renunţând în cele din urmă la pretenţia că lucra. Nu făcuse aproape nimic în ziua aceea, fiindcă nu putuse să nu se gândească tot timpul la Kate. Ştia că pe dinafară era acelaşi, dar înăuntrul său se produsese schimbarea. Era transformat. Luminat. Se simţea mai bine. Mulţumită lui Kate. Erau o echipă. Începu să râdă cu voce

tare.

Împinse scaunul înapoi şi se ridică. Aruncă o privire printre rafturile de cărţi şi materiale, amintindu-şi apoi că ceea ce căuta se afla pe biroul secretarei. Luându-l de acolo, se întoarse în biroul său. Închise uşa şi se aşeză jos. Răsfoi prin dicţionar până găsi cuvântul căutat: passion.

Avea opt definiţii, toate îi sunau bine la ureche, în afară de ultima. Suna cam aşa: ataşament trecător. Nimic din ceea ce simţea el pentru Kate nu era trecător. Celelalte însă… dor pentru cineva, dorinţă, afecţiune, entuziasm, erotism, dragoste. Simţise toate acele lucruri.

Făcuse tot ce-i stătuse în putinţă, mai puţin s-o roage să renunţe la anunţ, la scrisorile care îi veneau aproape zilnic de la tot felul de bărbaţi. Avea să se ocupe de asta mai târziu. De abia aştepta să-i dea vestea. Vestea care avea s-o cutremure la culme.

— Imaginează-ţi asta! strigă el în camera goală. Sunt îndrăgostit!

Realizarea acestui fapt îl năucise. El, îndrăgostit de Kate. Total. La nebunie. O brunetă! O creatură nemaipomenită, adevărată. O femeie foarte deşteaptă.

— Al dracului să fie! Şi era al dracului de adevărat. Ea nu pomenise un cuvânt să renunţe la reclamă! Şi, iarăşi, el nu-i

lăsase niciun răgaz de gândire. Astă-seară avea s-o ia în braţe şi să-i spună că o iubeşte. Apoi s-o ceară în căsătorie. Imediat. Chicoti. Mike avea să fie cavalerul lui de onoare. Chopper o să vină cu florile în urma lor! I se tăie respiraţia. Merita un toast, se gândi. Dar nu încă. O să toasteze în cinstea lui Kate. Cu ea. Într-un mod foarte special. Se aşeză la birou cu o grimasă.

Încă o imagine, cea a prietenului său Bill, îi apăru înaintea ochilor. Nu era prima oară când i se întâmpla aşa ceva. De-a lungul anilor, vorbise cu el în imaginaţia lui, despre Kate şi despre Mike. Cuvintele îi veniră de la sine pe buze, din adâncul inimii.

„Bill, mi-ai cerut să am grijă de Kate şi Mike. Cu toată cinstea, am făcut o treabă bună. Mike e un copil minunat, fiul de care un tată poate să fie mândru. E inteligent şi seamănă cu tine în multe privinţe. Într-o bună zi, s-ar putea să devină chiar avocat. Clădirea încă îţi poartă numele. Mike a dobândit în cele din urmă câinele dorit – pe Chopper. E cam urât după părerea mea, dar el îl iubeşte la nebunie, spre surprinderea mea. Mă înnebuneşte. Sunt îndrăgostit de Kate.

N-am ce face. S-a întâmplat. Căutam în dicţionar cuvântul passion. Ai încredere în mine, sunt perfect conştient de înţelesurile lui. Până de curând n-am ştiut că sunt la fel ca toţi

oamenii, capabil de atâta pasiune”.

„E timpul ca şi Kate să-şi trăiască viaţa mai departe. Astă-seară am s-o cer în căsătorie. Bucură-te pentru ea. Pentru noi. Ştii că am să fiu un tată bun pentru Mike. Dacă o să vrea să-mi spună tată, ca să nu mai fie gelos pe ceilalţi copii de la şcoală, sper c-o să înţelegi de ce am să-i dau voie. N-o să te uite. Kate şi cu mine o să avem grijă de asta”.

„Trebuie c-o iubeam pe Kate de ani de zile, ceea ce tu puteai să fi bănuit cu mult timp înaintea mea. Din cauza asta nu m-am căsătorit niciodată. Tu ai fost de ani şi ani de zile barometrul meu. În mai multe feluri, mi-ai monitorizat relaţia cu Kate şi m-ai pus la locul meu. Să-mi văd de viaţa mea, de meseria mea, prietene, m-ai ajutat întotdeauna. Kate mi-a povestit cum i-ai spus odată c-o să-ţi fie milă de cel care îmi va sta în cale faţă de femeia iubită. De acum înainte, tot ce am să fac va fi pentru familia mea. Urează-mi noroc, prietene”.

Cu obligaţia îndeplinită, Rod se simţea mai bine. Luă receptorul şi formă numărul unui cunoscut cu care făcuse nişte afaceri odată. Îi dădu instrucţiunile explicite, apoi adăugă:

— Trec pe la tine să văd ce poţi să-mi oferi. Trebuie să fie excelent. Mă însor.

— Nu vă faceţi probleme, Mr. Rayburn. O să vă urmăm

instrucţiunile. Mireasa dumneavoastră o să fie încântată, vă asigur.

După ce mai făcu ceva treabă la birou, Rod se grăbi să ajungă acasă ca să se schimbe cu o pereche de blue-jeans şi un tricou cu mânecă scurtă. Aducându-şi aminte că lui Kate îi plăceau bonsaii, făcu un drum până la florărie. Cumpără patru: unul japonez, un pyracantha, unul chinezesc şi o azalee rozalie. Apoi, se opri la restaurantul său chinezesc favorit. După aceea, se îndreptă spre locuinţa lui Kate, fluierând.

Opri în faţa casei ei, la colţ. Bicicleta lui Mike se găsea pe gazon. Un Corvette roşu nou, ultimul model, era parcat pe locul special amenajat pentru maşini. Luând cele două pungi cu mâncare, o porni pe potecă. Lăsă bagajul în faţa uşii, apoi se întoarse după Bonsai. În cele din urmă, sună la uşă.

Kate îi deschise şi îl privi lung, aparent buimăcită. El se aplecă s-o sărute. Ea întoarse puţin capul, aşa că sărutul ateriza pe colţul gurii.

— Rod. Îi întinse sacoşele şi luă cutia cu plantele în braţe.

— Mâncare chinezească. Nu vreau să pregăteşti masa astă-seară.

Privirea ei rătăci în altă parte.

— Bonsai, spuse ea cu o voce înceată. Sunt minunaţi. Nu

trebuia. Nu – nu te aşteptam azi. Am un musafir. Ţi-l aminteşti pe Ralph. E în curte, face grătarul. Mike e şi el acolo. Ralph îi arată din trucurile lui. Chopper apăru şi ea, dând veselă din coadă.

— Oh, spuse Rod. O piatră îi căzuse greu la stomac. De ce era Ralph aici?

— Eşti binevenit să rămâi, adăugă Kate. Eşti binevenit să rămâi. Aşa vorbea ea cu iubitul ei? Plăcerea îi dispăru fără urmă.

— Rod, ia tu mâncarea acasă. O să-ţi fie foame deseară. Deseară. Îi părea o veşnicie până atunci.

— Ţine-o tu. Mănânc-o cu Mike. Eu n-o vreau.

— N-ai dat un telefon înainte.

— Nu m-am gândit că trebuia. Kate se apără, instinctiv. Era zăpăcit, îi era ruşine.

— Nu m-am gândit că trebuia să-mi rezerv un loc.

— Asta crezi tu? Că eu fac rezervări? Rod clipi. Nu aşa trebuiau să se petreacă lucrurile. Era îndrăgostit, la dracu'! Voia s-o strângă în braţe, s-o sărute, să-i ceară să se mărite cu el, în ce consta dragostea lor? Recunoştinţă?

— De unde dracu' să ştiu ce să cred? O clipă suntem amândoi în pat, dând o bună reprezentaţie a doi oameni trăinduşi cele mai frumoase momente din viaţă. Acum îmi spui că

trebuia să fi dat întâi telefon?

— Tu dai mereu telefon.

— Rod! strigă Mike. Trecu în fugă de mama lui şi îi sări de gât. Chopper a învăţat cum să folosească uşa. I-a arătat Ralph.

Buzele lui Rod se subţiară când îl văzu pe Ralph apărând în spatele lui Kate.

— Asta e bine.

— E aşa de încântat, spuse Ralph. Rod simţi cum îi amorţesc umerii. Ştia că Mike era încântat. Nu avea nevoie să i-o spună Ralph. Kate, tulburată, făcu un pas înapoi.

— Pe mine vă rog să mă scuzaţi. Trebuie să urmăresc friptura. Rod, te rog pune-le în frigider. Rămâi la cină. Sunt de toate din belşug. Şi dispăru.

Nu era aşa cum plănuise el, medita Rod, dar acum trebuia să se mulţumească cu atât şi avea să pună întrebările mai târziu. Încet, încet, îşi spuse în sinea lui. Să fie îndrăgostit, şi mai ales gelos, erau sentimente noi pentru el. Kate avea dreptate. Trebuia să fi dat mai întâi un telefon. Avea dreptul să invite pe cine poftea la ea acasă. Chiar şi pe Ralph, a cărui faţă zâmbitoare cerea câţiva pumni!

Plictisit, şchiopată până la frigider. Nu putu să nu vadă

cartea de vizită roz prinsă cu un bold de perniţa de pe frigider. Îl lovi între ochi. Citi.

— Numai peste cadavrul meu! Un fior de furie neagră îl cutremură în tot corpul.

În ultimele două săptămâni, Sally îi dăduse viaţa peste cap. Ea decisese că el trebuia să aibă mai multă grijă de Kate. Foarte bine, avusese. De dragul lui Kate, dăduse mâna cu nenorocitul de Karl Eigen. Făcuse o plimbare pe mare de dragul ei. Chiar înfruntase o furtună de dragul ei. O salvase de un mistreţ sălbatic! făcuse dragoste cu ea. Corectare. Asta nu se punea la socoteală. Nu se putuse stăpâni. De fiecare dată când o privea, îşi dorea să facă dragoste cu ea.

Nu-i pomenise niciodată că avea să participe la emisiunea – verifică data – la show-ul de vineri. Şi subiectul: „Căi neobişnuite de a cunoaşte un partener: întrebaţi-i pe Experţi!”

O cunoştea pe Melody Price. Când începuse afacerea, el se ocupase de contractul ei. Pe gratis. Îi datora un serviciu şi avea de gând să i-l pretindă.

Discuţia lui cu Kate trebuia să mai aştepte. Avea treburi mai urgente de făcut şi nu era destul timp pentru toate. Îşi petrecu câteva clipe în curte sporovăind cu Mike, apoi o luă pe Kate deoparte.

— Kate, eu plec. Ai o companie plăcută. Trebuie să plec din oraş vreo două zile. Aş vrea să am o discuţie serioasă cu tine când mă întorc. E ceva ce trebuie să lămurim bine. Poftă bună. Spune-i lui Mike că-l mai sun de pe drum.

Plecă fără să-i lase posibilitatea să mai pună întrebări. Acasă, îşi făcu bagajele. Înainte să plece, mai dădu un ultim telefon. Lui Sally. O preveni să nu se amestece.

— Mulţumită ţie şi publicităţii tale nenorocite, concluziona el, nu văd altă cale de rezolvare. Tu? O clipă ezită, deşi era foarte sigur pe el. Gândul la ceea ce avea să facă era gata să-l determine să şovăie.

— Nu, nici eu, spuse ea, rămasă perplexă. Rod, mă uluieşti. Îmi place la nebunie!

— Atunci, faci ce îţi spun eu? îl asigură că o să facă.

În noaptea aceea, Kate plânse în somn. Voise să-l întrebe pe Rod despre ce era vorba, dar se temea că ştie deja răspunsul. Conversaţiile pe care le tot avusese cu persoana ei nu mai contau. Faptul că-l văzuse pe Rod în ziua aceea, o tulburase. Îl dorea. Avea nevoie de el. Pentru cât dura relaţia lor. Era mai bine decât să nu-l aibă deloc lângă ea.

Nu că asta ar fi ajutat la ceva. O încurcase serios de data asta. Îl rănise pe Rod. Îşi putuse da seama din privirea lui

perplexă şi din expresia buzelor lui strânse. Nu plecase imediat după ce îi dăduse de înţeles c-o să rămână? Acum spunea că vrea să aibă o conversaţie serioasă cu ea.

Asta dovedea totul. Ea stricase orice fusese bun de la început…

CAPITOLUL 11

Kate se simţea ca năucă, dar îşi ocupa tot timpul. Sorta fotografiile pe care le făcuse la Cătălina, punându-le deoparte pe cele cu Rod. Desenase ilustraţii pentru o nouă carte şi le expediase editorului cu trei săptămâni mai devreme.

Nu îi era deloc foame şi abia dacă gustă câte ceva. În fiecare dimineaţă de când plecase din oraş îl suna pe Mike regulat, cum promisese, întrebându-l când se întoarce, îi spusese că nu ştia sigur. Avea nişte afaceri de rezolvat. O să fie totuşi în curând acasă. Destul de supărată, nedorind să vorbească la telefon despre amărăciunile ei, o înnebuni pe Sally miercuri, când aceasta îi făcu o vizită, chiar în ziua în care se întoarse din turneu. Secretara lui Karl Eigen îi trimisese o mulţime de mesaje. Le pusese vraf deoparte. Părinţii ei sunaseră să întrebe dacă puteau să-l ia pe Mike cu ei în vacanţa de primăvară, care începea peste o săptămână.

— Nouă zile de linişte în care să faci tot ce doreşti, Kate, îi spusese mama ei. Îmi pari că ai avea nevoie de ceva odihnă.

— Întreabă-i şi despre Chopper, spusese Mike când ea îi pomenise de invitaţie.

Şi aşa făcu.

— Merge şi Chopper.

— Fantastic! exclamase el. Avea să-i ducă dorul lui Mike, dar ştia şi că îi făcea bine să mai plece şi el. Cu ajutorul lui, joi făcură bagajele pentru vacanţă.

— Chopper are nevoie de scutece, spuse Mike, întinzându-i patru perechi de blue-jeans şi lenjerie de corp. Încă mai face pe covor.

— Toţi copiii mici fac. Să ai grijă de un căţeluş necesită multă răbdare.

— Ştiu cuvântul ăsta. M-a învăţat Rod. Mi-a spus că dacă o să am răbdare, o să capăt ceea ce vreau. Am avut. Acum îl am pe Chopper.

Şi ea? se întrebă Kate. Ea când o să capete ce îşi dorea? Apariţia de vineri seara de la televiziune era o grijă în plus. Cum să se pregătească pentru asta, cum să dea altora sfaturi când ea era confuză şi se simţea mizerabil? Ce făcea din ea un expert? O reclamă în ziar? Sau una de pe stradă? Două? O întâlnire cu un bărbat pe post de tată? O întâlnire cu un altul divorţat, încă îndrăgostit de fosta nevastă?

Avea să-i lase pe ceilalţi invitaţi să vorbească mai mult. Încă o jumătate de oră şi scurta celebritate a vieţii ei avea să ia sfârşit.

O să-i fie dor de Rod când toate. or să ia sfârşit. Nu-i părea rău că făcuse dragoste cu el, totuşi. Avea amintiri nepreţuite cu el. Mike o să se adapteze situaţiei. Era încă un copil, mobil.

Vineri de dimineaţă îi dădu un telefon lui Jack să vadă în ce ape se mai scaldă.

— Jack, îl întrebă ea, ai puţin timp să discutăm?

— Sigur. Îi spuse că voise s-o sune şi el. Ţi-am spus că noi suntem pe aceeaşi lungime de undă. Am văzut-o pe Betty şi fetele acum două seri. N-a fost uşor.

— Asta înseamnă că s-a rezolvat?

— Nu. Avea totuşi un ton încurajator. În ciuda iadului prin care am trecut, cred că e important să încercăm. Dacă nu reuşim, putem fi măcar şi prieteni de dragul fetelor. Le-am invitat la cină. A fost bine să ne simţim din nou ca o familie. Astă-seară ies numai cu Betty. Poţi spune că e ca şi prima noastră întâlnire.

Îşi urară unul altuia noroc.

— Azi e ziua cea mare, exclamă Diane Miles, coafeza ei, când Kate apăru la coafor, pentru aranjat părul şi manichiură.

— Ce mai zi mare, mormăi aceasta.

— Haide! E excitant. O să te fac să arăţi ca o vedetă de

cinema strălucitoare. Ce o să îmbraci?

— Un costum roz-ciclam, din lână, perlele mele obişnuite, tocuri înalte.

— Orice bărbat o să-şi dorească o întâlnire cu tine.

Că mult îi mai păsa ei. Kate conducea maşina spre postul de televiziune prin cablu, instalat într-un mare complex lângă Riverside. Parcă maşina şi intră în clădirea cu arhitectură spaniolă. O fată de la recepţie îi căută numele într-un catalog, apoi îi indică etajul doi. Un bărbat purtând emblema postului o însoţi până într-o cameră tapetată în verde, spunându-i că avea să vină în curând cineva pentru ea. Fotografiile lui Melody Price umpleau pereţii. Încă o blondă seducătoare! îi trecu prin minte lui Kate.

Bruce Weld apăru în câteva minute, urându-i entuziast bun venit, apoi îşi privi îngrijorat ceasul de la mână.

— Suntem toţi sclavii timpului, îi explică el. Înainte să intri la machiaj, îţi explic procedura. Nu ai niciun motiv să fii nervoasă. Pretinde că te afli în propria ta sufragerie, acasă. Kate nu era în stare de aşa ceva.

— Unde sunt ceilalţi invitaţi? Weld îşi trase un scaun.

— Încă unul. E deja la machiaj. Tu apari în partea a doua a spectacolului.

Kate îl privi năucă.

— Singură? Fără nimeni altcineva? Nu am ce spune ca să umplu cincisprezece minute. Te rog, adu-i la cunoştinţă domnişoarei Price. Nu este ceea ce am fost de acord să fac. El îi zâmbi, reasigurând-o.

— Nu îţi face probleme. Reclamele durează două minute, noi mai ocupăm un minut, ţie îţi revin douăsprezece minute. Melody primeşte întrebări de la invitaţii din sală. Nu îţi face griji. O să te ajute ea. Tu o să stai pe o platformă. Melody se va afla în dreapta ta. Or să fie camere amplasate spre public şi spre voi două. O să-ţi arăt camera spre care vreau să vorbeşti. Kate simţea că i se întoarce stomacul pe dos.

— Şi o să facem şi o probă de microfon. O nimica toată. Kate privi înnebunită spre uşă.

— Kate, arăţi minunat. O să ajungi mare star. Bruce o lăsă în camera pentru machiaj. Clătinându-se, se aşeză pe scaunul din faţa oglinzii. Cosmeticiana îi aplică fond de ten, creion dermatograf la ochi şi fard de pleoape.

— Camera o să te îndrăgească, îi spuse ea. Ai încredere în mine.

Simţindu-se ca şi cum nişte fluturi se instalaseră în stomacul ei, Kate intră în agonie în prima jumătate a

spectacolului. Minutele se scurseseră repede. Auzi aplauzele. Nimic altceva, numai murmur, dialoguri. Apoi reclame. Urma ea.

— Suntem gata, Kate, spuse Bruce.

O instalară pe platformă, pe fotoliul ei. Lângă ea, pe o măsuţă, se afla un pahar cu apă. Un bărbat îi instalase microfonul, apoi se auzi vocea unui tehnician de lumini. Publicul se afla în faţa ei în sală şi o cameră se poziţiona în faţa ei, blocându-i vederea audienţei.

Melody Price apăru lângă ea, îşi dădură mâna, îi ură bun venit. Tânăra prezentatoare purta un costum verde, o bluză crem şi un colier superb la gât. Kate îi surâse, îngheţată.

Melody îi spuse să se relaxeze, apoi vorbi pe un ton serios, important spre cameramani şi spre audienţă. La semnalul ei, se făcu linişte, apoi se aşeză pe scaun, picior peste picior. Avea picioare foarte frumoase în ciorapii superbi din mătase fină. Îi strânse mâna lui Kate. Lui Kate îi veni s-o ia la sănătoasa.

— Un minut, spuse Bruce Weld. Prezentatorul anunţa reluarea spectacolului, răsună fondul muzical şi apoi se sfârşi. Audienţa începu să aplaude. Luminile se revărsară în încăpere. Camera care bloca vederea lui Kate începu să se plimbe.

Kate tresări. Oamenii apropiaţi ei umpleau încăperea. Era şi Mike acolo, făcându-i vesel semn cu mâna, cu un coşuleţ din care se zărea o codiţă maronie, părinţii ei, Jack, de mână cu femeia de lângă el şi cele două fete ale sale. Sally cu Tim, Diane, coafeza ei, Ralph, nişte vecini, Harry, poştaşul.

Melody îi ură bun venit ei şi publicului. Pe unul din monitoarele camerei, Kate îşi văzu scris numele cu majuscule. Camera se mută pe ea pentru un stop cadru. Apoi apărură reclamele de pe stradă.

— Subiectul nostru de azi este foarte romantic, repetă Melody. Să începem prin a-l discuta cu invitata noastră, Kate McKay.

Kate îşi umezi buzele. Nu era prea amuzant să se vadă pe monitor. Trebuia să fi refuzat. Cine le spusese tuturor? Punea pariu că Sally pusese totul la cale. Era tipic pentru persoana ei. Melody îi puse o întrebare despre reclamă. Kate răspunse că fusese ideea ungi prietene, pentru a-i face o surpriză.

— Şi cea din ziar de asemenea? continuă Melody promptă.

Kate puse totul pe seama lui Sally. Era gata să-i arunce totul în cap. Camera se instala pe Sally. Şi aceasta îi făcu semn cu mâna.

— Te-a bucurat lucrul acesta? întrebă Melody.

— Nu. La început, nu.

— De ce nu?

— M-a luat prin surprindere. Şi când se pregătea să spună mal mult, se gândi la publicul larg, care o vedea la televizor. Sally îmi voia însă numai binele.

— Ce s-a întâmplat atunci?

— Viaţa ei a devenit ca o carte deschisă, se auzi vocea unui bărbat.

Kate se răsuci ca o furtună.

— Rod! El păşi pe scenă ca un înger venit s-o salveze. Niciodată în viaţa ei nu se bucurase mai mult să-l vadă. Se aşeză lângă ea pe un scaun care parcă apăruse din senin.

— Rod, şopti ea. Rod, ce faci aici?

— Bună, draga mea.

— Spune-ne tuturor cine eşti, îl invită Melody. Kate înghiţi în sec. Se aşteptase ca personalul studioului să-l invite afară. Nu era un spectacol de televiziune oarecare! Rod le spuse cine era şi ce profesie avea.

— Unde locuiţi, Mr. Rayburn? Kate era convinsă că Melody trăgea de timp până venea un poliţist care să-l scoată din sală şi din emisie. Ea trebuia să-l ajute.

— Locuiesc în San Bernardino, răspunse el. Şi în Palm Springs.

Kate înghiţi din nou în sec; Palm Springs! Aproape că îi venea să strige cu voce tare. Rod se încruntă puţin spre ea.

— Ş-ş-ş-ş, draga mea. Draga mea, îi spusese aşa de două ori.

— Da, Ms. Price, continuă el. Am cumpărat ieri o casă acolo. Pe un deal, faţă în faţă cu muntele San Jacinto, cu copaci foarte înalţi în grădină şi cu palmieri. Are destule camere şi o grădină superbă. Cu oleandri şi hibiscus, cu o piscină limpede ca sticla. Locul ideal în care un artist să-şi instaleze şevaletul. Sau unde să călărească de plăcere. Tu, spuse el, privind-o pe Kate. Ţi-am spus c-or să fie şi grajduri? Azi de dimineaţă am cumpărat un ponei.

Îi descrise interiorul casei, ca şi cum erau numai ei doi de faţă, singuri. Îi povesti despre căminele din fiecare cameră, despre mobila încrustată, despre poteca înconjurată de copaci.

— Sună minunat, nu-i aşa, Kate? îi împărtăşi bucuria Melody.

— Ceresc, şopti ea, simţind o căldură, o mulţumire, în timp ce el îi luase mâna într-a lui.

— Spune-ne, Rod, de ce te afli azi aici? întrebă Melody.

Rod trase aer în piept. Publicul încetă să mai şuşotească.

Se întoarse spre Kate. Ochii îi erau plini de dragoste.

— Să-i spun acestei femei cât o iubesc şi am iubit-o de foarte, foarte mult timp, dintotdeauna. S-o întreb dacă îmi face onoarea să devină soţia mea, să-i cer să aibă încredere în mine pentru c-o să fiu un tată bun pentru Mike şi vom avea o familie minunată împreună. Şi copii. Publicului i se tăie răsuflarea. La fel şi lui Kate. Apoi Rod monopoliza camera.

— Mă aflu azi aici ca să fiu sigur, în cazul în care îmi va răspunde cu da, că oricare bărbat ce îşi dorea s-o cunoască, uită de asta din acest moment. Acesta este şi motivul pentru care o fac prin intermediul televiziunii. Singurul pentru care mă comport ca un prost şi mă fac de ruşine. Ochii lui Kate se umplură de lacrimi.

— Rod, tu n-ai putea niciodată să te faci de ruşine. El se întoarse spre ea.

— Draga mea, mai am o mulţime de lucruri să-ţi spun, dar trebuie să le păstrez pentru când vom fi singuri. Numai scapă-mă de durere. Vrei să fii soţia mea? Şi o cuprinse în braţe. Nu ştiu dacă aş suporta un refuz.

— Spune da! Spune da! o încuraja publicul. E omul perfect pentru tine!

Kate îl cuprinse cu braţele de după gât.

— Da! Da! Da! Te iubesc, bolborosi ea, ştiind că acum se simţea în sfârşit ca acasă. Publicul izbucni în urale de bucurie. Rod îşi luă revanşa. O sărută pe Kate zgomotos şi îi făcu încântat semn cu mâna lui Melody.

Cei din sală îşi părăsiră locurile şi începură să bată din palme, să salte în veselia generală. În cele din urmă, Rod îi dădu drumul lui Kate.

— Mulţumesc, spuse el blând.

— Eu îţi mulţumesc, i se răspunse. Rod cercetă încăperea după Mike, apoi vorbi cu Melody. Ea îl invită pe băiat să urce sus. Mike sări pe estradă. În bucuria lui teribilă, uită de coşul în care îl purta pe Chopper. Căţeluşa căzu din coş, privi speriată mulţimea adunată şi de emoţie, se scăpă pe estradă, în faţa tuturor.

Melody nu avea să se lase intimidată de un căţel. Aşa că prelua iniţiativa:

— Mike, ce ai de spus în legătură cu asta?

— Cred că este fantastic! Şi din zumzetul şi aplauzele neîncetate ale mulţimii, era clar şi părerea generală.

SFÂRŞIT